

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) Nr. 231/2013

(2012. gada 19. decembris),

ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/61/ES attiecībā uz atbrīvojumiem, vispārējiem darbības nosacījumiem, depozitārijiem, saistību īpatsvaru, pārskatāmību un uzraudzību

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 8. jūnija Direktīvu 2011/61/ES par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010⁽¹⁾ un jo īpaši tās 3. panta 6. punktu, 4. panta 3. punktu, 9. panta 9. punktu, 12. panta 3. punktu, 14. panta 4. punktu, 15. panta 5. punktu, 16. panta 3. punktu, 17. pantu, 18. panta 2. punktu, 19. panta 11. punktu, 20. panta 7. punktu, 21. panta 17. punktu, 22. panta 4. punktu, 23. panta 6. punktu, 24. panta 6. punktu, 25. panta 9. punktu, 34. panta 2. punktu, 35. panta 11. punktu, 36. panta 3. punktu, 37. panta 15. punktu, 40. panta 11. punktu, 42. panta 3. punktu un 53. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu,

tā kā:

(1) Direktīvā 2011/61/ES Komisijai piešķirtas pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, kuros konkretizēti noteikumi attiecībā uz ierobežojumu aprēķināšanu, saistību īpatsvaru, alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieku (turpmāk "AIFP") darbības nosacījumiem, tostarp riska un likviditātes pārvaldību, novērtēšanu un deleģēšanu, prasībām attiecībā uz alternatīvo ieguldījumu fondu (turpmāk "AIF") depozitāriju funkcijām un pienākumiem, pārskatāmības noteikumi un noteiktas prasības saistībā ar trešām valstīm. Ir būtiski, ka visus šos papildnoteikumus sāk piemērot vienlaicīgi ar Direktīvu 2011/61/ES,

lai jaunās prasības, kas attiecas uz AIFP, varētu efektīvi īstenot. Šīs regulas noteikumi ir savstarpēji cieši saistīti, jo tie attiecas uz atļaujām, darbības uzturēšanu un pārskatāmību tiem AIFP, kas pārvalda un/vai tirgo AIF Savienībā, un tie ir nesaraujami saistīti aspekti aktīvu pārvaldības uzņēmējdarbības uzsākšanai un veikšanai. Lai nodrošinātu saskaņotību starp šiem noteikumiem, kuriem vajadzētu stāties spēkā vienlaicīgi, un sekmētu to, ka personām, uz kurām attiecas šie pienākumi, tostarp ieguldītājiem, kas nav Savienības rezidenti, ir iespējams noteikumu visaptverošs pārskats un viegla piekļuve tiem, ir vēlams visus Direktīvā 2011/61/ES paredzētos tehniskos standartus iekļaut vienā regulā.

(2) Ir svarīgi garantēt, ka Direktīvas 2011/61/ES mērķi tiek vienādi sasniegti visās dalībvalstīs, lai, pieņemot šo regulu, sekmētu iekšējā tirgus integritāti un nodrošinātu tiesisko noteiktību tirgus dalībniekiem, tostarp institucionālajiem ieguldītājiem, kompetentajām iestādēm un citām ieinteresētajām personām. Regula kā izvēlētais formāts garantē saskaņotu regulējumu visiem tirgus dalībniekiem un ir labākā garantija tam, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un nosacījumus, kā arī vienotu ieguldītāju aizsardzības standartu. Turklāt tā nodrošina tādu sīki izstrādātu vienotu noteikumu tiešu piemērošanu attiecībā uz AIFP darbību, kas jau pēc definīcijas ir tieši piemērojami un kam nav vajadzīga tālāka transponēšana valstu līmenī. Regulas izmantošana turklāt ļauj izvairīties no aizkavēšanās Direktīvas 2011/61/ES piemērošanā dalībvalstīs.

(3) Tā kā deleģētajā regulā noteikti "pārvaldības struktūras" un "augstākās vadības" uzdevumi un atbildība, ir svarīgi konkretizēt šo terminu nozīmi, jo īpaši faktu, ka pārvaldības struktūru var veidot augstākās vadības pārstāvji. Turklāt, tā kā šajā regulā parādās termins "uzraudzības funkcija", termina "pārvaldības struktūra" definīcijā būtu skaidri jānorāda, ka tā ir struktūra, kas veic pārvaldības funkciju gadījumā, ja atbilstīgi valsts tiesību aktiem uzraudzības un pārvaldības funkcijas ir jānodala atsevišķi.

(¹) OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.

Direktīvā 2011/61/ES paredzēts, ka AIFP kompetentajām iestādēm sniedz noteiktu informāciju, tostarp informāciju par AIF aktīvu procentuālo daļu, uz kuru attiecas īpaši pasākumi, kas saistīti ar aktīvu nelikviditāti. Šajā regulā precizēta nozīme terminam "īpaši pasākumi", lai AIFP zinātu, kāda tieši ir kompetentajām iestādēm sniedzamā informācija.

- (4) Direktīvā 2011/61/ES paredzēta atvieglota režīma piemērošana tiem AIFP, kas pārvalda tādu AIF portfeļus, kuru pārvaldīto aktīvu kopējais apmērs nepārsniedz attiecīgās robežvērtības. Ir skaidri jānorāda, kā būtu jāaprēķina pārvaldīto aktīvu kopējā vērtība. Šajā sakarībā ir būtiski noteikt vajadzīgās darbības aktīvu kopējās vērtības aprēķināšanai, lai konstatētu, kuri aktīvi nav ietverti aprēķinā, lai precizētu, kā jānovērtē aktīvi, kas iegūti, izmantojot saistību īpatsvara palielinājumu un paredzētu noteikumus gadījumos, kad AIFP pārvaldītajos AIF ir savstarpēja finanšu līdzdalība.
- (5) Pārvaldīto aktīvu kopējā vērtība jāaprēķina vismaz vienu reizi gadā, izmantojot atjauninātus datus. Tādējādi aktīvu vērtība būtu nosakāma divpadsmit mēnešu laikā pirms pārvaldīto aktīvu kopējās vērtības aprēķināšanas datuma un iespējami tuvu šim datumam.
- (6) Lai garantētu, ka uz AIFP joprojām attiecas Direktīvā 2011/61/ES noteiktais atvieglotais režīms, tam būtu jāizstrādā procedūra, kas ļauj pastāvīgi noteikt pārvaldīto aktīvu kopējo vērtību. AIFP var ņemt vērā pārvaldīto AIF veidus un ieguldīto aktīvu dažādās kategorijas, lai novērtētu noteiktās robežvērtības pārsniegšanas iespēju vai papildu aprēķinu nepieciešamību.
- (7) Ja AIFP vairs neatbilst ar robežvērtībām saistītajiem nosacījumiem, tam par to jāinformē kompetentā iestāde un 30 dienu laikā jāpiesakās darbības atļaujas saņemšanai. Taču, ja robežvērtības pārsniegums vai tās nesasniegšana kalendārā gada laikā notiek tikai dažkārt un uzskatāms, ka šādām situācijām ir pagaidu raksturs, AIFP nebūtu obligāti jāpiesakās darbības atļaujas saņemšanai. Šajos gadījumos AIFP būtu jāinformē kompetentā iestāde par neatbilstību robežvērtībai un jāpaskaidro, kāpēc tā uzskata, ka šai neatbilstībai ir pagaidu raksturs. Ja neatbilstība turpinās ilgāk nekā trīs mēnešus, to nevar uzskatīt par pagaidu situāciju. Izvērtējot iespējamību, ka tā ir pagaidu situācija, AIFP būtu jāņem vērā sagaidāma parakstīšanās un izpiršanas aktivitāte vai attiecīgos gadījumos – kapitāla izmantošana un sadale. AIFP šajā novērtējumā nevajadzētu izmantot sagaidāmās tirgus svārstības.
- (8) Dati, ko AIFP izmanto pārvaldīto aktīvu kopējās vērtības aprēķināšanai, nav jādara pieejami sabiedrībai vai ieguldītājiem. Taču kompetentajām iestādēm būtu jāspēj pārliecināties, ka AIFP pareizi aprēķina un kontrolē pārvaldīto aktīvu kopējo vērtību, un tas attiecas arī uz novērtējumiem gadījumos, kad pārvaldīto aktīvu kopējā vērtībai veidojas robežvērtības pagaidu pārsniegums, un iestādēm pieprasījuma būtu jābūt iespējai piekļūt šiem datiem.
- (9) Ir svarīgi, lai AIFP, kas izmanto Direktīvā 2011/61/ES paredzēto atviegloto režīmu, reģistrācijas brīdī kompetentajām iestādēm nodrošinātu aktualizētu informāciju. Iespējams, ka ne visi AIFP ir atjauninājuši piedāvājuma dokumentus, lai atspoguļotu jaunākos ar pārvaldītajiem AIF saistītos notikumus, un šiem AIF praktiskāks risinājums varētu būt norādīt prasīto informāciju atsevišķā dokumentā, kurā aprakstīta fondu ieguldījumu stratēģija. Šāda situācija varētu rasties privātā kapitāla vai riska kapitāla fondiem, kas bieži vien kapitālu piesaista sarunu ceļā ar iespējamajiem ieguldītājiem.
- (10) AIF, kura turējumā ir tikai kapitāla akcijas biržā kotētos uzņēmumos, nav uzskatāms par tādu, kurā ir saistību īpatsvars, izņemot, ja šīs akcijas ir iegūtas, izmantojot saistību īpatsvaru. Ja šis pats AIF noslēdz iespējas līgumu attiecībā uz akciju indeksu, tas uzskatāms par tādu, kurā ir pieaudzis saistību īpatsvars, jo tas ir palielinājis AIF riska darījumu apjomu saistībā ar konkrēto ieguldījumu.
- (11) Lai garantētu vienotu piemērošanu AIFP pienākumam nodrošināt objektīvu pārskatu pār izmantoto saistību īpatsvaru, ir nepieciešams paredzēt divas saistību īpatsvara aprēķina metodes. No tirgus pētījumiem izriet, ka vislabākos rezultātus iespējams sasniegt, kombinējot tā sauktās bruto un saistību metodes.
- (12) Lai saņemtu piemērotu informāciju sistēmisko risku kontrolei un pilnīga priekšstata iegūšanai par AIFP izmantoto saistību īpatsvaru, informācija par AIF riska darījumiem būtu jāsniedz kompetentajām iestādēm un ieguldītājiem, izmantojot gan bruto, gan saistību metodi, tādēļ visiem AIFP riska darījumu apjoms būtu jāaprēķina izmantojot gan vienu, gan otru metodi. Bruto metode sniedz informāciju par AIF kopējo riska darījumu apjomu, bet saistību metode nodrošina ieskatu paņēmienos, ko pārvaldnieks izmanto risku ierobežošanai un savstarpējam ieskaitam; tādēļ abas metodes jāapskata kopā. Konkrēti, tas, cik lielā mērā riska darījumu apjoms atšķiras atkarībā no izmantotās metodes, var sniegt būtisku informāciju. Ir jānodrošina, ka jebkurš AIF riska darījumu palielinājums ir pienācīgi atspoguļots. Komisija var pieņemt papildu deleģētos aktus, paredzot papildu un izvēles metodes saistību īpatsvara aprēķināšanai.

- (13) Aprēķinot riska darījumu apjomu, sākotnēji jāaptver visas AIF pozīcijas, tostarp īstermiņa un ilgtermiņa aktīvi un saistības, aizņēmumi, atvasinātie instrumenti un visas citas metodes, kas palielina riska darījumu apjomu, kurās riski un atlīdzības attiecas uz AIF, kā arī visas citas pozīcijas, kas veido neto aktīvu vērtību.
- (14) Aizņēmumu līgumi, kurus noslēguši AIF, nebūtu jāņem vērā, ja tiem ir pagaidu raksturs un tos pilnībā sedz ar ieguldītāju uzņemtās kapitāla saistības, kas attiecas uz šiem līgumiem. Atjaunojamie kredīti nav uzskatāmi par tādiem, kam ir pagaidu raksturs.
- (15) Papildus riska darījumu apjoma aprēķinam ar bruto metodi visiem AIFP būtu jāaprēķina riska darījumu apjoms, izmantojot saistību metodi. Saskaņā ar saistību metodi atvasinātie finanšu instrumenti būtu jāpārvērš attiecīgajās bāzes aktīvu pozīcijās. Taču, ja AIF iegulda noteiktos atvasinātajos instrumentos, lai līdzsvarotu tirgus risku, kas saistīts ar citiem aktīviem, kuros AIF ir ieguldījis, šie atvasinātie instrumenti nebūtu jāpārvērš attiecīgās bāzes aktīvu pozīcijās, jo šo divu ieguldījumu riska darījumu apjomi viens otru līdzsvaro. Tā tam vajadzētu būt, ja, piemēram, AIF portfelis iegulda noteikta indeksā un tā turējumā ir atvasinātais instruments, kas nodrošina mijmaiņu starp šā indeksa un cita indeksa rādītājiem, kā rezultātā tas ir ekvivalents portfeļa riska darījumam ar otro indeksu, un tādēļ AIF neto aktīvu vērtība nav atkarīga no pirmā indeksa rādītājiem.
- (16) Aprēķinot riska darījumu apjomu saskaņā ar saistību metodi, atvasinātie instrumenti, kas atbilst šajā regulā noteiktajiem kritērijiem, nepalielina riska darījumu apjomu. Tādējādi, ja AIF iegulda indeksu nākotnes līgumos un tā turējumā ir naudas pozīcija, kas vienāda ar nākotnes līgumu kopējo tirgus bāzes vērtību, tas uzskatāms par līdzvērtīgu tiešam ieguldījumam indeksa akcijās, un tāpēc AIF riska darījumu apjoma aprēķina mērķiem indeksa nākotnes līgums nebūtu jāņem vērā.
- (17) Aprēķinot riska darījumu apjomu saskaņā ar saistību metodi, AIFP būtu jāļauj ņemt vērā riska ierobežošanas un savstarpējā ieskaita darījumi, ja tie atbilst attiecīgajiem saistību metodes kritērijiem.
- (18) Prasība par to, ka savstarpējā ieskaita darījumiem jāattiecas uz vienu un to pašu bāzes aktīvu, būtu strikti jāievēro, lai aktīvi, kurus AIFP uzskata par ekvivalentiem vai lielā mērā saistītiem, piemēram, viena emitenta dažādas akciju kategorijas vai obligācijas, netiktu uzskatīti par identiskiem savstarpējā ieskaita darījumu mērķiem. Savstarpējā ieskaita darījumu definīcijas mērķis ir garantēt, ka tiek ņemti vērā tikai tie tirdzniecības darījumi, kas līdzsvaro ar citiem darījumiem saistīto risku un neatstāj ievērojamu nenosegtu riska daļu. Tirdzniecības darījumu kombinēšana ar mērķi ģenerēt kaut nelielus ienākumus, samazinot atsevišķus riskus un vienlaikus saglabājot citus, nebūtu uzskatāma par savstarpējā ieskaita darījumiem, kā, piemēram, arbitrāžas ieguldījumu stratēģijas, kuru mērķis ir ģenerēt ienākumus, izmantojot cenu starpību starp vienādiem atvasinātajiem instrumentiem, kuriem ir vienādi bāzes aktīvi, bet dažādi beigu termiņi.
- (19) Portfeļa pārvaldības prakse, kuras mērķis ir samazināt ilguma risku, kombinējot ieguldījumu ilgtermiņa obligācijās ar procentu likmes mijmaiņas līgumu vai samazināt AIF obligāciju portfeļa ilgumu, noslēdzot īso pozīciju par obligāciju nākotnes līgumiem, kas atspoguļo portfeļa procentu likmes risku (ilguma riska ierobežošana), būtu uzskatāmas par riska ierobežošanas darījumiem ar nosacījumu, ka tie atbilst riska ierobežošanas kritērijiem.
- (20) Par atbilstīgu riska ierobežošanas kritērijiem uzskatama portfeļa pārvaldības prakse, kuras mērķis ir līdzsvarot ievērojamos riskus, kas saistīti ar ieguldījumiem labi diversificētā kapitāla vērtspapīru portfelī, izveidojot akciju tirgus indeksa nākotnes līgumu īso pozīciju, un kurā kapitāla vērtspapīru portfeļa struktūra ir ļoti tuva akciju tirgus indeksa struktūrai, turklāt tā ienākumi lielā mērā korelē ar akciju tirgus indeksa rādītājiem un akciju tirgus indeksa nākotnes līgumu īsā pozīcija ļauj neapšaubāmi samazināt vispārējo tirgus risku saistība ar akciju portfelī un specifiskais risks ir nenozīmīgs, piemēram, labi diversificēta akciju portfeļa beta rādītāja risku ierobežošana (*beta-hedging*), kad specifiskais risks uzskatāms par nenozīmīgu.
- (21) Portfeļa pārvaldības prakse, kuras mērķis ir līdzsvarot risku, kas saistīts ar ieguldījumu obligācijās ar fiksētu procentu likmi, kombinējot kredītrisku mijmaiņas darījuma garo pozīciju un procentu likmes mijmaiņas līgumu, kas šo fiksēto procentu likmi aizstāj ar procentu likmi, kas ir attiecīgā naudas tirgus bāzes likme plus marža, būtu uzskatāma par riska ierobežošanas darījumu, kas principā atbilst visiem saistību metodes riska ierobežošanas kritērijiem.
- (22) Portfeļa pārvaldības prakse, kuras mērķis ir līdzsvarot konkrētas akcijas radīto risku, izveidojot īso pozīciju atvasinātajam līgumam par citu akciju, kas ievērojami korelē ar pirmo akciju, nebūtu uzskatāma par riska ierobežošanas kritērijiem atbilstošu. Lai gan šādā stratēģijā tiek izmantotas pretējas pozīcijas vienā un tajā pašā aktīvu kategorijā, tā neierobežo specifisko risku, kas saistīts ar ieguldījumu konkrētā akcijā. Tādēļ tā nebūtu uzskatāma par riska ierobežošanas darījumu atbilstīgu saistību metodes kritērijiem.
- (23) Portfeļa pārvaldības prakse, kuras mērķis ir saglabāt alfa rādītāju akciju grozam (kurā ir ierobežots skaits akciju), kombinējot ieguldījumus šajā akciju grozā ar akciju tirgus indeksa nākotnes līguma beta-koriģēto īso pozīciju, nebūtu uzskatāma par atbilstošu riska ierobežošanas kritērijiem. Šādas stratēģijas mērķis nav līdzsvarot ievērojamos riskus, kas saistīti ar ieguldījumiem šajā akciju

grozā, bet gan līdzsvarot šā ieguldījuma beta rādītāju (tirgus risku) un saglabāt alfa rādītāju. Šā akciju groza alfa komponents var dominēt pār beta komponentu un tādējādi radīt zaudējumus AIF līmenī. Šā iemesla dēļ tas nav uzskatāms par riska ierobežošanas darījumu.

- (24) Apvienošanas arbitražas stratēģija ir tāda, kurā vienas akcijas īsā pozīcija tiek kombinēta ar citas akcijas garo pozīciju. Šādas stratēģijas mērķis ir ierobežot pozīciju beta rādītāju (tirgus risku) un ģenerēt ienākumus, kas piesaistīti abu akciju salīdzinošajiem rādītājiem. Līdzīgi kā iepriekš, šā akciju groza alfa komponents var dominēt pār beta komponentu un tādējādi radīt zaudējumus AIF līmenī. Tas nebūtu uzskatāms par riska ierobežošanas darījumu atbilstīgi saistību metodes kritērijiem.
- (25) Stratēģija, kuras mērķis ir ierobežot akciju vai obligāciju garās pozīcijas risku ar nopirkto kredītaizsardzību tam pašam emitentam, attiecas uz divām dažādām aktīvu kategorijām un tādēļ nebūtu uzskatāma par riska ierobežošanas darījumu.
- (26) Izmantojot metodes, kuras palielina AIF riska darījumu apjomu, AIFP būtu jāievēro vispārējie principi, piemēram, papildus darījuma juridiskajai formai jāņem vērā arī tā būtība. Konkrēti saistībā ar izpirkšanas darījumiem AIFP vajadzētu ņemt vērā to, vai iesaistīto aktīvu riski un atdeve tiek nodoti tālāk vai joprojām attiecas uz AIF. AIFP būtu arī jāizskata atvasinātie instrumenti vai citi bāzes aktīviem pielikti darījumi, lai konstatētu AIF iespējamās nākotnes saistības, kas izriet no šiem darījumiem.
- (27) Tā kā saistību metode paredz procentu likmes ar dažādiem beigu termiņiem uzskatīt par dažādiem bāzes aktīviem, AIF, kas atbilstīgi to ieguldījumu pamatpolitikai galvenokārt iegulda procentu likmju atvasinātajos instrumentos, var izmantot specifiskus ilguma mijmaiņas noteikumus, lai būtu iespējams ņemt vērā korelāciju starp procentu likmju liknes beigu termiņu segmentiem. Nosakot ieguldījumu politiku un riska profilu, AIF būtu jāspēj definēt procentu likmju riska līmeni un atbilstoši arī tā mērķa ilgumu. AIF, izdarot izvēli par ieguldījumiem, būtu jāņem vērā iepriekš noteiktais mērķa ilgums. Ja portfeļa ilgumā veidojas novirze no mērķa ilguma, šī stratēģija nebūtu uzskatāma par noteikta ilguma mijmaiņas darījumu atbilstīgi saistību metodes kritērijiem.
- (28) Noteikta ilguma mijmaiņas noteikumi pieļauj garo pozīciju mijmaiņu ar īsajām pozīcijām, kuru bāzes aktīvi ir

citas procentu likmes. Par termiņu intervālu robežvērtībām noteikti divu gadu, septiņu gadu un 15 gadu termiņi. Katrā termiņu intervālā būtu atļaujamas mijmaiņas pozīcijas.

- (29) Būtu daļēji atļaujamas mijmaiņas pozīcijas starp diviem dažādiem termiņu intervāliem. Pozīcijām, kurām īstenota mijmaiņa, jāpiemēro ierobežojumi, lai pieļautu tikai daļēju mijmaiņu. Tie būtu jāizsaka procentos, balstoties uz vidējam korelācijām starp procentu likmju liknes divu gadu, piecu gadu, desmit gadu un 30 gadu termiņu intervāliem. Jo ilgāka starpība starp pozīciju termiņiem, jo vairāk jāierobežo to mijmaiņa, kas nozīmē, ka procentuālajiem rādītājiem jāpalielinās.
- (30) Pozīcijas, kuru mainītais ilgums krietni pārsniedz visa portfeļa mainīto ilgumu, neatbilst AIF ieguldījumu stratēģijai, un nebūtu pieļaujama to pilnīga salāgošana. Tādējādi nebūtu pieņemams salāgot 18 mēnešu termiņa īso pozīciju (kas atrodas 1. termiņu intervālā) ar desmit gadu termiņa garo pozīciju (kas atrodas 3. termiņu intervālā), ja AIF mērķa ilgums ir aptuveni divi gadi.
- (31) Aprēķinot riska darījumu apjomu, AIF var pirmkārt apzināt risku ierobežošanas darījumus. Šajos darījumos iesaistītos atvasinātos instrumentus tad izslēdz no kopējā riska darījuma aprēķina. AIF riska ierobežošanas aprēķinos būtu jāizmanto precīzi aprēķini. AIF riska ierobežošanas aprēķinos nebūtu jāizmanto ilguma mijmaiņas noteikumi. Ilguma mijmaiņas noteikumus var izmantot, lai atlikušos procentu likmju atvasinātos instrumentus pārvērstu attiecīgo bāzes aktīvu pozīcijās.
- (32) Atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES noteikumiem AIFP jāgarantē, ka iespējamās profesionālās atbildības riskus, kas izriet no tā darbības, pienācīgi sedz vai nu ar papildu pašu kapitālu vai profesionālās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu. Šo noteikumu vienota piemērošana paredz vienotu izpratni par sedzamajiem iespējamajiem profesionālās atbildības riskiem. No AIFP profesionālās nolaidības izrietošo risku vispārējam raksturojumam būtu jānosaka atbilstošo riska notikumu iezīmes un iespējamās profesionālās atbildības diapazons, tostarp kaitējums vai zaudējums, ko izraisījušas personas, kas tieši veic darbības, par kurām AIFP ir juridiska atbildība, piemēram, AIF direktori, speciālisti vai darbinieki un personas, kas veic šīs darbības saskaņā ar AIFP deleģējumu. Atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES noteikumiem AIFP īstenotajam deleģējumam vai apakšdeleģējumam nevajadzētu ietekmēt AIFP atbildību, un AIFP būtu jānodrošina pienācīgs segums profesionālajiem riskiem, kas saistīti ar šādām trešām pusēm, par kurām tas ir juridiski atbildīgs.

- (33) Lai nodrošinātu vienotu izpratni par vispārējo raksturojumu, iespējamo profesionālās atbildības riska notikumu konstatēšanai kā standarts būtu jāizmanto piemēru uzskaitījums. Šajā uzskaitījuma būtu jāiekļauj plašs no nolaidīgām darbībām, kļūdām vai nepilnībām izrietošo notikumu spektrs, piemēram, ieguldījumu īpašumtiesības apliecinājošo dokumentu zaudējums, sagrozījumi vai AIFP dažādo saistību vai pienākumu neizpilde. Tajā būtu jāietver arī nespēja ar pienācīgu iekšējās kontroles sistēmu starpniecību novērst krāpnieciskas darbības AIFP iekšienē. Kaitējums, kas rodas no nespējas veikt pietiekamu uzticamības pārbaudi ieguldījumam, kas izrādījies krāpniecisks, padara AIFP profesionāli civiltiesiski atbildīgu, un šī atbildība būtu pienācīgi jāsedz. Taču zaudējumi, kas radušies tāpēc, ka ieguldījums ir zaudējis vērtību nelabvēlīgu tirgus apstākļu rezultātā, nebūtu jāsedz. Sarakstā būtu jāiekļauj arī novērtējumi, kuri nav pienācīgi veikti, kas būtu jāinterpretē kā novērtējuma nepilnība, ar ko tiek pārkāpts Direktīvas 2011/61/ES 19. pants un atbilstīgie deleģētie akti.
- (34) Saskaņā ar riska pārvaldības pienākumiem AIFP vajadzētu būt piemērotiem kvalitatīvas iekšējās kontroles mehānismiem, lai ierobežotu darbības neizpildi, tostarp profesionālās atbildības riskus, vai izvairītos no šādas neizpildes. Tādēļ AIFP kā daļu no tā riska pārvaldības politikas vajadzētu noteikt atbilstīgu darbības riska pārvaldības politiku un procedūras, kas piemērotas tā uzņēmējdarbības veidam, mērogam un sarežģītībai. Šīm procedūrām un politikai būtu jāparedz iespēja izveidot iekšējo zaudējumu datubāzi, kas kalpo darbības riska noteikšanas mērķim.
- (35) Lai garantētu, ka papildu pašu kapitāls un profesionālās civiltiesiskās atbildības apdrošināšana sedz iespējamās profesionālās atbildības riskus, piemērota seguma līmeņa noteikšanai būtu jāparedz kvantitatīvi minimālie kritēriji. AIFP šie kvantitatīvie kritēriji būtu jānosaka kā konkrēta procentuālā vērtība no AIF pārvaldīto portfeļu vērtības, ko aprēķina, summējot visu pārvaldīto AIF kopējo aktīvu vērtību, neatkarīgi no tā, vai tie iegūti, izmantojot piesaistītos līdzekļus vai ieguldītāju līdzekļus. Šajā kontekstā atvasinātie instrumenti būtu jānovērtē pēc to tirgus cenas, jo tos var aizvietot par šo cenu. Tā kā segums ar profesionālās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas palīdzību ir pēc savas būtības nenoteiktāks nekā papildu pašu līdzekļi, šiem diviem instrumentiem, ko izmanto profesionālās atbildības risku segšanai, būtu jāpiemēro dažādas procentuālās vērtības.
- (36) Lai garantētu, ka profesionālās civiltiesiskās atbildības apdrošināšana faktiski darbojas, lai segtu zaudējumus, kas rodas no apdrošināšanas gadījumiem, polise jāiegādājas no apdrošināšanas sabiedrības, kurai ir atļauts veikt profesionālās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu. Apdrošinātāji var būt gan ES apdrošināšanas sabiedrības, gan trešo valstu sabiedrības tiktāl, ciktāl tām saskaņā ar Savienības vai valstu tiesību aktiem ir atļauts sniegt šādus apdrošināšanas pakalpojumus.
- (37) Lai piemērotas profesionālās civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas izveidē nodrošinātu zināmu elastīgumu, AIFP un apdrošināšanas sabiedrībai vajadzētu būt iespējai vienoties par klauzulu, kurā paredzēts, ka jebkura zaudējuma daļu noteiktā apmērā sedz pats AIFP (noteiktais pašrisks). Kad notikusi vienošanās par šo noteikto pašrisku, AIFP būtu jānodrošina pašu kapitāla apjoms, kas atbilst noteiktajam zaudējumu apjomam, ko sedz AIFP. Šāds pašu kapitāla apjoms jānodrošina papildus AIFP sākotnējam kapitālam un AIFP pašu kapitālam saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 9. panta 3. punktu.
- (38) Principā ar papildu pašu kapitāla vai profesionālās civiltiesiskās apdrošināšanas palīdzību nodrošinātā seguma pietiekamība būtu jāpārskata vismaz reizi gadā. Taču AIFP būtu jāizveido procedūras, kas nodrošina pārvaldīto AIF portfeļu kopējās vērtības pastāvīgu kontroli un profesionālās atbildības risku seguma pastāvīgu korekciju, ja konstatētas ievērojamas neatbilstības. Turklāt AIFP piederības dalībvalsts kompetentā iestāde var samazināt vai palielināt minimālās prasības papildu pašu kapitālam, ņemot vērā AIFP riska profilu, tā zaudējumu vēsturiskos rādītājus un tā papildu pašu kapitāla vai profesionālās civiltiesiskās apdrošināšanas pietiekamību.
- (39) Direktīvā 2011/61/ES ietverta prasība AIFP rīkoties AIF, ieguldītāju un tirgus integritātes labākajās interesēs. Tādēļ AIFP būtu jāpiemēro piemērota politika un procedūras, kas tiem ļauj novērst nelikumīgu rīcību, piemēram, izdevīga laika izvēli tirgū (*market timing*) vai vēlu tirdzniecību (*late trading*). Izdevīga tirgus laika izvēle nozīmē izmantot neaktuālas vai novecojušas portfeļa vērtspapīru cenas, kas ietekmē AIF neto aktīvu vērtības (NAV) aprēķinu, vai pirt un pēc dažām dienām izpirt AIF ieguldījumu apliecinības, tādējādi izmantojot veidu, kā AIF aprēķina NAV.

Vēla tirdzniecība nozīmē rīkojumu izdošanu par AIF ieguldījumu apliecību pirkšanu vai izpirkšanu pēc noteikta atskaites punkta, izmantojot atskaites punkta cenu. Abi nelikumīgās rīcības veidi kaitē ilgtermiņa ieguldītāju interesēm, jo samazina to ienākumus, turklāt atstāj negatīvu ietekmi uz AIF ienākumiem, jo palielinās darījumu izmaksas un tiek traucēta portfeļa pārvaldība. AIFP būtu arī jāizveido piemērotas procedūras ar mērķi garantēt, ka AIF pārvaldība notiek efektīvi, un būtu jārikojas tā, lai novērstu nevajadzīgu izmaksu rašanos AIF un ieguldītājiem.

- (40) Tāpat kā PVKIU pārvaldniekiem piemērotajā pieejā arī AIFP ieguldījumu izvēlē un kontrolē būtu jāprasa nodrošināt augstu uzticamības pārbaudē standartu. Tiem būtu vajadzīga piemērota profesionālā kompetence un zināšanas par aktīviem, kuros AIF ir ieguldījuši. Lai nodrošinātu, ka ieguldījumu lēmumu izpilde notiek saskaņā ar ieguldījumu stratēģiju un atbilstošos gadījumos – pārvaldīto AIF riska ierobežojumiem, AIFP būtu jānosaka un jāīsteno rakstiska politika un procedūras, kas attiecas uz uzticamības pārbaudēm. Šī politika un procedūras regulāri jāpārskata un jāaktualizē. Ja AIFP veic ilgtermiņa ieguldījumus specifiskos aktīvu veidos, mazāk likvidos aktīvos, piemēram, nekustamajā īpašumā un partnerības daļās, tad uzticamības pārbaudes prasības būtu jāpiemēro arī sarunu fāzē. AIFP veiktās darbības pirms līguma noslēgšanas būtu sīki jādokumentē, lai parādītu, ka tās atbilst ekonomiskajam un finanšu plānam un tādējādi arī AIF ilgumam. AIF būtu jā saglabā atbilstošo sanāksmju protokoli, sagatavošanas dokumenti, ka arī ekonomiskā un finanšu analīze, kas veikta projekta iespējamības novērtēšanai un līgumiskajām saistībām.
- (41) Prasība AIFP rīkoties pietiekami prasmīgi un rūpīgi un veikt uzticamības pārbaudes būtu jāpiemēro arī tad, ja AIFP ieceļ galveno brokeri vai darījuma partneri. AIFP būtu jāizvēlas un jāieceļ tikai tādi galvenie brokeri vai darījuma partneri, uz kuriem attiecas pastāvīga uzraudzība, kas ir finansiāli stabili un kuriem ir vajadzīgā organizatoriskā struktūra, kas ir piemērota AIFP vai AIF sniedzamajiem pakalpojumiem. Lai nodrošinātu pienācīgu ieguldītāju interešu aizsardzību, ir svarīgi precizēt, ka viens no kritērijiem finansiālās stabilitātes novērtēšanā ir tas, vai uz galvenajiem brokeriem vai darījumu partneriem attiecas atbilstošs uzraudzības regulējums, tostarp saistībā ar kapitāla pietiekamības prasībām un efektīvu uzraudzību.
- (42) Saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES, kas nosaka prasību AIFP rīkoties godīgi, taisnīgi un prasmīgi, personām, kas faktiski vada AIFP uzņēmējdarbību, kas ir pārvaldības struktūras vai – gadījumā, ja sabiedrībai nav pārvaldības struktūras – augstākās vadības pārstāvji, vajadzētu būt ar pietiekamām zināšanām, prasmēm un pieredzi, lai izpildītu savus uzdevumus un jo sevišķi izprastu riskus, kas saistīti ar AIFP darbību. Saskaņā ar Komisijas Zaļo grāmatu par korporatīvo pārvaldību finanšu sektorā⁽¹⁾ personām, kas faktiski vada AIFP uzņēmējdarbību, būtu jāvelta pietiekami daudz laika savu funkciju veikšanai AIFP un jārikojas pēc godīguma, integritātes un neatkarības principa, lai varētu *inter alia* efektīvi novērtēt un apstrīdēt augstākās vadības lēmumus.
- (43) Ar mērķi garantēt, ka attiecīgās darbības tiek veiktas pienācīgi, AIFP būtu jānodrošina personāls, kam ir vajadzīgās prasmes, zināšanas un kompetence, lai veiktu tiem uzticētos pienākumus.
- (44) AIFP, kas sniedz individuālo ieguldījumu portfeļu pārvaldības pakalpojumu, jānodrošina atbilstība pamudinājumu noteikumiem, kas noteikti Komisijas 2006. gada 10. augusta Direktīvā 2006/73/EK, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/39/EK attiecībā uz ieguldījumu sabiedrību organizatoriskām prasībām un darbības nosacījumiem un jēdzienu definīcijām minētās direktīvas mērķiem⁽²⁾. Konsekvences ieviešanai šiem principiem būtu jāattiecas arī uz AIFP, kas sniedz kolektīvā ieguldījumu portfeļa pārvaldības un tirdzniecības pakalpojumus. AIFP gada pārskatā būtu jāatklāj pakalpojuma maksas, komisijas maksas vai gūtā labuma esība, veids un apmērs vai, – ja šis apmērs nav nosakāms, – apmēra aprēķina metode.
- (45) AIF ieguldītājiem vajadzētu gūt labumu no līdzīgas aizsardzības, kāda tiek piešķirta AIFP klientiem, kuriem AIFP sniedz individuāla ieguldījumu portfeļa pārvaldības pakalpojumu, jo šādā gadījumā tiem jānodrošina atbilstība “labākās izpildes” noteikumiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvā 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK⁽³⁾ un Direktīvā 2006/73/EK. Taču būtu jāņem vērā atšķirības starp dažādajiem aktīvu veidiem, kuros iegulda AIF, jo “labākā izpilde” nav piemērojama gadījumos, kad, piemēram, AIFP iegulda nekustamajā īpašumā vai partnerības daļās un ieguldījumu veic pēc ilgstošam sarunām par līguma noteikumiem. Ja nav izveles starp dažādām izpildes vietām, AIFP būtu jāspēj kompetentajām iestādēm un revidentiem parādīt, ka izvēle starp dažādām izpildes vietām neeksistē.

⁽¹⁾ COM(2010) 284.

⁽²⁾ OV L 241, 2.9.2006., 26. lpp.

⁽³⁾ OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

- (46) Lai nodrošinātu konsekvenci ar prasībām, kas attiecas uz PVKIU pārvaldniekiem, noteikumi par rīkojumu apstrādi un tirdzniecības rīkojumu apvienošanu un sadalīšanu būtu jāpieņem AIFP, ja tie sniedz kolektīvo ieguldījumu portfeļa pārvaldības pakalpojumu. Tomēr šie noteikumi nebūtu piemērojami, ja ieguldījums aktīvos ir veikts pēc ilgstošām sarunām par līguma noteikumiem, piemēram, ieguldījums nekustamajā īpašumā, partnerības daļās vai biržā nekotētos uzņēmumos, jo šādos gadījumos netiek izpildīts rīkojums.
- (47) Ir svarīgi konkrētizēt situācijas, kurās varētu rasties interešu konflikti, jo īpaši gadījumos, kad iespējams finansiāla labuma guvums vai izvairīšanās no finansiāla zaudējuma, vai tiek nodrošināti finansiālie vai citi labumi, lai AIFP rīcību virzītu tā, ka tas dod priekšroku noteiktam interesēm, neņemot vērā citu pušu, piemēram, citu AIF, to klientu, pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (PVKIU) vai citu AIFP klientu intereses
- (48) AIFP izveidotajai interešu konfliktu novēršanas politikai būtu jānosaka situācijas, kurās AIFP veiktās darbības varētu veidot interešu konfliktus, kas var radīt un var neradīt iespējamus riskus, ka tiek nodarīts kaitējums AIF interesēm vai to klientu interesēm. Lai šīs situācijas noteiktu, AIFP būtu jāņem vērā ne tikai kolektīvo ieguldījumu portfeļu pārvaldības darbība, bet arī citas darbības, ko tam atļauts veikt, tostarp darbības, ko veic deleģējuma saņēmēji, apakšdeleģējuma saņēmēji, ārējie vērtētāji vai darījuma partneri.
- (49) Saskaņā ar pieeju, kas ņemta vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīvā 2009/65/EK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) ⁽¹⁾ saistībā ar PVKIU pārvaldības uzņēmumiem un Direktīvā 2004/39/EK attiecībā uz ieguldījumu sabiedrībām, AIFP būtu jāpieņem procedūras un pasākumi ar mērķi garantēt, ka attiecīgās personas, kas iesaistītas dažādos uzņēmējdarbības aspektos, kas var ietvert interešu konfliktus, veic šīs darbības neatkarīgi un piemēroti AIFP lielumam un darbībām.
- (50) Ir būtiski noteikt kopēju sistēmu, kurā paredzēts, kā jāpārvalda un jāatklāj interešu konflikti, ja tādi rodas. Specifiskas darbības, kas jāveic, un procedūras, kas jāievēro šādās situācijās, būtu jākonkrētizē interešu konfliktu novēršanas politikā, ko nosaka AIFP.
- (51) Viens no riska pārvaldības sistēmas centrālajiem elementiem ir pastāvīga riska pārvaldības funkcija. Konsekvences nodrošināšanas nolūkā tās uzdevumiem un pienākumiem vajadzētu būt pēc būtības līdzīgiem tiem, kas PVKIU pārvaldības sabiedrībām attiecībā uz pastāvīgo riska pārvaldības funkciju noteikti Komisijas 2010. gada 1. jūlija Direktīvā 2010/43/ES, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/65/EK attiecībā uz organizatoriskajām prasībām, interešu konfliktiem, profesionālo ētiku, riska pārvaldību un starp depozitāriju un pārvaldības sabiedrību noslēdzamās vienošanās saturu ⁽²⁾. Šai funkcijai vajadzētu būt galvenajā lomā AIF riska politikas veidošanā, riska kontrolē un riska mērīšanā ar mērķi nodrošināt, ka riska līmenis pastāvīgi atbilst AIF riska profilam. Pastāvīgās riska pārvaldības funkcijas rīcībā vajadzētu būt nepieciešamajai varai, piekļuvei visai būtiskajai informācijai un regulāram kontaktam ar AIFP augstāko vadību un pārvaldības struktūru, lai nodrošinātu tām jaunāko informāciju, un tās varētu vajadzības gadījumā veikt situācijas uzlabojumus.
- (52) Riska pārvaldības politika veido otru pilāru, uz kura balstās riska pārvaldības sistēma. Šai politikai vajadzētu būt pienācīgi dokumentētai un tajā būtu jānosaka pasākumi un procedūras, ko izmanto risku mērīšanā un pārvaldībā, aizsardzības pasākumi riska pārvaldības funkcijas neatkarības nodrošināšanai, paņēmieni, ko izmanto risku pārvaldībai, un ziņas par atbildības sadalījumu AIFP attiecībā uz riska pārvaldības un darbības procedūram. Lai garantētu tās efektivitāti, riska pārvaldības politika augstākajai vadībai būtu jāpārskata vismaz reizi gadā.
- (53) Kā paredzēts Direktīvā 2011/61/ES, riska pārvaldības funkcijai vajadzētu būt funkcionāli un hierarhiski nodalītai no funkcionālajām struktūrvienībām. Jāpaskaidro, ka šo nodalīšanu būtu jānodrošina līdz pat AIFP pārvaldības struktūras līmenim un riska pārvaldības funkcijā nodarbinātajiem nevajadzētu veikt nekādus konfliktējošus uzdevumus, turklāt viņus nevajadzētu uzraudzīt tiem, kas ir atbildīgi par konfliktējošām funkcijām.
- (54) Ir ārkārtīgi svarīgi konkrētizēt aizsardzības pasākumus, kurus jebkurā gadījumā izmantos AIFP, lai nodrošinātu riska pārvaldības funkcijas neatkarīgu īstenošanu, precīzāk, noteikt, ka riska pārvaldības funkcijas īstenotājiem nevajadzētu uzticēt konfliktējošus pienākumus, ka tiem vajadzētu pieņemt lēmumus, balstoties uz datiem, ko tie var pienācīgi novērtēt, un ka lēmumu pieņemšanas procesam vajadzētu būt pakļautam pārskatīšanai.

⁽¹⁾ OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.

⁽²⁾ OV L 176, 10.7.2010., 42. lpp.

- (55) Lai gan Direktīvā 2011/61/ES nav paredzēti nekādi AIF ieguldījumu ierobežojumi, katra AIF radītos riskus nav iespējams efektīvi pārvaldīt, ja AIFP nav iepriekš noteikusi riska ierobežojumus. Riska ierobežojumiem būtu jāatbilst AIF riska profilam, un tie būtu jāatklāj ieguldītājiem atbilstīgi Direktīvā 2011/61/ES paredzētajam.
- (56) Konsekvences nodrošināšanas nolūkos prasības, kas attiecas uz riska noteikšanu, mērīšanu un kontroli, ir balstītas uz līdzīgiem noteikumiem Direktīvā 2010/43/ES. AIFP būtu atbilstoši jārisina riska mērīšanas paņēmieni un modeļu iespējamo vājo vietu jautājums, veicot stresa testus, atpakaļejošas pārbaudes un scenāriju analīzi. Ja stresa testi un scenāriju analīze atklāj konkrētu vājo vietu noteiktos apstākļos, AIFP būtu nekavējoties jārikojas un jāveic korektīvas darbības.
- (57) Direktīvā 2011/61/ES Komisijai noteikta prasība konkretizēt likviditātes pārvaldības sistēmas un procedūras, ar kuru palīdzību AIFP var kontrolēt AIF likviditātes risku, izņemot, ja AIF ir slēgts AIF, kurā neizmanto saistību īpatsvaru, un var garantēt, ka AIF ieguldījumu riska profils atbilst tā pamatsaistībām. Tādēļ ir svarīgi noteikt galvenās vispārīgās prasības, kas attiecas uz visiem AIFP un kuru piemērošana būtu jāpielāgo attiecīgā AIFP pārvaldīto AIF apjomam, struktūrai un specifikai.
- (58) AIFP būtu jāspēj pierādīt kompetentajām iestādēm, ka tie ir izveidojuši piemērotas un efektīvas likviditātes pārvaldības procedūras un politiku. Tas paredz pienācīgi ņemt vērā AIF veidu, tostarp bāzes aktīvu veidu un likviditātes riska apjomu, kam pakļauts AIF, kā arī AIF apjomu un sarežģītību vai aktīvu likvidēšanas vai pārdošanas procesa sarežģītību.
- (59) Likviditātes pārvaldības sistēmām un procedūrām var ļaut AIFP izmantot vajadzīgos instrumentus un kārtību, lai pārvarētu nelikviditātes aktīvu radītās problēmas un ar to saistītās vērtēšanas problēmas ar mērķi reaģēt uz izpirkšanas rīkojumiem. Šādi instrumenti un paņēmieni, ja tas atļauts valsts tiesību aktos, var ietvert barjeras (*gates*), daļēju izpirkšanu, pagaidu aizņēmumus, paziņošanas periodus un likviditātes aktīvu apvienošanu. Norobežotie konti (*side-pockets*) un citi mehānismi, kuros uz noteiktiem AIF aktīviem attiecas līdzīgas vienošanās starp AIF un to ieguldītājiem, būtu uzskatāmi par "īpašiem pasākumiem", jo tie ietekmē AIF ieguldītāju tiesības uz izpirkšanu. AIF darbības pārtraukšana nebūtu uzskatāma par īpašu pasākumu, jo tā attiecas uz visiem AIF aktīviem un visiem AIF ieguldītājiem. Instrumentu un īpašu pasākumu izmantošanu likviditātes pārvaldībai vajadzētu padarīt atkarīgu no konkrētiem apstākļiem, un šai izmantošanai būtu jāmainās atkarība no AIF specifikas, apjoma un ieguldījumu stratēģijas.
- (60) Prasība kontrolēt likviditātes pārvaldību pakārtotajās kolektīvo ieguldījumu sabiedrībās, kurās iegulda AIF, un prasības noteikt instrumentus un pasākumus likviditātes riska pārvaldībai un ieguldītāju savstarpējo interešu konfliktu konstatēšanai, pārvaldībai un kontrolei nebūtu piemērojama AIFP, kas pārvalda slēgtus AIF, neatkarīgi no tā, vai uzskatāms, ka tie izmanto saistību īpatsvaru. Atbrīvojumam no šīm ar izpirkšanu saistītajām likviditātes pārvaldības prasībām būtu jāatspoguļo atšķirības vispārīgajos izpirkšanas noteikumos, kas attiecas uz ieguldītājiem slēgtos AIF atšķirībā no atvērtiem AIF.
- (61) Minimālo ierobežojumu izmantošana attiecībā uz AIF likviditāti vai nelikviditāti atsevišķiem AIFP varētu nodrošināt efektīvu kontroles instrumentu. Ierobežojuma pārsniegšana var pati par sevi nebūt iemesls AIFP rīcībai, jo tā atkarīga no faktiem un apstākļiem un AIFP noteiktās tolerances pakāpes. Tādējādi ierobežojumus varētu praksē izmantot, lai kontrolētu dienas vidējo izpirkumu attiecībā pret fonda likviditāti, izsakot dienās vienā laika posmā. Tos varētu arī izmantot, lai kontrolētu ieguldītāju koncentrāciju, ar mērķi stiprināt stresa testu scenārijus. Šie ierobežojumi varētu kalpot kā signāls kontroles turpināšanai vai stāvokļa uzlabojumiem, atkarībā no apstākļiem.
- (62) Stresa testos vajadzētu atbilstošos gadījumos iekļaut aktīvu likviditātes ierobežotību un neparastus izpirkuma rīkojumus. Būtu jāņem vērā nesenā un paredzamā parakstīšanās un izpirkšana apvienojumā ar sagaidāmo AIF rādītāju ietekmi uz šīm aktivitātēm salīdzinājumā ar citiem. AIFP būtu arī jāanalizē laikposms, kas vajadzīgs, lai simulāciju stresa scenārijos izpildītu izpirkuma rīkojumu. Turklāt AIFP būtu jāveic stresa testi attiecībā uz tādiem tirgu ietekmējošiem faktoriem kā ārvalstu valūtu svārstības, kas varētu būtiski ietekmēt AIFP vai AIF kredītprofilu, un tādējādi arī nodrošinājumu prasības. AIFP sava pieejā stresa testiem vai scenāriju analīzei būtu jāņem vērā arī vērtēšanas problēmas stresa apstākļos.

- (63) Stresa testu veikšanas biežumam vajadzētu būt atkarīgam no AIF veida, ieguldījumu stratēģijas, likviditātes profila, ieguldītāja veida un AIF izpiršanas politikas. Taču tiek sagaidīts, ka šos testus veic vismaz vienu reizi gadā. Ja stresa testi uzrāda likviditātes risku, kas ievērojami augstāks nekā sagaidāms, AIFP būtu jārikojas visu AIF ieguldītāju labākajās interesēs, ņemot vērā AIF aktīvu likviditātes profilu, izpiršanās rīkojumu līmeni un atbilstošos gadījumos arī likviditātes pārvaldības politikas un procedūru piemērotību.
- (64) Direktīvā 2011/61/ES paredzēts, ka Komisijai jānosaka, kā saskaņot ieguldījumu stratēģiju, likviditātes profilu un izpiršanas politiku. Konsekvence starp šiem trim elementiem ir nodrošināta, ja ieguldītāji var izpirkt savus ieguldījumus saskaņā ar AIF izpiršanas politiku, kurā būtu jāiekļauj izpiršanas nosacījumi gan normālos, gan ārkārtas apstākļos, turklāt veidā, kas nodrošina godīgu attieksmi pret ieguldītājiem.
- (65) Direktīvā 2011/61/ES paredzēta pārnozaru konsekvence un nesaskaņotības novēršana starp iniciatoru interesēm, kas pārstrukturē aizdevumus tirgojamos vērtspapīros, un AIFP, kas AIF vārdā iegulda šajos vērtspapīros vai citos finanšu instrumentos. Lai sasniegtu šo mērķi, ir ņemti vērā atbilstošie noteikumi Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīvā 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu⁽¹⁾, kas nosaka kvantitatīvās un kvalitatīvās prasības, kas jāizpilda ieguldītājiem, kas ir pakļauti vērtspapīrošanas kredītriskam, kā arī iniciatoriem un sponsoriem. Tā kā arī šai regulai ir tāds pats mērķis kā attiecīgajiem Direktīvas 2006/48/EK noteikumiem, proti, saskaņot iniciatora vai sponsora un ieguldītāju intereses, ir svarīgi, ka abos tiesību aktos terminoloģija tiek izmantota konsekventi, tādēļ Direktīvā 2006/48/EK iekļautās definīcijas ir izmantotas kā atskaites punkts. Ņemot vērā to, ka Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja, kas ir Eiropas Banku iestādes priekštece, ir izstrādājusi sīkas pamatnostādnes⁽²⁾, lai nodrošinātu atbilstošu noteikumu interpretāciju Direktīvā 2006/48/EK, pārnozaru konsekvences nolūkā šie noteikumi, kas paredzēti iniciatoru, sponsoru un AIFP interešu saskaņošanai, jāinterpretē saskaņā ar minētajām pamatnostādņēm.
- (66) Ir svarīgi, lai darījumi, kuros aizdevumus pārstrukturē tirgojamos vērtspapīros, nebūtu veidoti tā, lai izvairītos no noteikumu piemērošanas par ieguldījumiem vērtspapīrošanas pozīcijās. Tādēļ atsauce uz ieguldījumiem tirgojamos vērtspapīros vai citos finanšu instrumentos, kas balstīti uz pārstrukturētiem aizdevumiem, nebūtu jāinterpretē kā juridiski spēka esoša un saistoša īpašumtiesību nodošana attiecībā uz šādiem instrumentiem, bet gan kā ieguldījums, kas veikts pēc būtības ekonomiskā nozīmē, lai būtu aptvertas citas sintētisko ieguldījumu formas un uz tām attiektos specifiskās prasības. Lai izvairītos no pārpratumiem un saskaņotu izteiksmes veidu, kas izmantots banku regulējumā, jēdziena "ieguldījums tirgojamos vērtspapīros vai citos finanšu instrumentos, kas balstīti uz pārstrukturētiem aizdevumiem" vietā izmantojams "iesaistīšanās vērtspapīrošanas kredītriska riska darījumā".
- (67) Prasības, kas jāizpilda sabiedrībām, kas darbojas kā vērtspapīrošanas iniciatori, sponsori vai sākotnējie aizdevēji, tām ir tieši noteiktas Direktīvā 2006/48/EK. Tādēļ ir svarīgi atbilstošus pienākumus noteikt AIFM, kas iesaistās vērtspapīrošanas riska darījumos. Tādējādi AIFP vajadzētu iesaistīties vērtspapīrošanas riska darījumā tikai tad, ja iniciators, sponsors vai sākotnējais aizdevējs ir nepārprotami informējis AIFP, ka tas saglabā būtisku ekonomisku ieinteresētību bāzes aktīvā; šis noteikums pazīstams kā saglabāšanas prasība. Turklāt AIFP būtu jānodrošina, ka ir izpildītas kvalitatīvās prasības, kas sponsoram un iniciatoram noteiktas Direktīvā 2006/48/EK. AIFP arī pašam būtu jāatbilst kvalitatīvajām prasībām, lai pamatīgi un dziļi izprastu vērtspapīrošanas ieguldījumu un ar to saistīto riska darījumu. Lai panāktu to, AIFP lēmums par ieguldījumu būtu jāpieņem tikai pēc tam, kad veikta rūpīga uzticamības pārbaude, kurai tam vajadzētu sniegt pietiekami daudz informācijas par attiecīgo vērtspapīrošanu.
- (68) Ir noteikti apstākļi, kuros sabiedrības atbilst iniciatora vai sponsora definīcijai vai izpilda sākotnējā aizdevēja lomu; taču cita sabiedrība, kas neatbilst ne sponsora, ne iniciatora definīcijai, ne arī izpilda sākotnējā aizdevēja lomu (bet kuras intereses ir visoptimālāk saskaņotas ar ieguldītāju interesēm), var censties izpildīt saglabāšanas prasību. Tiesiskās noteiktības labad šādi citai sabiedrībai nebūtu jāprasa izpildīt saglabāšanas prasību, ja šo prasību izpilda iniciators, sponsors vai sākotnējais aizdevējs.

⁽¹⁾ OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja, Pamatnostādnes 2010. gada 31. decembra Kapitāla prasību direktīvas 122.a panta interpretācijai, <http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Standards%20and%20Guidelines/2010/Application%20of%20Art.%20122a%20of%20the%20CRD/Guidelines.pdf>

- (69) Ja pārkāpta saglabāšanas prasība vai kvalitatīvās prasības, AIFP būtu jāapsver korektīva rīcība, piemēram, risku ierobežošana, pārdošana vai riska darījuma samazināšana, vai vēšanās pie saglabāšanas prasības pārkāpēja ar mērķi atjaunot atbilstību prasībai. Šādai korektīvai rīcībai vienmēr vajadzētu būt ieguldītāju interesēs un, lai izvairītos no ārkārtas pārdošanas, nevajadzētu ietvert nekādu tiešu pienākumu pārdot aktīvus uzreiz pēc tam, kad atklāties pārkāpums. AIFP būtu pārkāpums jāņem vērā, apsverot cita ieguldījuma veikšanu jaunā darījumā, kurā iesaistīta puse, kas pārkāpusi prasību.
- (70) Lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 2011/61/ES prasībām attiecībā uz iekšējo procedūru un organizatoriskās sistēmas noteikšanu, kas jāpiemēro visiem AIFP, AIFP būtu jāizstrādā sīki dokumentēta organizatoriskā struktūra, kurā skaidri noteikta atbildība, definēti kontroles mehānismi un garantēta sekmīga informācijas plūsma starp visām iesaistītajām pusēm. AIFP būtu arī jāizveido sistēmas, lai garantētu informācijas drošību un nodrošinātu darbības nepārtrauktību. Izveidojot šīs procedūras un struktūras, AIFP būtu jāņem vērā proporcionālītes princips, kas ļauj procedūras, mehānismus un organizatorisko struktūru piemērot AIFP uzņēmējdarbības veidam, mērogam un sarežģītībai, kā arī tā uzņēmējdarbības gaitā veikto darbību veidam un spektram.
- (71) Ieguldītāju informēšana ir ārkārtīgi svarīga šo ieguldītājus aizsardzībai, tāpēc AIFP būtu jāisteno atbilstoša politika un procedūras, lai garantētu, ka konkrētam AIF piemērojamie izpiršanas noteikumi ir pietiekami sīki un pamatnāmi atklāti ieguldītājiem, pirms tie izdara ieguldījumu, kā arī būtisku izmaiņu gadījumos. Tas var ietvert informēšanu par paziņošanas laikposmiem attiecībā uz izpiršanu, ziņas par darbības pārtraukšanas periodiem, norādi par apstākļiem, kuros parastie izpiršanas mehānismi var nebūt piemērojami vai var būt apturēti, kā arī ziņas par pasākumiem, kurus pārvaldības struktūra var uzskatīt par noteikta AIF ieguldītāju izpiršanas tiesības ietekmējošiem, piemēram, barjerām vai norobežotajiem kontiem.
- (72) Lai garantētu, ka attiecīgās darbības tiek pienācīgi izpildītas, AIFP jo sevišķi būtu jāizmanto elektroniskās sistēmas, lai izpildītu reģistrēšanas prasības attiecībā uz portfeļa darījumiem vai parakstīšanās un izpiršanas rīkojumiem un izstrādātu, īstenotu un uzturētu grāmatvedības politiku un procedūras ar mērķi garantēt, ka neto aktīvu vērtība tiek aprēķināta atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES un šīs regulas prasībām.
- (73) Lai nodrošinātu saskaņotību ar prasībām, kas Direktīvā 2009/65/EK noteiktas PVKIU pārvaldniekiem, AIFP pārvaldības struktūrai, augstākajai vadībai vai atbilstošā gadījumā uzraudzības funkcijas veicējiem būtu jāuztic līdzīga veida uzdevumi, kuriem arī būtu jānosaka attiecīga atbildība. Taču šādai atbildības sadalei vajadzētu atbilst pārvaldības struktūras, augstākās vadības un uzraudzības funkcijas veicēju lomai un pienākumiem saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem. Augstākajā vadībā var būt iekļauti daži vai visi pārvaldības struktūras locekļi.
- (74) AIFP vienmēr būtu jāizpilda prasība izveidot pastāvīgu un efektīvu atbilstības funkciju, neatkarīgi no tā uzņēmējdarbības apjoma un sarežģītības. Taču atbilstības funkcijas tehniskajai un personāla organizācijai vajadzētu būt pielāgotai AIFP uzņēmējdarbības specifikai, apjomam un sarežģītībai, kā arī tā pakalpojumu spektram un darbībām. AIFP nevajadzētu prasīt izveidot neatkarīgu atbilstības struktūrvienību, ja šāda prasība būtu pārmērīga, ņemot vērā AIFP lielumu vai tā uzņēmējdarbības specifiku, apjomu un sarežģītību.
- (75) Vērtēšanas prasības atšķiras atkarībā no jurisdikcijas un aktīvu kategorijas. Šai regulai vajadzētu papildināt kopējos vispārējos noteikumus un noteikt kritērijus, kas AIFP jāņem vērā, izstrādājot un īstenojot piemērotu un konsekventu politiku un procedūras AIF aktīvu pienācīgai un neatkarīgai vērtēšanai. Šai politikai un procedūrām būtu jānosaka pienākumi, uzdevumi un atbildība, kas attiecas uz visām vērtēšanā iesaistītajām pusēm, tostarp ārējiem vērtētājiem.
- (76) Aktīvu vērtību var noteikt dažādos veidos, piemēram, kā atskaites punktu izmantojot aktīvā tirgū novērojamās cenas vai izdarot aplēses, izmantojot citas vērtēšanas metodoloģijas atbilstīgi valstu tiesību aktiem, AIF nolikumu vai tā dibināšanas dokumentiem. Tā kā atsevišķu aktīvu un saistību vērtību var noteikt, izmantojot dažādas metodoloģijas, un to var iegūt no dažādiem avotiem, AIFP būtu jānosaka un jāapraksta tā izmantotās vērtēšanas metodoloģijas.
- (77) Ja aktīvu vērtēšanai izmanto modeli, vērtēšanas procedūrās un politikā būtu jānorāda modeļa galvenās iezīmes. Pirms tā izmantošanas modelim būtu jāpiemēro apstiprināšanas process, ko veic ārējais vai iekšējais speciālists, kas nav bijis iesaistīts modeļa izstrādē. Ja šim speciālistam ir atbilstoša kompetence un pieredze aktīvu vērtēšanā ar šādiem modeļiem, tas uzskatāms par kvalificētu apstiprināšanas procesa īstenošanai attiecībā uz modeli; šāds speciālists var būt revidents.

- (78) Tā kā AIF darbojas dinamiskā vidē, kurā ieguldījumu stratēģijas var laika gaitā mainīties, vērtēšanas politika un procedūras būtu jāpārskata vismaz reizi gadā un vienmēr, pirms AIF sāk izmantot jaunu ieguldījumu stratēģiju vai ieguldīt jaunā aktīvu veidā. Visām izmaiņām vērtēšanas politikā un procedūrās, tostarp vērtēšanas metodoloģijās, būtu jānotiek atbilstīgi iepriekš noteiktam procesam.
- (79) AIFP būtu jāgarantē, ka AIF atsevišķie aktīvi ir pienācīgi novērtēti saskaņā ar vērtēšanas politiku un procedūrām. Dažiem aktīviem, jo sevišķi sarežģītiem un nelikvidiem finanšu instrumentiem, ir augstāks nepiemērota vērtējuma risks. Lai atrisinātu šādas situācijas, AIFP būtu jāizveido pietiekama kontrole ar mērķi nodrošināt, ka AIF aktīvu vērtība ir pietiekami objektīva.
- (80) Neto aktīvu vērtības uz vienu ieguldījumu apliecību vai akciju aprēķinu regulē valstu tiesību akti un/vai fondu dibināšanas dokumenti. Šī regula attiecas tikai uz aprēķina procedūru, nevis uz aprēķina metodoloģiju. Kā daļu no administratīvajām funkcijām, ko tas veic AIF, AIFP var pats aprēķināt neto aktīvu vērtību uz vienu ieguldījumu apliecību vai akciju. Administratīvo funkciju, tostarp neto aktīvu vērtības aprēķināšanai var iecelt arī trešo pusi. Trešā puse, kas aprēķina AIF neto aktīvu vērtību, nav uzskatāma par ārējo vērtētāju Direktīvas 2011/61/ES nolūkiem, kamēr tā nepiedāvā atsevišķu aktīvu vērtējumus, tostarp tādus, kuros jāizsaka subjektīvs spriedums, bet aprēķinu procesā izmanto vērtības, kas iegūtas no AIFP, cenu informācijas avotiem vai ārējā vērtētāja.
- (81) Dažas vērtēšanas procedūras iespējams veikt katru dienu, piemēram, finanšu instrumentu vērtējumu, bet citas vērtēšanas procedūras, piemēram, nekustamajam īpašumam, nav veicamas tik bieži, kā notiek emisijas, parakstīšanās, izpirkšana un atcelšana. Vērtējuma biežumā aktīviem, kas ir atvērta fonda turējumā, būtu jāņem vērā atšķirības vērtēšanas procedūrās attiecībā uz AIF turējumā esošo aktīvu veidiem.
- (82) Striktās prasības un ierobežojumi, kas jāievēro, ja AIFP plāno deleģēt funkciju veikšanu, ir izklāstītas Direktīvā 2011/61/ES. AIFP vienmēr saglabā atbildību par deleģēto uzdevumu izpildi un to atbilstību Direktīvai 2011/61/ES un tās īstenošanas pasākumiem. Tādēļ AIFP būtu jānodrošina, ka deleģējuma saņēmējs izpilda un piemēro kvalitātes standartus, kurus būtu piemērojis pats AIFP. Turklāt, ja jāgarantē, ka deleģēto funkciju izpilde notiek saskaņā ar nemainīgi augstiem standartiem, AIFP jāspēj izbeigt deleģējums, un tādēļ deleģējuma sistēmā AIFP būtu jāparedz elastīgas izbeigšanas tiesības. Deleģējuma ierobežojumi un prasības būtu jāpiemēro attiecībā uz vadības funkcijām, kas noteiktas Direktīvas 2011/61/ES I pielikumā, bet tādi palīguzdevumi kā administratīvās vai tehniskās funkcijas, ar kurām īsteno vadības uzdevumu atbalstu, piemēram, loģistikas palīgdarbus, nodrošinot uzskaiti, ēdināšanu un pamatpakalpojumus vai pamatproduktus, nebūtu uzskatāmi par AIFP funkciju deleģējumu. Citi tehnisko vai administratīvo funkciju piemēri ir standarta programmatūras iegāde un periodiska programmatūras piegādātāju atbalsta izmantošana attiecībā uz šīm standarta sistēmām vai darbaspēka resursu atbalsta nodrošināšana, piemēram, pagaidu darbinieku piegāde vai algu administrēšana.
- (83) Lai nodrošinātu augstu ieguldītāju aizsardzības standartu līdz ar efektivitātes uzlabojumiem AIFP uzņēmējdarbības veikšanā, deleģējums būtu jābalsta uz objektīviem iemesliem. Novērtējot šos iemeslus, kompetentajām iestādēm būtu jāņem vērā deleģējuma struktūra un tās ietekme uz AIFP struktūru, kā arī deleģēto darbību un AIFP saglabāto darbību mijiedarbība.
- (84) Lai novērtētu, vai personai, kas faktiski vada deleģējuma saņēmēja uzņēmējdarbību, ir pietiekami laba reputācija, būtu jāpārbauda šīs personas veiktā uzņēmējdarbība un tas, vai šī persona ir izdarījusi pārkāpumus finanšu jomā. Novērtējot atbilstību pietiekami labas reputācijas prasībai, būtu jāņem vērā arī jebkura cita būtiska informācija attiecībā uz rakstura iezīmēm, kas varētu negatīvi ietekmēt šīs personas veikto uzņēmējdarbību, piemēram, šaubas par personas godīgumu un integritāti.
- (85) Ieguldījumu sabiedrības, kuras saņēmējas darbības atļauju atbilstīgi Direktīvai 2009/65/EK, nav uzskatāmas par sabiedrībām, kas saņēmējas atļauju un reģistrētas aktīvu pārvaldības mērķiem un uz kurām attiecas uzraudzība, jo saskaņā ar minēto direktīvu tām nav atļauts iesaistīties citās darbībās kā vien kolektīvā ieguldījumu portfeļa pārvaldībā. Arī iekšēji pārvaldītus AIF nebūtu jāklasificē kā šādas sabiedrības, jo tiem nevajadzētu iesaistīties citās darbībās, izņemot AIF iekšējo pārvaldību.

- (86) Ja deleģējums attiecas uz portfeļa pārvaldību vai risku pārvaldību, kas ir AIFP pamatdarbība un tādējādi ļoti svarīga ieguldītāju aizsardzībai un sistēmiskajam riskam, papildus Direktīvas 2011/61/ES 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā noteiktajām prasībām AIFP piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei un trešās valsts sabiedrības uzraudzības iestādei būtu jānoslēdz sadarbības vienošanās, kas balstīta uz rakstisku līgumu. Šāda vienošanās būtu jāpanāk pirms deleģējuma. Vienošanās nosacījumos būtu jāņem vērā starptautiskie standarti.
- (87) Rakstiskās vienošanās būtu jāparedz tiesības kompetentajām iestādēm veikt pārbaudes uz vietas, tostarp tādas, ka tās var prasīt, lai deleģējuma saņēmēja trešās valsts uzraudzības iestāde veic pārbaudes uz vietas, lūgt atļauju trešās valsts uzraudzības iestādei pašām veikt šīs pārbaudes vai arī doties līdz trešās valsts uzraudzības iestāžu darbiniekiem, kad tie dodas veikt šādas pārbaudes uz vietas.
- (88) Pamatojoties uz Direktīvā 2011/61/ES noteiktajiem pienākumiem, AIFP vienmēr būtu jārikojas AIF vai AIF ieguldītāju labākajās interesēs. Tādējādi deleģējums ir pieļaujams tikai tad, ja tas neattur AIFP no rīkošanās vai AIF pārvaldīšanas ieguldītāju labākajās interesēs.
- (89) Lai uzturētu augstu ieguldītāju aizsardzības standartu, jebkurā deleģējumā jāņem vērā iespējamie interešu konflikti. Ar vairāku kritēriju palīdzību būtu jānosaka standarti, kas ļautu konstatēt situācijas, kurās varētu veidoties būtisks interešu konflikts. Šo kritēriju uzskaitījums būtu jāuztver kā neizmelošs un kā norāde uz to, ka arī nebūtiski interešu konflikti ir svarīgi Direktīvas 2011/61/ES nolūkiem. Tādējādi atbilstības vai revīzijas funkciju veikšana būtu uzskatāma par konfliktējošām ar portfeļa pārvaldības uzdevumiem, bet tirgus uzturēšana vai izvietojuma darbības būtu uzskatāmas par konfliktējošu ar portfeļa vai riska pārvaldību. Šis pienākums neskar deleģējuma saņēmēja pienākumu funkcionāli un hierarhiski vienu no otra nodalīt portfeļa un riska pārvaldības uzdevumus atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 15. panta noteikumiem.
- (90) Prasības, kas attiecas uz deleģējumu funkciju veikšanai AIFP vārdā, būtu jāpiemēro *mutatis mutandis*, ja deleģējuma saņēmējs īsteno apakšdeleģējumu kādai no tam deleģētajām funkcijām, kā arī jebkura tālāka apakšdeleģējuma gadījumā.
- (91) Lai garantētu, ka AIFP jebkurā gadījumā veic ieguldījumu pārvaldības funkcijas, AIFP nevajadzētu deleģēt savas funkcijas tādā mērā, ka tas faktiski vairs nav uzskatāms par AIF pārvaldnieku un kļūst par pastkastītes uzņēmumu. AIFP vienmēr būtu jānodrošina pietiekami resursi, lai efektīvi uzraudzītu deleģētās funkcijas. AIFP ir pašam jāveic ieguldījumu pārvaldības funkcijas, tā rīcībā jābūt nepieciešamajām zināšanām un resursiem, tam jābūt pilnvarām pieņemt lēmumus, kas ir augstākās vadības kompetencē, un veikt augstākās vadības funkcijas, kuras var ietvert vispārējās ieguldījumu politikas un ieguldījumu stratēģiju īstenošanu.
- (92) Deleģējuma struktūras novērtēšana ir sarežģīts uzdevums, kam jābalstās uz virkni kritēriju, lai kompetentās iestādes varētu formulēt savu lēmumu. Šāda kombinēšana ir vajadzīga, lai būtu iespējams ņemt vērā fondu struktūru un ieguldījumu stratēģiju dažādību visā Savienībā. EVTI var izstrādāt pamatnostādnes ar mērķi nodrošināt konsekventu deleģējuma struktūru novērtējumu visā Savienībā.
- (93) Komisijai būtu jākontrolē, kā šie kritēriji tiek piemēroti un kāda ir to ietekme uz tirgiem. Komisijai vajadzētu veikt situācijas pārskatīšanu pēc diviem gadiem un, ja tas uzskatāms par nepieciešamu, – veikt attiecīgos pasākumus, lai sīkāk precizētu nosacījumus, saskaņā ar kuriem uzskatāms, ka AIFP ir deleģējis savas funkcijas tādā mērā, ka kļuvis par pastkastītes uzņēmumu un vairs nav uzskatāms par AIF pārvaldnieku.
- (94) Direktīvā 2011/61/ES ietverts plašs prasību uzskaitījums attiecībā uz AIF depozitāriju nolūkā garantēt augstu ieguldītāju aizsardzības standartu. Tādēļ skaidri jānosaka depozitārija, AIFP un/vai AIF un trešo pušu attiecīgās konkrētās tiesības un pienākumi. Rakstiskajā līgumā būtu jāiekļauj visi nosacījumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstošu AIF aktīvu turēšanu, ko veic depozitārijs vai trešā puse, kurai turēšanas tiesības deleģētas saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES, un garantētu, ka depozitārijs pienācīgi izpilda savas pārraudzības un kontroles funkcijas. Lai ļautu depozitārijam novērtēt un kontrolēt glabāšanas risku, līgumā būtu jāietver pietiekami sīki nosacījumi attiecībā uz aktīvu kategorijām, kurās AIF var ieguldīt, un jānorāda reģioni, kuros AIF plāno ieguldīt. Līgumā būtu arī jāiekļauj nosacījumi, kas attiecas uz eskalācijas procedūru. Tādēļ depozitārijam būtu jābrīdina AIFP par jebkuru būtisku risku, kas konstatēts kādā tirgus norēķinu sistēmā. Attiecībā uz līguma izbeigšanu tajā jānorāda, ka līguma izbeigšana ir depozitārija galējais līdzeklis, ja tas uzskata, ka aktīvi nav pietiekami aizsargāti. Tam būtu arī jānovērš bezrūpīgas rīcības risks, kad AIFP pieņem ieguldījumu lēmumus, nerēķinoties ar glabāšanas riskiem, balstoties uz pieņēmumu, ka lielākajā daļā gadījumu atbildīgs būtu depozitārijs. Lai uzturētu augstu ieguldītāju aizsardzības standartu, prasība, kurā izklāstīti trešo pušu kontroles nosacījumi, būtu jāattiecinā uz visu uzraudzības ķēdi.

- (95) Uz depozitāriju, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, būtu jāattiecinā uzraudzības regulējums un uzraudzība, ko veic uzraudzības iestāde, kas ir kompetenta īstenot pastāvīgu uzraudzību, veikt pārbaudes un noteikt sankcijas. Ja depozitārija uzraudzībā iesaistītas vairākas uzraudzības iestādes, vienai uzraudzības iestādei atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES noteikumiem un visiem attiecīgajiem pieņemtajiem deleģētajiem un īstenošanas pasākumiem būtu jāizpilda kontaktpunkta funkcijas.
- (96) Trešās valsts tiesību aktu novērtējums ar mērķi konstatēt, vai vietējo kritēriju ietekme ir tāda pati, kā Savienības tiesību aktos noteiktajiem kritērijiem, atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 6. punkta pēdējai daļai būtu jāveic Eiropas Komisijai, salīdzinot trešās valsts depozitārijiem piemērojamās atļaujas izsniegšanas kritērijus un darbības turpināšanas nosacījumus ar attiecīgajām prasībām, kas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem piemērojamas kredītiestādēm un/vai ieguldījumu sabiedrībām nolūkā uzsākt depozitārija uzņēmējdarbību un veikt depozitārija funkcijas. Depozitārijam, uz kuru attiecas uzraudzība un kam izsniegta darbības atļauja trešā valstī kategorijā, kas nav kredītiestāde vai ieguldījumu sabiedrība, Eiropas Komisija var veikt novērtējumu ar mērķi konstatēt vai attiecīgajiem tiesību aktu noteikumiem trešā valstī ir tāda pati ietekme kā tiem, ko Savienības tiesību akti nosaka attiecībā uz kredītiestādēm un/vai ieguldījumu sabiedrībām.
- (97) Lai depozitārijam jebkura brīdī nodrošinātu skaidru priekšstatu par AIF ienākošajām uz izejošajām naudas plūsmām, AIFP būtu jānodrošina, ka depozitārijs bez liekas kavēšanās saņem precīzu informāciju saistībā ar naudas plūsmām, tostarp no trešām pusēm, kurās atvērts AIF naudas līdzekļu konts.
- (98) Lai panāktu AIF naudas plūsmu pienācīgu uzraudzību, depozitārija pienākums ir garantēt, ka ir izveidotas procedūras, kuras efektīvi īsteno, lai atbilstoši kontrolētu AIF naudas plūsmas, un ka šīs procedūras periodiski pārskata. Konkrēti, depozitārijam būtu jāpārbauda salīdzināšanas procedūra, lai pārlicinātos, ka procedūra ir piemērota AIF un tiek īstenota ar atbilstošu laika intervālu, ņemot vērā AIF specifiku, apjomu un sarežģītību. Šādā procedūrā būtu, piemēram, atsevišķi jāsalīdzina katra naudas plūsma, kas norādīta bankas konta izrakstos, ar naudas plūsmām, kas reģistrētas AIF kontos. Ja salīdzināšanas procedūras veic katru dienu, kā to dara vairumā atvērtu AIF, arī depozitārijam salīdzināšana būtu jāveic katru dienu. Depozitārijam būtu jānosaka katru dienu, kas konstatētas salīdzināšanas procedūrās, un korektīvie pasākumi, kas veikti, lai bez liekas kavēšanās informētu AIFP par jebkuru novirzi, kas nav novērsta, un veiktu pilnīgu salīdzināšanas procedūru pārskatīšanu. Šāda pārskatīšana būtu jāveic vismaz reizi gadā. Depozitārijam būtu arī laikus jākonstatē ievērojamas naudas plūsmas, jo sevišķi tās, kuras varētu būt neatbilstošas AIF darbībām, piemēram, izmaiņas AIF aktīvu pozīcijās vai parakstīšanās un izpirkšanās, un tam būtu periodiski jāsaņem naudas līdzekļu kontu izraksti, ka arī jāpārbauda atbilstība to rīcībā esošajiem datiem par naudas līdzekļu pozīcijām salīdzinājumā ar AIFP datiem. Depozitārijam būtu jānodrošina datu aktualitāte atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 8. punkta b) apakšpunktam.
- (99) Depozitārijam ir jānodrošina, ka visi maksājumi, kurus veikuši ieguldītāji vai kas veikti to vārdā par parakstīšanos uz AIF ieguldījumu apliecībām vai akcijām, ir saņemti un uzskaitīti vienā vai vairākos naudas līdzekļu kontos saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES. Tādēļ AIFP ir jāgarantē, ka depozitārijam ir nodrošināta atbilstošā informācija, kas tam vajadzīga, lai pienācīgi kontrolētu ieguldītāju maksājumu saņemšanu. AIFP ir jāgarantē, ka depozitārijs bez liekas kavēšanās iegūst šo informāciju, kad trešā puse saņem rīkojumu izpirkt vai emitēt AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas. Tādēļ informāciju no struktūras, kas atbildīga par parakstīšanos uz AIF ieguldījuma apliecībām vai akcijām un to izpirkšanu, depozitārijam būtu jānosūta darba dienas beigās, lai izvairītos no ieguldītāju maksājumu ļaunprātīgas izmantošanas.
- (100) Atkarībā no turēšanā nododamo aktīvu veida, aktīvi ir vai nu jānodod glabāšanā, kā tas ir ar finanšu instrumentiem, kurus var reģistrēt finanšu instrumentu kontā vai kurus var fiziski nogādāt depozitārijam atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES noteikumiem, vai arī attiecībā uz aktīviem ir jāpārbauda to īpašumtiesības un jānodrošina uzskaitē. Depozitārija glabāšanā vajadzētu būt visiem AIF (vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā) finanšu instrumentiem, kurus iespējams reģistrēt vai turēt kontā tieši vai netieši depozitārija vai tādas trešās personas vārdā, kurai deleģēta glabāšanas funkcija, jo sevišķi centrālā vērtspapīru depozitārija līmenī. Papildus jau minētajām situācijām glabāšana jānodrošina attiecībā uz finanšu instrumentiem, kas depozitārija vai tādas trešās personas vārdā, kurai deleģēta glabāšanas funkcija, tieši reģistrēti tikai pie paša emitenta vai tā pārstāvja. Tie finanšu instrumenti, kas saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem ir reģistrēti pie emitenta vai tā pārstāvja vienīgi AIF vārdā, piemēram, ieguldījumi biržā nekotētu uzņēmumu privātā kapitālā un riska kapitāla fondos, nebūtu jānodod glabāšanā. Visi finanšu instrumenti, kurus iespējams fiziski nogādāt

depozitārijam, būtu jānodod glabāšanā. Ja izpildīti nosacījumi, saskaņā ar kuriem finanšu instrumentus nodod glabāšanā, finanšu instrumenti, kurus sniedz kā nodrošinājumu trešai pusei vai kurus trešā puse nodrošina AIF labā, arī ir jānodod glabāšanā vai nu pašam depozitārijam vai arī trešai pusei, kurai deleģētas glabāšanas funkcijas, uz laiku, kamēr tie pieder AIF vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā. Turklāt finanšu instrumenti, kas pieder AIF vai AIF vārdā – AIFP, kurus AIF vai AIF vārdā – AIFP ir jāvis depozitārijam izmantot atkārtoti, paturami glabāšanā tik ilgi, kamēr nav īstenotas tiesības uz atkārtotu izmantošanu.

- (101) Finanšu instrumentiem, kurus tur glabāšanā, būtu nepārtraukti piemērojama vajadzīgā rūpība un aizsardzība. Lai garantētu, ka vajadzīgās rūpības īstenošanā glabāšanas risks ir pienācīgi novērtēts, depozitārijam vajadzētu zināt, kuras trešās puses ir iesaistītas uzraudzības ķēdē, nodrošināt, ka visas uzraudzības ķēdes laikā ir izpildīti uzticamības pārbaudes un nošķiršanas pienākumi, nodrošināt, ka tam ir atbilstošas piekļuves tiesības to trešo pušu uzskaitē un datiem, kurām deleģētas glabāšanas funkcijas, kā arī nodrošināt atbilstību visām šīm prasībām, dokumentēt visus šos pienākumus, darīt tos pieejamus un sniegt pārskatus AIFP.
- (102) Lai izvairītos no Direktīvas 2011/61/ES prasību neievērošanas, depozitārijam būtu jāiemēro turēšanas pienākums aktīviem finanšu struktūrās un/vai juridiskajās struktūrās, kuras tieši vai netieši kontrolē AIF vai AIF vārdā – AIFP. Šis "caurskatāmības" noteikums nebūtu piemērojams fondu struktūrām vai galvenajām-pakārtotajām struktūrām, ja tām ir depozitārijs, kas pienācīgi uzglabā fonda aktīvus.
- (103) Depozitārijam vienmēr vajadzētu būt pilnīgam pārskatam pār visiem aktīviem, kas nav uzglabājami finanšu instrumenti. Uz šiem aktīviem saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES noteikumiem būtu attiecināms pienākums pārbaudīt īpašumtiesības un tos dokumentēt. Šādu aktīvu piemēri ir fiziskie aktīvi, kas atbilstīgi Direktīvai 2011/61/ES nav klasificējami kā finanšu instrumenti vai kurus nav iespējams fiziski nogādāt depozitārijam, finanšu līgumi, piemēram, atvasinātie instrumenti, naudas līdzekļu noguldījumi vai ieguldījumi privātos uzņēmumos un partnerības daļas.
- (104) Lai panāktu pietiekamu noteiktības pakāpi saistībā ar to, ka AIF vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā, tiešām ir aktīvu īpašnieks, depozitārijam būtu jānodrošina, ka tas saņem

visu informāciju, ko tas uzskata par nepieciešamu, lai pārliecinātos, ka AIF vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā, pieder īpašumtiesības uz attiecīgo aktīvu. Šī informācija var būt oficiāla dokumenta kopija, kas apliecina, ka AIF vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā, ir aktīva īpašnieks, vai jebkurš cits formāls un uzticams pierādījums, ko depozitārijs uzskata par piemērotu. Ja nepieciešams, depozitārijam būtu jāpieprasa papildu pierādījumi no AIF vai AIFP vai vajadzības gadījumā – trešās puses.

- (105) Depozitārijam būtu jādokumentē visi aktīvi, par kuriem tas ir pārliecinājies, ka īpašumtiesības pieder AIF. Tas var izstrādāt procedūru informācijas saņemšanai no trešām pusēm, kad attiecībā uz AIF, kas reti veic darījumus, vai darījumiem, kuros notiek sarunas pirms darījuma noslēgšanas, varētu būt lietderīgas šādas procedūras, ar kuru palīdzību nodrošina, ka aktīvus nav iespējams nodot, par šādu darījumu neinformējot depozitāriju vai trešo pusi, kurai deleģētas kontu turēšanas funkcijas. Prasība nodrošināt piekļuvi trešo pušu dokumentālajiem pierādījumiem par katru darījumu varētu būt piemērota AIF ar biežākiem tirdzniecības portfeļa darījumiem, piemēram, ieguldījumiem biržā kotētos atvasinātajos instrumentos.
- (106) Lai garantētu, ka depozitārijs spēj veikt savas funkcijas, ir nepieciešams konkretizēt Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 9. punktā noteiktos uzdevumus, jo sevišķi otra līmeņa kontroles, ko veic depozitārijs. Šādiem uzdevumiem nevajadzētu atturēt depozitāriju no *ex ante* pārbaūžu veikšanas, kad depozitārijs tās uzskata par piemērotām un kad panākta vienošanās ar AIFP. Lai garantētu, ka tas spēj veikt savus pienākumus, depozitārijam būtu jāizveido pašam sava eskalācijas procedūra, lai risinātu situācijas, kad ir konstatētas neatbilstības. Šādai procedūrai būtu jāgarantē, ka kompetentās iestādes ir informētas par visiem būtiskajiem pārkāpumiem. Depozitārija uzraudzības pienākumi pret trešām pusēm, kas noteikti šajā regulā, neskar AIFP pienākumus, kas paredzēti Direktīvā 2011/61/ES.
- (107) Depozitārijam būtu jāpārbauda atbilstība starp emitēto ieguldījumu apliecību vai akciju skaitu saņemtajiem ienākumiem no parakstīšanās. Turklāt, lai garantētu, ka maksājumi, ko ieguldītāji veikuši pie parakstīšanās, ir saņemti, depozitārijam būtu arī jānodrošina vēl viena datu salīdzināšana starp parakstīšanās rīkojumiem un ienākumiem no parakstīšanās. Tāda pati salīdzināšana būtu jāveic attiecībā uz izpiršanas rīkojumiem. Depozitārijam būtu arī jāpārbauda, ka ieguldījumu apliecību vai akciju skaits AIF kontos atbilst neapmaksāto ieguldījumu apliecību vai akciju skaitam AIF reģistros. Depozitārijam savas procedūras būtu atbilstoši jāpielāgo, ņemot vērā parakstīšanās un izpiršanas biežumu.

- (108) Depozitārijam būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai garantētu, ka tiek efektīvi īstenota piemērota AIF aktīvu novērtēšanas politika un procedūras; to nodrošina, veicot pārbaudes izlases veidā vai salīdzinot NAV aprēķina pakāpenisko izmaiņu atbilstību kritēriju izmaiņām. Izveidojot šīs procedūras, depozitārijam vajadzētu būt skaidrai izpratnei par novērtēšanas metodoloģijām, ko AIF aktīvu vērtēšanai izmantojis AIFP vai ārējais vērtētājs. Šādu pārbaūžu biežumam vajadzētu atbilst AIF aktīvu novērtējuma biežumam.
- (109) Pamatojoties uz Direktīvā 2011/61/ES noteikto uzraudzības pienākumu, depozitārijam būtu jāizveido procedūra, lai pēc *ex post* principa pārbaudītu AIF atbilstību piemērojamajiem tiesību aktiem un noteikumiem, kā arī tā dibināšanas dokumentiem. Tas attiecas uz tādām jomām kā AIF ieguldījumu atbilstības pārbaude tā ieguldījumu stratēģijai, kas izklāstīta AIF nolikumā un piedāvājuma dokumentos, un pārliecināšanos, ka AIF nepārkāpj tiem noteiktos ieguldījumu aizliegumus, ja tādi ir. Depozitārijam būtu jāpārtrauga AIF darījumi un jāizmeklē visi neparastie darījumi. Ja pārkāpti ierobežojumi vai aizliegumi, kas noteikti piemērojamajos valstu tiesību aktos vai noteikumos vai AIF nolikumā un dibināšanas dokumentos, depozitārijam būtu, piemēram, jāiegūst rīkojums no AIFP atcelt nelikumīgo darījumu, pašam sedzot attiecīgās izmaksas. Šīs regulas noteikumi neattiecināt depozitāriju no *ex ante* pieejas īstenošanas, kad depozitārijs to uzskata par piemērotu un kad panākta vienošanās ar AIFP.
- (110) Depozitārijam būtu jānodrošina, ka ienākumu aprēķins ir precīzs un atbilst Direktīvas 2011/61/ES noteikumiem. Lai to panāktu, depozitārijam būtu jāpanāk, ka ienākumu sadalījums ir atbilstošs un, ja tas konstatē kļūdu, – jānodrošina, ka AIFP veic attiecīgus situācijas uzlabojumus. Tiklīdz depozitārijs ir to panācis, tam būtu jāpārbauda ienākumu sadalījuma pilnīgums un pareizība, jo sevišķi attiecībā uz dividendžu maksājumiem.
- (111) Deleģējot kontu turēšanas funkcijas attiecībā uz citiem aktīviem atbilstīgi Direktīvai 2011/61/ES, deleģējums vairumā gadījumu, visticamāk, attieksies uz administratīvām funkcijām. Ja depozitārijs deleģē dokumentēšanas funkcijas, tam būtu pienākums īstenot un piemērot atbilstošu un dokumentētu procedūru, lai panāktu deleģējuma ņēmēja pastāvīgu atbilstību Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punkta d) apakšpunkta prasībām. Lai nodrošinātu pietiekamu aktīvu aizsardzības līmeni, ir nepieciešams noteikt atsevišķus principus, kas būtu jāpiemēro attiecībā uz turēšanas deleģējumu. Glabāšanas pienākumu deleģējumam ir svarīgi noteikt dažus galvenos principus, kuri efektīvi jāpiemēro visā deleģējuma procesā. Šo principu uzskaitījums nebūtu jāuzskata par pilnīgu, ne attiecībā uz visām niansēm par depozitārija pietiekami prasmīgu un rūpīgu rīcību un uzticamības pārbaudēm, ne arī attiecībā uz visiem pasākumiem, kas depozitārijam būtu jāveic saistībā ar šiem principiem. Pienākumam pastāvīgi uzraudzīt trešo pusi, kurai deleģētas kontu turēšanas funkcijas, būtu jāizpaužas kā pārbaudei, ka trešā puse pareizi veic visas deleģētās funkcijas un atbilst deleģējuma līgumam. Trešai pusei būtu jārikojas godīgi, labticīgi, ņemot vērā AIF un tā ieguldītāju labākās intereses, saskaņā ar regulatīvajām un uzraudzības prasībām, turklāt ar tādām prasmēm, rūpību un uzticamības pārbaudēm, kas būtu sagaidāma no šīs finanšu tirgus jomas uzmanīga dalībnieka salīdzināmos apstākļos. Depozitārijam būtu *inter alia* jāpārskata izvēles un iecelšanas procesā novērtētie elementi un tie jāaplūko perspektīvā, salīdzinot tos ar tirgus attīstības tendencēm. Kārtējās pārskatīšanas formai būtu jāatspoguļo apstākļi, kuros depozitārijs būtu tādā pozīcijā, kas ļauj adekvāti novērtēt riskus, kas saistīti ar lēmumu uzticēt aktīvus trešai pusei. Pārskatīšanas biežums ir jāpielāgo tā, lai tas vienmēr ir atbilstošs tirgus apstākļiem un saistītajiem riskiem. Lai depozitārijs varētu pienācīgi reaģēt uz trešās puses maksātnespēju, tam būtu jāveic uzņēmējdarbības nepārtrauktības plānošana, tostarp alternatīvu stratēģiju izstrāde un attiecīgā gadījumā arī iespējamā alternatīva pakalpojuma sniedzēja izvēle. Lai gan šādi pasākumi var samazināt depozitārija uzglabāšanas risku, tie neatceļ pienākumu atdot finanšu instrumentus vai samaksāt attiecīgo summu, ja noticis instrumentu zaudējums, atkarībā no tā, vai izpildītas Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 12. punktā ietvertās prasības.
- (112) Deleģējot kontu turēšanas funkcijas, depozitārijam būtu jānodrošina, ka izpildītas Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punkta d) apakšpunkta iii) punktā noteiktās prasības un depozitārija AIF klientu aktīvi ir pienācīgi nodalīti. Šim pienākumam būtu jo sevišķi jānodrošina, ka AIF aktīvi netiek zaudēti, ja iestājas maksātnespēja trešai pusei, kurai deleģēta turēšanas funkcija. Lai mazinātu šo risku valstīs, kurās nodalīšanas ietekme nav atzīta maksātnespēju regulējošajos tiesību aktos, depozitārijam būtu jāveic papildu pasākumi. Depozitārijs varētu šo informāciju atklāt AIF vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā, lai šie uzglabāšanas riska aspekti tiktu pienācīgi ņemti vērā ieguldījuma lēmumā, vai varētu veikt iespējamus

pasākumus, kas iespējami attiecīgajā jurisdikcijā, lai atbilstīgi vietējiem tiesību aktiem nodrošinātu aktīvu iespējamo aizsardzību pret maksātnespēju. Depozitārijs varētu arī aizliegt īslaicīgus deficītus klientu aktīvos, izmantot rezerves vai noteikt režīmu, kas aizliedz viena klienta debeta saldo izmantošanu cita klienta kredīta saldo līdzsvarošanai. Lai gan šādi pasākumi var samazināt depozitārija glabāšanas risku, kas rodas līdz ar glabāšanas funkciju deleģējumu, tie neatceļ pienākumu atdot finanšu instrumentus vai samaksāt attiecīgo summu, ja noticis instrumentu zaudējums, atkarībā no tā, vai izpildītas Direktīvas 2011/61/ES prasības.

- (113) Depozitārija atbildība saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 12. punkta otro daļu iestājas, ja noticis tāda finanšu instrumenta zaudējums, kurš atrodas paša depozitārija uzglabāšanā vai deleģētas trešās puses glabāšanā, ar nosacījumu, ka depozitārijs neparāda, ka zaudējums radies no ārējiem apstākļiem ārpus saprātīgas kontroles, no kuru sekām būtu bijis neiespējami izvairīties par spīti pūlēm. Šāds zaudējums būtu jānošķir no ieguldījumu zaudējuma, kas radies, aktīvu vērtībai samazinoties ieguldījumu lēmuma rezultātā.
- (114) Lai zaudējums par tādu tiktu uzskatīts, ir būtiski, ka zaudējums ir neatgriezenisks un aktīvu nav iespējams atgūt. Tādējādi, situācijas, kad finanšu instruments ir īslaicīgi nepieejams vai "iesaldēts", nebūtu uzskatāmas par zaudējumiem Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 12. punkta izpratnē. Ir iespējams izdalīt trīs situācijas, kurās zaudējums uzskatāms par neatgriezenisku: ja finanšu instruments vairs neeksistē vai nekad nav eksistējis; ja finanšu instruments eksistē, bet AIF ir neatgriezeniski zaudējis īpašumtiesības uz to; un ja AIF ir īpašumtiesības, bet tas vairs nevar tās nodot vai nevar pastāvīgi radīt ierobežotas īpašumtiesības uz šo finanšu instrumentu.
- (115) Uzskatāms, ka finanšu instruments vairs neeksistē tad, ja tas, piemēram, zudis neizlabojamas grāmatvedības kļūdas rezultātā vai ja tas nekad nav eksistējis, – ja AIF īpašumtiesības reģistrētas, balstoties uz viltotiem dokumentiem. Situācijas, kurās finanšu instrumenta zaudējums radies krāpnieciskas rīcības rezultātā, būtu jāuzskata par zaudējumu.
- (116) Zaudējumu nav iespējams noteikt, ja finanšu instruments aizvietots ar vai pārvērsts citā finanšu instrumentā, piemēram, situācijās, kad uzņēmuma reorganizācijas rezultātā akcijas ir anulētas un tās aizvieto ar jaunu akciju laidieni. Nebūtu uzskatāms, ka AIF pastāvīgi zudušas finanšu instrumenta īpašumtiesības, ja AIF vai AIFP, kas

rīkojas AIF vārdā, ir likumīgi nodevis īpašumtiesības trešai pusei. Ja eksistē atšķirība starp aktīvu juridiskajām īpašumtiesībām un faktiskajām īpašumtiesībām, zaudējumu definīcija attiecas uz faktisko īpašumtiesību zaudējumu.

- (117) Tikai tad, ja iestājušies ārēji apstākļi ārpus depozitārija saprātīgas kontroles, no kuru sekām ir neiespējami izvairīties par spīti pūlēm, depozitārijs var izvairīties no saukšanas pie atbildības saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 12. punktu. Lai depozitāriju atbrīvotu no atbildības, tam jāpierāda šo nosacījumu kumulatīva izpilde.
- (118) Vispirms jānosaka, vai zaudējumu izraisījušie apstākļi bija ārēji. Deleģējumam nevajadzētu ietekmēt depozitārija atbildību, tādēļ apstākļi uzskatāmi par ārējiem, ja tie nav radušies depozitārija vai trešās puses, kam deleģēta finanšu instrumentu glabāšana, darbības vai bezdarbības rezultātā. Tad būtu jānosaka, vai apstākļi bija ārpus saprātīgas kontroles, pārbaudot vai nav bijis kaut kas, ko piesardzīgs depozitārijs būtu spējis darīt, lai novērstu apstākļu rašanos. Saskaņā ar šiem pasākumiem par ārējiem notikumiem ārpus saprātīgas kontroles var tikt uzskatāmas gan dabas parādības, gan varas iestāžu rīcība. Tādējādi, kontekstā ar tādas trešās puses maksātnespēju, kurai deleģēta glabāšana, tiesību akti valstī, kurā instrumentus glabā un kurā nav atzīta pienācīgi veiktas nošķiršanas ietekme, ir uzskatāmi par ārēju notikumu ārpus saprātīgas kontroles. Pretēji tam, zaudējums, kuru izraisījusi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punkta d) apakšpunkta iii) punktā noteikto nošķiršanas prasību nepiemērošana, vai aktīvu zaudējums, kas radies no trešās puses darbības pārtraukuma saistībā ar tās maksātnespēju, nav uzskatāms par ārējiem apstākļiem ārpus saprātīgas kontroles.
- (119) Visbeidzot, depozitārijam būtu jāpierāda, ka no zaudējuma nebūtu bijis iespējams izvairīties par spīti visām pūlēm. Šajā sakarībā depozitārijam būtu jāinformē AIFP un jāveic atbilstoša darbība atkarībā no apstākļiem. Piemēram, situācijā, kad depozitārijs uzskata, ka vienīga piemērotā darbība ir atsavināt finanšu instrumentus, depozitārijam par to būtu attiecīgi jāinformē AIFP, kam savukārt rakstiski jānorīko depozitārijs vai nu turpināt finanšu instrumentu turējumu vai tos atsavināt. Par visiem rīkojumiem depozitārijam turpināt aktīvu turējumu būtu bez liekas kavēšanās jāinformē AIF ieguldītāji. AIFP vai AIF būtu pienācīgi jāapsver depozitārija ieteikumi. Atkarībā no apstākļiem, ja depozitārijam joprojām ir bažas, ka finanšu instrumentu aizsardzības standarts nav pietiekams, par spīti atkārtotiem brīdinājumiem, tam būtu jāapsver turpmāka rīcība, piemēram, līguma izbeigšana, ar nosacījumu, ka AIF atbilstīgi valsts tiesību aktiem ir atvēlēts pietiekami daudz laika, lai atrastu citu depozitāriju.

- (120) Lai nodrošinātu tādu pašu ieguldītāju aizsardzības standartu, tie paši apsvērumi būtu jāpieņem arī deleģējuma ņēmējam, kuram depozitārijs ir līgumiski nodevis savu atbildību. Tādēļ, lai atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 12. punktam to atbrīvotu no atbildības, deleģējuma ņēmējam būtu jāpierāda, ka tas kumulatīvi izpilda tos pašus nosacījumus.
- (121) Noteiktos apstākļos depozitārijam ir atļauts atbrīvot sevi no atbildības par to finanšu instrumentu zaudējumu, kurus glabā trešā puse, kurai deleģēta glabāšana. Lai būtu atļauts šāds atbrīvojums no atbildības, šāda atbrīvojuma paredzēšanai līgumā ir vajadzīgs objektīvs iemesls, kuru akceptē gan depozitārijs, gan AIF vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā. Objektīvs iemesls būtu jānosaka katram atbrīvojumam no atbildības, ņemot vērā konkrētos apstākļus, kuros glabāšana ir deleģēta.
- (122) Apsverot objektīvu iemeslu, būtu jānosaka pareizais līdzsvars, lai nodrošinātu, ka vajadzības gadījumā līgumā paredzēto atbrīvojumu var efektīvi īstenot un ir arī izveidoti pietiekami aizsardzības pasākumi nolūkā izvairīties no tā, ka depozitārijs ļaunprātīgi izmanto līgumā paredzēto atbrīvojumu no atbildības. Līgumiskais atbrīvojums no atbildības nekādā gadījumā nebūtu izmantojams, lai izvairītos no Direktīvā 2011/61/ES paredzēto atbildības prasību piemērošanas. Depozitārijam būtu jāpierāda, ka tas ir bijis spiests deleģēt glabāšanu trešai pusei noteiktu apstākļu ietekmē. Līgumiskai atbrīvošanai no atbildības vienmēr vajadzētu būt AIF vai tā ieguldītāju labākajās interesēs, turklāt AIF vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā, būtu skaidri jānorāda, ka tie darbojas šajās labākajās interesēs. Scenāriju piemēros būtu jānorāda situācijas, kurās var tikt uzskatīts, ka depozitārijam nav citu iespēju kā vien deleģēt uzglabāšanu trešām pusēm.
- (123) Ir svarīgi, ka kompetentās iestādes iegūst piemērotu un pietiekamu informāciju, lai pienācīgi un konsekventi uzraudzītu AIF darbības un ar tām saistītos riskus. Turklāt, tā kā AIFP darbībām varētu būt pārrobežu sekas finanšu tirgos, kompetentajām iestādēm būtu cieši jāuzrauga AIFP un AIF ar mērķi veikt atbilstošas darbības un izvairīties no sistēmisko risku uzkrāšanās. Labākai pārskatāmībai un konsekvencei ziņojumu sniegšanas un informācijas paziņošanas prasībās, kas izklāstītas īstenošanas pasākumos, būtu jānodrošina iespēja kompetentajām iestādēm konstatēt riskus finanšu tirgos un reaģēt uz tiem.
- (124) Ir svarīgi, lai ieguldītāji saņemtu minimālo nepieciešamo informāciju attiecībā uz konkrētiem AIFP un AIF un to struktūru un tādējādi spētu pieņemt pareizo ieguldījuma lēmumu, kas atbilst to vajadzībām un attieksmei pret risku. Šai informācijai vajadzētu būt skaidrai, uzticamai, viegli saprotamai un skaidri izklāstītai, turklāt informācijas lietderīgums palielinās, ja tā ir salīdzināma pa AIFP un AIF kategorijām un laika periodiem. AIFP pirms informācijas paziņošanas nebūtu jāiesaistās darbībās (piemēram, informācijas izskaistināšanā), kas varētu ieguldītājiem apgrūtināt informācijas objektīvu izpratni un praktisku izmantojamību.
- (125) Ir jāizveido režīms, kurā noteikti minimālie standarti gada pārskatu sniegšanas prasībām, tostarp galvenie elementi un finanšu posteņu uzskaitījums, kas nav izsmeljošs. Būtiskas izmaiņas Direktīvas 2011/61/ES 22. panta 2. punkta d) apakšpunktā minētajā informācijā būtu jāatklāj gada pārskata finanšu daļā. Papildus neizsmeljošajam uzskaitījumam ar bāzes posteņiem un papildu posteņiem var iekļaut arī nosaukumus un starpsummās, ja šo ziņu norādīšana ir svarīga AIF kopējās finansiālās situācijas vai rezultātu izpratnei. Posteņi, kas ir dažādu veidu vai ar dažādām funkcijām, var tikt apvienoti, ja šie posteņi katrs par sevi ir nebūtiski. Šos posteņus var apvienot zem nosaukuma "cita kategorija", piemēram, "citi aktīvi" vai "citas saistības". Ja posteņi vispār neattiecas uz konkrētu AIF, tie nav jāuzrāda. Neatkarīgi no grāmatvedības standarta, kas izmantots saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES, visi aktīvi būtu jāvērtē vismaz vienu reizi gadā. Balances vai aktīvu un pasīvu pārskatā saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES būtu jāietver *inter alia* naudas līdzekļi un to ekvivalenti. Tādējādi AIF riska darījumu apjoma aprēķina nolūkiem naudas līdzekļu ekvivalenti būtu uzskatāmi par ieguldījumiem ar augstu likviditāti.
- (126) Kas attiecas uz saturu un formātu finanšu gada darbības pārskatam, kam saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES jābūt gada pārskata daļai, pārskatā būtu jāiekļauj skaidrs un līdzsvarots pārskats par AIF darbībām, ietverot arī galveno risku un ieguldījumu aprakstu vai apskatu par ekonomisko nenoteiktību, ar ko tas sastopas. Šādas informācijas sniegšanai nevajadzētu izvērsties par aizsargātas AIF informācijas publiskošanu, kas nodarītu kaitējumu AIF un tā ieguldītājiem. Tādējādi, ja noteiktas aizsargātas informācijas publiskošanai būtu šāds efekts, to var apkopot tādā līmenī, kas ļautu izvairīties no kaitējošās ietekmes un nekonkretizētu, piemēram, rezultātus vai statistikas datus, kas attiecas uz konkrētu portfeļa uzņēmumu vai ieguldījumu un varētu izraisīt AIF aizsargātas informācijas izpaušanu. Šī informācija būtu jāietver vadības ziņojumā, ciktāl to parasti atklāj kopā ar finanšu pārskatiem.

- (127) Attiecībā uz saturu un formātu atalgojuma informācijai, kurā ziņas norāda AIFP līmenī, tajā būtu jāietver papildu informācija, norādot kopējā atalgojuma attiecinājumu vai sadalījumu saistībā ar attiecīgo AIF. Tas būtu panākams, norādot kopējā AIFP atalgojuma sadalījumu fiksētajā un mainīgajā daļā, iekļaujot paziņojumu, ka šie dati attiecas uz visu AIFP, nevis uz AIF, norādot AIFP pārvaldīto AIF un PVKIU fondu skaitu un šo AIF un PVKIU kopējo pārvaldīto aktīvu vērtību līdz ar atalgojuma politikas pārskatu un atsauci uz avotu, kur pēc ieguldītāju pieprasījuma ir pieejams pilns AIFP atalgojuma politikas pārskats. Sīkākas ziņas var nodrošināt, iekļaujot informāciju par kopējo mainīgo atalgojumu, ko finansē AIF, maksājot par konkrētiem rezultātiem vai procentu likmēm, atkarībā no situācijas. Papildus atalgojuma informācijai nolūkā palīdzēt ieguldītājiem novērtēt radītos stimulus AIFP var būt lietderīgi norādīt informāciju, kas attiecas uz atalgojuma politikas un prakses finansiāliem un nefinansiāliem kritērijiem attiecīgajām darbinieku kategorijām.
- (128) Ja AIF emitē ieguldījumu apliecības, jebkuru aktīvu pārceļšana uz norobežotajiem kontiem pārceļšanas brīdī būtu jāaprēķina, pamatojoties uz ieguldījumu apliecības cenas reizinājumu ar ieguldījumu apliecību skaitu, kas attiecināts uz aktīvu pārceļšanu. Vienmēr būtu skaidri jāatklāj vērtējuma bāze un skaidri jānorāda datums, kurā veikts vērtējums.
- (129) Lai nodrošinātu likviditātes pārvaldību, AIFP būtu jāatļauj tā pārvaldīto AIF vārdā iesaistīties aizņēmumu līgumos. Šie līgumi var būt īstermiņa vai pastāvīgāki. Otrajā gadījumā ir lielāka iespējamība, ka šāds līgums ir īpašs pasākums nolūkā pārvaldīt nelikvidus aktīvus.
- (130) Saskaņā ar diferenciacijas principu un ņemot vērā AIF daudzveidību, AIFP ieguldītājiem sniedzamajai informācijai būtu jāatšķiras atkarībā no AIF veida, turklāt tā būtu atkarīga arī no citiem faktoriem, piemēram, ieguldījumu stratēģijas un portfeļa struktūras.
- (131) Direktīvā 2011/61/ES ietverta prasība AIFP regulāri sniegt noteiktu informāciju savas piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei par katru ES AIF, ko tas pārvalda un par katru AIF, ko tas tirgo Savienībā. Tādēļ ir svarīgi sīkāk konkretizēt sniedzamo informāciju un informācijas sniegšanas biežumu, kas abi atkarīgi no pārvaldīto aktīvu vērtības konkrēta AIFP pārvaldīta AIF portfeļos. Būtu jānodrošina formālas veidnes informācijas sniegšanai, un tās būtu jāaizpilda AIFP par katru tā pārvaldīto AIF. Ja struktūra, kurai izsniegta AIFP atļauja, tirgo AIF, kurus pārvalda citi AIFP, tā nedarbojas kā šo AIF pārvaldnieks, bet gan kā tāds starpnieks kā jebkura ieguldījumu sabiedrība, uz ko attiecas Direktīva 2004/39/EK. Tādēļ tai nav jāsniedz informācija par šiem AIF, jo tas radītu dubultu vai vairākkārtēju informācijas sniegšanu. Taču šī informācijas sniegšanas prasība būtu piemērojama trešo valstu AIFP, kas pārvalda Savienībā tirgotus AIF.
- (132) Šajā regulā noteiktā robežvērtība paredz vienīgi Direktīvas 2011/61/ES 24. panta 4. punktā noteikto prasību izpildi. AIF, kura saistību īpatsvara rādītājs, kas aprēķināts pēc saistību metodes, ir vismaz trīs reizes mazāks nekā tā neto aktīvu vērtība, nav uzskatāms par tādu, kurā ir būtisks saistību īpatsvars. Taču kompetentās iestādes var prasīt sniegt papildu informāciju, ja tas vajadzīgs efektīvai sistēmisko risku kontrolei. Informācijas sniegšanas sliekšņa noteikšana arī garantē, ka informāciju, kas saistīta ar sistēmiskā riska uzkrāšanos, konsekventi ievāc visā Savienībā un AIFP ir nodrošināta noteiktība.
- (133) Kompetentās iestādes uzraudzības pilnvaras saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 25. panta 3. punktu īsteno jaunajā uzraudzības sistēmā, kas ir daļa no kompetento iestāžu un Eiropas līmeņa uzraudzības iestāžu uzsāktā AIFP sistēmisko risku novērtējuma, saistībā ar finanšu sistēmas stabilitāti un integritāti. Kompetentajām iestādēm būtu atbilstoši jāizmanto saņemtā informācija un jānosaka ierobežojumi AIF izmantotajam saistību īpatsvaram vai citi aizliegumi AIF pārvaldībai saistībā ar pārvaldītajiem AIF, attiecībā uz kuriem tie saskata šādu nepieciešamību nolūkā garantēt finanšu sistēmas stabilitāti un integritāti. Iespējams, ka sistēmiskā riska novērtējums var atšķirties atkarībā no ekonomiskās vides, līdz ar to jebkurš AIFP attiecībā uz tā pārvaldītajiem AIF var būt sistēmiski svarīgs. Tādēļ iegūt visu vajadzīgo informāciju, lai pienācīgi novērtētu šīs situācijas un izvairītos no sistēmiskā riska uzkrāšanās, ir pamatprasība, kas attiecas uz kompetentajām iestādēm. Kompetentajām iestādēm tad šī informācija būtu rūpīgi jānovērtē un jāveic attiecīgi pasākumi.

(134) Lai ļautu ES AIFP pārvaldīt un tirgot trešo valstu AIF, kā arī trešo valstu AIFP pārvaldīt un tirgot AIF Savienībā, Direktīvā 2011/61/ES noteikt prasība izveidot piemērotus sadarbības mehānismus ar attiecīgajām uzraudzības iestādēm trešā valstī, kurā darbojas trešās valsts AIF un/vai trešās valsts AIFP. Ar šādiem sadarbības mehānismiem būtu jānodrošina vismaz efektīva informācijas apmaiņa, kas ļauj kompetentajām iestādēm pildīt savus pienākumus saskaņā ar šo Direktīvu 2011/61/ES.

(135) Sadarbības mehānismiem vajadzētu ļaut kompetentajām iestādēm īstenot to uzraudzības un izpildes pienākumus attiecībā uz trešo valstu struktūrām. Sadarbības mehānismos būtu jāiestrādā skaidrs un nepārprotams režīms informācijas piekļuves nodrošināšanai, pārbaužu veikšanai uz vietas un palīdzības sniegšanai, ko veic trešo valstu iestādes. Sadarbības mehānismos būtu skaidri jānorāda, ka saņemtajā informācijā var dalīties ar citām iesaistītajām kompetentajām iestādēm, kā arī ar EVTI un ESRK.

(136) Ar mērķi nodrošināt iespēju kompetentajām iestādēm, AIFP un depozitārijiem pielāgoties jaunajām šajā regulā izklāstītajām prasībām, lai tās varētu piemērot sekmīgi un efektīvi, šīs regulas piemērošanas sākuma datums jāsalāgo ar Direktīvas 2011/61/ES transponēšanas datumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

DEFINĪCIJAS

1. pants

Definīcijas

Papildus Direktīvas 2011/61/ES 2. pantā ietvertajām definīcijām šīs regulas mērķiem piemēro šādas definīcijas:

1) "kapitāla saistības" ir ieguldītāja līgumā noteiktās saistības pēc AIFP pieprasījuma nodrošināt alternatīvo ieguldījumu fondam (AIF) iepriekš salīgtu ieguldījuma summu;

2) "attiecīgā persona" saistībā ar AIFP ir jebkurš no šiem:

a) AIFP direktors, partneris vai tiem pielīdzināma persona, vai vadītājs;

b) AIFP darbinieks, kā arī ikviena cita fiziska persona, kuras pakalpojumi ir AIFP rīcībā un kontrolē un kura ir iesaistīta kolektīvā ieguldījumu portfeļa pārvaldībā, ko veic AIFP;

c) fiziska vai juridiska persona, kura saskaņā ar vienošanos par deleģējumu trešām personām ir tieši iesaistīta pakalpojumu sniegšanā AIFP, lai AIFP varētu sniegt kolektīvā ieguldījumu portfeļa pārvaldības pakalpojumus;

3) "augstākā vadība" ir persona vai personas, kas faktiski vada AIFP uzņēmējdarbību saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 8. panta 1. punkta c) apakšpunktu un attiecīgos gadījumos ir pārvaldības struktūras izpildloceklis vai loceklis;

4) "pārvaldības struktūra" ir struktūra, kurai AIFP ir tiesības pieņemt galīgos lēmumus un kura aptver uzraudzības un pārvaldības funkcijas vai arī tikai pārvaldības funkcijas, ja šīs divas funkcijas ir nodalītas;

5) "īpašs pasākums" ir pasākums, ko piemēro kā tiesas sekas AIF aktīvu nelikviditātei un kas ietekmē ieguldītāju īpašās izpiršanas tiesības attiecībā uz AIF ieguldījumu apliecībām vai akcijām, un kurš ir individuāli pielāgots vai atšķirīgs no vispārējām ieguldītāju izpiršanas tiesībām.

II NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. IEDAĻA

Pārvaldīto aktīvu aprēķins

(Direktīvas 2011/61/ES 3. panta 2. punkts)

2. pants

Pārvaldīto aktīvu kopējās vērtības aprēķins

1. Lai varētu piemērot Direktīvas 2011/61/ES 3. panta 2. punkta paredzēto atkāpi, AIFP:

a) norāda visus AIF, kuriem tas iecelts kā ārējais AIFP, vai AIF, kuriem tas ir AIFP, ja AIF juridiskā forma atļauj iekšējo pārvaldību atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 5. panta prasībām;

b) attiecībā uz katru pārvaldīto AIF nosaka aktīvu portfeli un pārvaldīto aktīvu, tostarp aktīvu, kas iegūti saistību izmantošanas rezultātā, vērtību saskaņā ar novērtēšanas noteikumiem, kas iekļauti tiesību aktos dalībvalstī, kurā AIF veic uzņēmējdarbību, un/vai ietverti AIF nolikumā vai dibināšanas dokumentos;

c) apkopo noteiktās pārvaldīto aktīvu vērtības visiem pārvaldītājiem AIF un salīdzina iegūto kopējo pārvaldīto aktīvu vērtību ar attiecīgajām robežvērtībām, kas noteiktas Direktīvas 2011/61/ES 3. panta 2. punktā.

2. Šā panta 1. punkta mērķiem pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumus (PVKIU), kuriem AIFP atbilstīgi Direktīvas 2009/65/EK noteikumiem ir izraudzītā pārvaldības sabiedrība, aprēķinā neiekļauj.

Šā panta 1. punkta mērķiem aprēķinā iekļauj AIF, kurus pārvalda AIFP un attiecībā uz kuriem AIFP ir deleģējis funkcijas atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 20. panta noteikumiem. Taču AIF portfeļus, kurus AIFP pārvalda saskaņā ar deleģējumu, aprēķinā neietver.

3. Kopējās pārvaldīto aktīvu vērtības aprēķina mērķiem visas atvasināto instrumentu pozīcijas, tostarp atvasinātos instrumentus, kas iegulti pārvedamos vērtspapīros, konvertē līdzvērtīgās atvasināto instrumentu bāzes aktīvu pozīcijās, izmantojot 10. pantā noteiktās konvertācijas metodoloģijas. Absolūto šo līdzvērtīgo pozīciju vērtību tad izmanto pārvaldīto aktīvu kopējās vērtības aprēķinam.

4. Ja AIF iegulda citos AIF, ko pārvalda tas pats ārēji ieceltais AIFP, šo ieguldījumu var izslēgt no AIFP pārvaldīto aktīvu aprēķina.

5. Ja viena iekšēji vai ārēji pārvaldīta AIF apakšstruktūra iegulda citā tā paša AIF apakšstruktūrā, šo ieguldījumu var izslēgt no AIFP pārvaldīto aktīvu aprēķina.

6. Kopējo pārvaldīto aktīvu vērtību aprēķina vismaz reizi gadā saskaņā ar 1. līdz 4. punktā minēto kartību, izmantojot jaunākās pieejamās aktīvu vērtības. Jaunākā pieejamā aktīvu vērtība visiem AIF iegūstama divpadsmit mēnešu laikposmā pirms robežvērtību aprēķina, kā noteikts šā punkta pirmajā teikumā. AIFP nosaka robežvērtības aprēķina datumu un konsekventi to piemēro. Jebkuras turpmākas izvēlēta datuma izmaiņas jāpamato kompetentajai iestādei. Izvēloties robežvērtības aprēķina datumu AIFP, ņem vērā pārvaldīto aktīvu novērtēšanas laiku un biežumu.

3. pants

Pārvaldīto aktīvu pastāvīga uzraudzība

AIFP izveido, īsteno un piemēro procedūras, lai pastāvīgi uzraudzītu pārvaldīto aktīvu kopējo vērtību. Uzraudzībā atspoguļo aktualizētu pārvaldīto aktīvu pārskatu un ietver apskatu par parakstīšanās un izpirkšanas darbībām vai attiecīgos gadījumos

– kapitāla pakāpenisku izmantošanu (*draw downs*), kapitāla sadali un ieguldījumu vērtību katrā AIF aktīvos.

Pārvaldīto aktīvu kopējas vērtības tuvumu Direktīvas 2011/61/ES 3. panta 2. punktā noteiktajai robežvērtībai un sagaidāmo parakstīšanās un izpirkšanas aktivitāti ņem vērā, lai novērtētu pārvaldīto aktīvu kopējās vērtības biežāka aprēķina nepieciešamību.

4. pants

Neregulāri robežvērtības pārkāpumi

1. AIFP novērtē situācijas, kurās pārvaldīto aktīvu kopējā vērtība pārsniedz attiecīgo robežvērtību, lai noteiktu, vai šiem pārsniegumiem ir pagaidu raksturs.

2. Ja pārvaldīto aktīvu kopējā vērtība pārsniedz attiecīgo robežvērtību un AIFP uzskata, ka šai situācijai nav pagaidu raksturs, AIFP nekavējoties par to paziņo kompetentajai iestādei, norādot, ka šī situācija nav uzskatāma par pagaidu stāvokli, un atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 7. pantam 30 dienu laikā iesniedz darbības atļaujas pieteikumu.

3. Ja pārvaldīto aktīvu kopējā vērtība pārsniedz attiecīgo robežvērtību un AIFP uzskata, ka šī situācija ir pagaidu, AIFP nekavējoties par to paziņo kompetentajai iestādei, norādot, ka šī situācija ir uzskatāma par pagaidu stāvokli. Paziņojumā iekļauj papildinformāciju, kas pamato AIFP novērtējumu attiecībā uz to, ka situācijai ir pagaidu raksturs, tostarp situācijas aprakstu un izskaidrojumu iemesliem, kas liek uzskatīt, ka situācijai ir pagaidu raksturs.

4. Ja situācijas ilgums, visticamāk, pārsniegs trīs mēnešus, nav uzskatāms, ka situācijai ir pagaidu raksturs.

5. Trīs mēnešus pēc datuma, kad pārvaldīto aktīvu kopējā vērtība pārsniegusi attiecīgo robežvērtību, AIFP pārrēķina pārvaldīto aktīvu kopējo vērtību, lai parādītu, ka tā ir zemāka par attiecīgo robežvērtību, vai demonstrētu kompetentajām iestādēm, ka situācija, kuras rezultātā pārvaldītie aktīvi pārsniedza robežvērtību, ir atrisināta un AIFP nav jāiesniedz pieteikums darbības atļaujas saņemšanai.

5. pants

Informācija, kas sniedzama pie reģistrācijas

1. Izpildot daļu no Direktīvas 2011/61/ES 3. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētajām prasībām, AIFP informē kompetentās iestādes par pārvaldīto aktīvu kopējo vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar 2. pantā izklāstīto procedūru.

2. Direktīvas 2011/61/ES 3. panta 3. punkta c) apakšpunktā minēto prasību ietvaros AIFP par katru AIF nodrošina piedāvājuma dokumentu vai attiecīgu izrakstu no piedāvājuma dokumenta, vai vispārīgu ieguldījumu stratēģijas aprakstu. Attiecīgā izrakstā no piedāvājuma dokumenta vai ieguldījumu stratēģijas aprakstā ietver vismaz šādu informāciju:

- a) galvenās aktīvu kategorijas, kurās AIF var ieguldīt;
- b) nozaru, ģeogrāfiskos vai citus tirgus sektorus vai konkrētus aktīvu veidus, uz kuriem virzīta ieguldījumu stratēģija;
- c) AIF aizņemšanās vai saistību politikas aprakstu.

3. Informācija, kas AIFP jāsniedz saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 3. panta 3. punkta d) apakšpunktu, ir uzskaitīta šīs regulas 110. panta 1. punktā. To sniedz, izmantojot informācijas sniegšanas veidni, kuras paraugs iekļauts IV pielikumā.

4. Informāciju, kas ievākta saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 3. panta 3. punkta d) apakšpunktu, dara pieejamu kompetentajām iestādēm Savienībā, Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei (EVTI) un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (ESRK), ja tas nepieciešams citu pienākumu izpildei.

5. Informācija, kas vajadzīga reģistrācijas mērķiem, atjaunināma un sniedzama katru gadu. Tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar to pilnvaru īstenošanu atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 46. pantam, kompetentās iestādes var prasīt AIFP biežāk sniegt informāciju, kas minēta Direktīvas 2011/61/ES 3. pantā.

2. IEDAĻA

Saistību īpatsvara aprēķins

(Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 3. punkts)

6. pants

Vispārīgi noteikumi attiecībā uz saistību īpatsvara aprēķinu

1. AIF saistību īpatsvars izsakāms kā attiecība starp AIF riska darījumu apjomu un tā neto aktīvu vērtību.

2. AIFP pārvaldīto AIF riska darījumu apjomu aprēķina izmantojot 7. pantā izklāstīto bruto metodi un 8. pantā izklāstīto saistību metodi.

Komisija, ņemot vērā tirgus attīstības tendences un ne vēlāk kā 2015. gada 21. jūlijā, pārskata šā punkta pirmajā daļā minētās metodes, lai izlemtu, vai šīs metodes ir pietiekamas un piemērotas visiem AIF veidiem, vai arī nepieciešams izstrādāt papildu un izvēles metodi saistību īpatsvara aprēķinam.

3. Riska darījumu apjomu finansiālās vai juridiskās struktūrās, kurās iesaistītas trešās puses, ko kontrolē attiecīgie AIF, ietver riska darījumu apjoma aprēķinā tad, ja šīs struktūras ir īpaši izveidotas, lai tieši vai netieši palielinātu riska darījumu apjomu AIF līmenī. Tiem AIF, kuru pamata ieguldījumu politika ir iegūt kontroli pār biržā nekotētiem uzņēmumiem vai emitentiem, AIFP saistību īpatsvara aprēķinā neiekļauj to riska darījumu apjomu, kas ir šo biržā nekotēto uzņēmumu un emitentu līmenī, ja šim AIF vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā, nav jāatbild par iespējamiem zaudējumiem, kas pārsniedz tā ieguldījumu attiecīgajā uzņēmumā vai emitentā.

4. AIFP no aprēķina izslēdz aizņēmuma mehānismus, kuros tas iesaistījies, ja tiem ir pagaidu raksturs un tos pilnībā sedz AIF ieguldītāju līgumiskās kapitāla saistības.

5. AIFP izstrādā pienācīgi dokumentētas procedūras katra pārvaldītā AIF riska darījumu apjoma aprēķinam saskaņā ar bruto metodi un saistību metodi. Aprēķinu konsekventi piemēro laika gaitā.

7. pants

Bruto metode AIF riska darījumu apjoma aprēķinam

AIF riska darījumu apjoms, kas aprēķināts atbilstoši bruto metodei, ir saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 19. pantu un visiem attiecīgajiem deleģētajiem aktiem novērtēto pozīciju absolūto vērtību summa.

Lai aprēķinātu AIF riska darījumu apjomu atbilstīgi bruto metodei, AIFP:

- a) no aprēķina izslēdz naudas līdzekļus vai to ekvivalentus, kas ir ieguldījumi ar augstu likviditāti AIF bāzes valūtā, kurus var brīvi konvertēt noteiktā naudas summā, kuri ir pakļauti nenozīmīgam vērtības izmaiņu riskam un kuru ienesīgums nav lielāks kā kvalitatīvām trīs mēnešu valdības obligācijām;

- b) konvertē atvasinātos instrumentus līdzvērtīgās bāzes aktīvu pozīcijās, izmantojot 10. pantā noteikto konvertācijas metodoloģiju un I pielikuma 4.–9. punktā un 14. punktā noteiktās metodes;
- c) no aprēķina izslēdz skaidras naudas aizņēmumus, kas saglabājas naudas līdzekļos vai to ekvivalentos, kas minēti a) apakšpunktā un kuriem zināmas maksājamās summas;
- d) aprēķinā ietver riska darījumu apjomu, kas veidojas no naudas līdzekļu aizņēmumu atkārtotas ieguldīšanas, ko izsaka kā augstāko no divām vērtībām: vai nu izdarītā ieguldījuma tirgus vērtību vai naudas līdzekļu aizņēmumu kopējo summu atbilstīgi I pielikuma 1. un 2. punktam;
- e) aprēķinā ietver pozīcijas repo vai reverso repo darījumu līgumus, vērtspapīru aizņēmumus vai aizdevumus vai citās vienošanās atbilstīgi I pielikuma 3. punktam un 10.–13. punktam.

8. pants

Saistību metode AIF riska darījumu apjoma aprēķinam

1. AIF riska darījumu apjoms, kas aprēķināts atbilstoši saistību metodei, ir saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 19. pantu un visiem tās attiecīgajiem deleģētajiem aktiem novērtēto pozīciju absolūto vērtību summa, ņemot vērā šā panta 2.–9. punktā uzskaitītos kritērijus.

2. Lai aprēķinātu AIF riska darījumu apjomu atbilstīgi saistību metodei, AIFP:

- a) konvertē katru atvasināto instrumentu līdzvērtīgā bāzes aktīvu pozīcijā, izmantojot 10. pantā noteikto konvertācijas metodoloģiju un II pielikuma 4.–9. punktā un 14. punktā noteiktās metodes;
- b) piemēro savstarpējā ieskaita un riska ierobežošanas pasākumus;
- c) aprēķina riska darījumu apjomu, kas radies, atkārtoti ieguldot aizņēmumus, ja šāds atkārtots ieguldījums palielina AIF riska darījumu apjomu atbilstīgi I pielikuma 1. un 2. punktam;
- d) aprēķinā ietver citas vienošanās atbilstīgi I pielikuma 3. punktam un 10.–13. punktam.

3. AIF riska darījumu apjoma aprēķināšanas mērķiem saskaņā ar saistību metodi:

- a) savstarpējā ieskaita pasākumi ietver atvasināto instrumentu tirdzniecības darījumu vai vērtspapīru pozīciju kombinācijas,

kas attiecas uz vienu un to pašu bāzes aktīvu, neatkarīgi no atvasināto instrumentu beigu termiņa un tā, vai šie darījumi ar atvasinātajiem instrumentiem vai vērtspapīru pozīcijām ir noslēgti vienīgi ar mērķi likvidēt riskus, kas saistīti ar citu atvasināto instrumentu vai vērtspapīru pozīcijām šajās kombinācijās;

- b) riska ierobežošanas pasākumi ietver atvasināto instrumentu tirdzniecības darījumu vai vērtspapīru pozīciju kombinācijas, kas var neattiekties uz vienu un to pašu bāzes aktīvu, un šie darījumi ar atvasinātajiem instrumentiem vai vērtspapīru pozīcijām ir noslēgti vienīgi ar mērķi novērst riskus, kas saistīti ar citu atvasināto instrumentu vai vērtspapīru pozīcijām.

4. Atkāpjoties no šā panta 2. punktā noteiktā, atvasināto instrumentu nekonvertē līdzvērtīgā bāzes aktīvu pozīcijā, ja tas atbilst visām šīm pazīmēm:

- a) tas nodrošina mijmaiņu starp AIF portfeli esošo finanšu aktīvu rādītājiem un citu attiecīgo finanšu aktīvu rādītājiem;

- b) tas pilnībā novērš riskus tiem AIF portfeļa aktīviem, ar kuriem noticis mijmaiņas darījums, tā, ka AIF rādītāji nav atkarīgi no mijmaiņā iesaistīto aktīvu rādītājiem;

- c) tam nav ne papildus izvēles iezīmju, ne saistību īpatsvara klauzulu, ne citu papildu risku salīdzinājumā ar attiecīgo finanšu aktīvu tiešu turējumu.

5. Atkāpjoties no šā panta 2. punktā noteiktā, atvasināto instrumentu, aprēķinot riska darījumu apjomu atbilstīgi saistību metodei, nekonvertē līdzvērtīgā bāzes aktīvu pozīcijā, ja tas atbilst šiem diviem nosacījumiem:

- a) kombinācija, ko veido AIF turējumā esošs ar finanšu aktīvu saistīts atvasinātais instruments un naudas līdzekļi, kas ieguldīti naudas līdzekļa ekvivalentā, kas definēts 7. panta a) punktā, ir vienlīdzīga šā finanšu aktīva garajai pozīcijai;

- b) atvasinātais instruments nerada nekādu papildus riska apjomu un saistību īpatsvaru vai risku.

6. Riska ierobežošanas pasākumus AIF riska darījumu apjoma aprēķinā ņem vērā tikai tad, ja tie atbilst visiem šiem nosacījumiem:

- a) pozīcijas, kas iesaistītas riska ierobežošanā, nav vērstas uz ienākumu gūšanu, un ir novērsti specifiskie riski;

- b) AIF līmenī ir vērojams pārbaudāms tirgus riska samazinājums;
- c) ir novērsti vispārējie un specifiskie (ja tādi ir) riski, kas saistīti ar atvasinātajiem instrumentiem;
- d) riska novēršanas pasākumi attiecas uz vienu un to pašu aktīvu grupu;
- e) tie ir efektīvi tirgus stresa apstākļos.

7. Ievērojot šā panta 6. punktu, atvasinātos instrumentus, kas izmantoti valūtas riska ierobežošanas mērķiem un nepalielina riska darījumu apjomu, saistību īpatsvaru vai citus riskus, aprēķinā neiekļauj.

8. AIFP veic pozīciju mijmaiņu šādos gadījumos:

- a) starp atvasinātajiem instrumentiem, ja tie attiecas uz vienu un to pašu bāzes aktīvu, pat ja atšķiras atvasināto instrumentu beigu termiņš;
- b) starp atvasināto instrumentu, kura bāzes aktīvs ir pārvedams vērtspapīrs, naudas tirgus instruments vai ieguldījumu apliecības kolektīvo ieguldījumu sabiedrībā, kā noteikts Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma C iedaļas 1.–3. punktā, un to pašu bāzes aktīvu.

9. AIFP, kuri pārvalda AIF, kas saskaņā ar to pamata ieguldījumu politiku iegulda galvenokārt procentu likmju atvasinātajos instrumentos, izmanto noteikta ilguma savstarpējā ieskaita noteikumus nolūkā ņemt vērā korelāciju starp procentu likmes līknes termiņu segmentiem, kā noteikts 11. pantā.

9. pants

Metodes AIF riska darījumu apjoma palielināšanai

Riska darījumu apjoma aprēķinos AIFP izmanto I pielikumā noteiktās metodes tur paredzētajās situācijās.

10. pants

Atvasināto instrumentu konvertācijas metodoloģijas

AIFP izmanto II pielikumā noteiktās konvertācijas metodoloģijas tur paredzētajiem atvasinātajiem instrumentiem.

11. pants

Noteikta ilguma savstarpējā ieskaita noteikumi

1. Noteikta ilguma savstarpējā ieskaita noteikumus AIFP piemēro AIF riska darījumu apjoma aprēķinos atbilstīgi 8. panta 9. punktam.

2. Noteikta ilguma savstarpējā ieskaita noteikumus neizmanto gadījumos, kad tie var izraisīt AIF riska profila sagrozī-

jumus. AIFP, kas izmanto šos savstarpējā ieskaita noteikumus, neiekļauj citus riska avotus, piemēram, svārstīgumu, to procentu likmju stratēģijā. Tādējādi, procentu likmju arbitražas stratēģijās nepiemēro šos savstarpējā ieskaita noteikumus.

3. Šo ilguma savstarpējā ieskaita noteikumu izmantošana nerada nekādu nepamatotu saistību īpatsvara līmeni ar ieguldījumiem īstermiņa pozīcijās. Procentu likmju īstermiņa atvasinātie instrumenti nav galvenais rādītāju avots vidēja ilguma AIF, kas izmanto noteikta ilguma savstarpējā ieskaita noteikumus.

4. Procentu likmju atvasinātos instrumentus konvertē tiem līdzvērtīgās bāzes aktīvu pozīcijās un veic savstarpējo ieskaitu atbilstīgi III pielikumam.

5. AIF, kas izmanto noteikta ilguma savstarpējā ieskaita noteikumus, var izmantot arī riska ierobežošanas sistēmu. Noteikta ilguma savstarpējā ieskaita noteikumus var piemērot tikai tiem procentu likmju atvasinātajiem instrumentiem, uz kuriem neattiecas riska ierobežošanas pasākumi.

3. IEDAĻA

Papildu pašu kapitāls un profesionālās civiltiesiskās atbildības apdrošināšana

(Direktīvas 2011/61/ES 9. panta 7. punkts un 15. pants)

12. pants

Profesionālās atbildības risks

1. Profesionālās atbildības riski, kas jāsedz saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 9. panta 7. punkta noteikumiem, ir kaitējums vai zaudējums, ko izraisījusi attiecīgā persona, nolaidīgi veicot darbības, par kurām AIFP ir juridiski atbildīgs.

2. Profesionālās atbildības riski, kas definēti šā panta 1. punktā, ietver, bet neaprobežojas ar:

- a) tādu dokumentu zaudējumu, kas apliecina AIF aktīvu īpašumtiesības;
- b) sagrozījumus vai maldinošus apgalvojumus AIF vai tā ieguldītājiem;
- c) darbības, kļūdas vai bezdarbību, kas izraisa:
 - i) juridisko un normatīvo pienākumu pārkāpumus;
 - ii) prasmju un rūpības pienākuma pret AIF un tā ieguldītājiem pārkāpumus;
 - iii) fiduciāro pienākumu pārkāpumus;
 - iv) konfidencialitātes ievērošanas pienākuma pārkāpumus;

- v) AIF nolikuma vai dibināšanas dokumentu noteikumu pārkāpumus;
 - vi) AIF īstenotās AIFP iecelšanas nosacījumu pārkāpumus;
- d) nespēju izveidot, īstenot un uzturēt atbilstošas procedūras, lai novērstu negodīgu, krāpniecisku vai ļaunprātīgu rīcību;
- e) neatbilstoši veiktu aktīvu novērtējumu vai ieguldījumu apliecinību/akciju cenu aprēķinu;
- f) zaudējumus, kas rodas no uzņēmējdarbības pārtraukšanas, sistēmu kļūmēm, darījumu apstrādes vai procesu pārvaldības kļūmēm.

3. Profesionālās atbildības riski vienmēr ir segti vai nu ar papildu pašu kapitālu, ko nosaka saskaņā ar 14. pantu, vai piemērotu profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu, ko nosaka saskaņā ar 15. pantu.

13. pants

Kvalitatīvas prasības, kas attiecas uz profesionālās atbildības riskiem

1. AIFP īsteno efektīvu iekšējā darbības riska pārvaldības politiku un procedūras nolūkā pienācīgi konstatēt, izmērīt, pārvaldīt un uzraudzīt darbības riskus, tostarp profesionālās atbildības riskus, kam AIF ir vai varētu būt pakļauts. Darbības risku pārvaldības pasākumus veic neatkarīgi, kā daļu no riska pārvaldības politikas.
2. AIFP izveido vēsturisko zaudējumu datubāzi, kurā dokumentē visas darbības kļūmes, kā arī zaudējumu un kaitējuma gadījumus. Šajā datubāzē dokumentē visus 12. panta 2. punktā minētos profesionālās atbildības riskus, kas īstenojušies, bet neaprobežojas ar tiem.
3. Riska pārvaldības sistēmā AIFP izmanto savus vēsturiskos datus par zaudējumiem un atbilstošos gadījumos – ārējos datus, scenāriju analīzi un faktorus, kas atspoguļo uzņēmējdarbības vidi, un iekšējās kontroles sistēmas.
4. Darbības riska apjomu un zaudējumus pastāvīgi kontrolē, turklāt par tiem sniedz regulārus iekšējos pārskatus.
5. AIFP darbības riska pārvaldības politiku un procedūras sīki dokumentē. AIFP izstrādā pasākumus ar mērķi nodrošināt

atbilstību tā darbības riska pārvaldības politikai, kā arī efektīvus pasākumus rīcībai, ja nav nodrošināta atbilstība šai politikai. AIFP nosaka procedūras atbilstošas korektīvas rīcības nodrošināšanai.

6. Darbības riska pārvaldības politiku un procedūras, kā arī mērījumu sistēmas regulāri pārskata, vismaz vienu reizi gadā.

7. AIFP uztur finansiālo resursu līmeni, kas atbilst tā novērtētajam riska profilam.

14. pants

Papildu pašu kapitāls

1. Šo pantu piemēro AIFP, kas izvēlas profesionālās darbības risku segt ar papildu pašu kapitālu.
2. AIFP nodrošina papildu pašu kapitālu profesionālās nolaidības radītās atbildības risku segšanai apmērā, kas atbilst vismaz 0,01 % no pārvaldīto AIF portfeļu vērtības.

Pārvaldīto AIF portfeļu vērtība ir visu AIFP pārvaldīto AIF aktīvu absolūto vērtību summa, tostarp aktīvu, kas iegūti, izmantojot saistību īpatsvaru, kā rezultātā atvasinātos instrumentus novērtē to tirgus vērtībā.

3. Papildu pašu kapitāla prasības, kas minētas 2. punktā, pārrēķina katra finanšu gada beigās, un attiecīgi koriģē papildu pašu kapitāla apjomu.

AIFP izveido, īsteno un piemēro procedūras, lai pastāvīgi uzraudzītu pārvaldīto AIF portfeļu vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar 2. punkta otro daļu. Ja pirms pirmajā daļā minētā ikgadējā pārrēķina pārvaldīto AIF portfeļu vērtība ievērojami palielinās, AIFP bez liekas kavēšanās pārrēķina papildu pašu kapitāla prasības un attiecīgi koriģē papildu pašu kapitāla apjomu.

4. AIFP piederības dalībvalsts kompetentā iestāde var atļaut AIFP nodrošināt zemāku papildu pašu kapitāla apjomu nekā 2. punktā minētais tikai tad, ja tā, balstoties uz vēsturiskajiem AIFP zaudējumu datiem, kas dokumentēti novērošanas periodā vismaz trīs gadus pirms novērtējuma, ir pārliecināta, ka AIFP ir pietiekams papildu pašu kapitāla apjoms, lai pienācīgi segtu profesionālās atbildības riskus. Atļautais zemākais papildu pašu kapitāla apjoms nav mazāks kā 0,008 % no AIFP pārvaldīto AIF portfeļu vērtības.

5. AIFP piederības dalībvalsts kompetentā iestāde var pieprasīt AIFP nodrošināt papildu pašu kapitāla apjomu, kas ir lielāks nekā 2. punktā noteiktais, ja tā nav pārliecināta, ka AIFP ir pietiekams papildu pašu kapitāla apjoms, lai pienācīgi segtu profesionālās atbildības riskus. Kompetentā iestāde norāda iemeslus, kāpēc tā uzskata, ka AIFP papildu pašu kapitāla apjoms ir nepietiekams.

15. pants

Profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšana

1. Šo pantu piemēro AIFP, kas izvēlas profesionālās darbības risku segt ar profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu.

2. AIFP veic un pastāvīgi uztur spēkā profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu:

- a) kas sākotnēji ir spēkā vismaz vienu gadu;
- b) par kuras anulēšanu jābrīdina vismaz 90 dienas iepriekš;
- c) kura sedz profesionālās atbildības riskus, kas noteikti 12. panta 1. un 2. punktā;
- d) kuru veic ES vai trešās valsts sabiedrība, kurai saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem atļauts piedāvāt profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu;
- e) kuru veic trešā puse.

Jebkuru pašrisku, par kuru notikusi vienošanās, sedz no pašu kapitāla, kas pārsniedz pašu kapitāla apjomu, kāds nodrošināms saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 9. panta 1. un 3. punktu.

3. Apdrošināšanas segums katrai atsevišķai prasībai ir vismaz 0,7 % no AIFP pārvaldīto AIF portfeļu vērtības, ko aprēķina atbilstīgi 14. panta 2. punktam.

4. Apdrošināšanas segums kopējam prasību apjomam gadā ir vismaz 0,9 % no AIFP pārvaldīto AIF portfeļu vērtības, ko aprēķina atbilstīgi 14. panta 2. punktam.

5. Profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas polisi un tās atbilstību šajā pantā noteiktajām prasībām AIFP pārskata vismaz reizi gadā, kā arī tad, kad notikušas izmaiņas, kas ietekmē polises atbilstību šā panta prasībām.

III NODAĻA

AIFP DARBĪBAS NOSACĪJUMI

1. IEDAĻA

Vispārīgi principi

(Direktīvas 2011/61/ES 12. panta 1. punkts)

16. pants

Kompetento iestāžu vispārīgie pienākumi

Novērtējot AIFP atbilstību Direktīvas 2011/61/ES 12. panta 1. punkta prasībām, kompetentās iestādes izmanto vismaz šajā iedaļā noteiktos kritērijus.

17. pants

Pienākums rīkoties AIF vai šo AIF ieguldītāju un tirgus integritātes labākajās interesēs

1. AIFP piemēro politiku un procedūras ar mērķi novērst nelikumīgu rīcību, tostarp tādu, kas var negatīvi ietekmēt tirgus stabilitāti un integritāti.

2. AIFP nodrošina, ka no to pārvaldītajiem AIF vai šo AIF ieguldītājiem netiek iekasētas nepamatotas izmaksas.

18. pants

Uzticamības pārbaude

1. Ieguldījumu izvēlē un to pastāvīgā kontrolē AIFP piemēro augstus uzticamības pārbaudes standartus.

2. AIFP nodrošina, ka tam ir pietiekamas zināšanas un izpratne par aktīviem, kuros veikti AIF ieguldījumi.

3. AIFP izstrādā, īsteno un piemēro rakstiski dokumentētu politiku un procedūras attiecībā uz uzticamības pārbaudēm un ievieš efektīvu kārtību, lai nodrošinātu, ka lēmumus par ieguldījumiem AIF vārdā izpilda saskaņā ar AIF mērķiem, ieguldījumu stratēģiju un atbilstošos gadījumos – riska ierobežojumiem.

4. Šā panta 3. punktā minēto uzticamības pārbaudes politiku un procedūras regulāri pārskata un atjaunina.

19. pants

Uzticamības pārbaude, ieguldot aktīvos ar ierobežotu likviditāti

1. Ja AIFP iegulda aktīvos ar ierobežotu likviditāti un pirms šāda ieguldījuma notikušas sarunas, tie attiecībā uz sarunu fāzi papildus 18. panta noteiktajām prasībām:

- a) izstrādā un regulāri atjaunina uzņēmējdarbības plānu atbilstīgi AIF ilgumam un tirgus apstākļiem;
- b) meklē un izvēlas iespējamus darījumus atbilstīgi a) apakšpunktā minētajam uzņēmējdarbības plānam;
- c) novērtē izvēlētos darījumus, ņemot vērā iespējas, ja tādas ir, un kopējos saistītos riskus, visus atbilstošos juridiskos, nodokļu, finansiālos vai citus vērtību ietekmējošos faktorus, cilvēkresursus un materiālos resursus, kā arī stratēģijas, tostarp izejas stratēģijas;
- d) attiecībā uz darījumiem pirms to īstenošanas veic uzticamības pārbaudes darbības;
- e) kontrolē AIF darbības rādītājus saistība ar a) apakšpunktā minēto uzņēmējdarbības plānu.

2. AIFP vismaz piecus gadus uzglabā dokumentāciju par darbībām, kas veiktas saskaņā ar šā panta 1. punktu.

20. pants

Uzticamības pārbaude darījumu partneru un galveno brokeru izvēlē un iecelšanā

1. Veicot darījumu partneru un galveno brokeru izvēli un iecelšanu, AIFP rīkojas ar nepieciešamajām prasmēm, rūpību un veic uzticamības pārbaudes, pirms tiek noslēgta vienošanās, kā arī pastāvīgi pēc tam, ņemot vērā to sniegto pakalpojumu pilnu spektru un kvalitāti.

2. Izvēloties AIFP vai AIF galvenos brokerus vai darījumu partnerus ārpusbiržas atvasināto instrumentu darījumā, vērtspāpīru aizdevuma vai repo darījuma līgumā, AIFP nodrošina šo brokeru un darījumu partneru atbilstību šādiem nosacījumiem:

- a) uz tiem attiecas pastāvīga uzraudzība, ko veic publiskā sektora iestāde;

- b) tie ir finansiāli stabili;

- c) tiem ir vajadzīgā organizatoriskā struktūra un resursi, lai tie sniegtu pakalpojumus AIFP vai AIF.

3. Novērtējot 2. punkta b) apakšpunktā minēto finansiālo stabilitāti, AIFP ņem vērā to, vai uz galveno brokeri vai darījuma partneri attiecas uzraudzības regulējums, tostarp kapitāla pietiekamības prasības un efektīva uzraudzība.

4. Izvēlēto galveno brokeru sarakstu apstiprina AIFP augstākā vadība. Izņēmuma gadījumos var tikt iecelti arī galvenie brokeri, kas nav iekļauti sarakstā, ja tie atbilst 2. punktā noteiktajiem kritērijiem un tos apstiprina augstākā vadība. AIFP spēj norādīt savas izvēles iemeslus un demonstrēt uzticamības pārbaudes, ko tas veicis izvēloties un kontrolējot galvenos brokerus, kas nav iekļauti sarakstā.

21. pants

Godīga, taisnīga un prasmīga rīcība

Lai konstatētu, vai AIFP rīkojas godīgi, taisnīgi un prasmīgi, kompetentās iestādes novērtē, vai izpildīti vismaz šādi nosacījumi:

- a) AIFP pārvaldības struktūrai ir pietiekamas kolektīvās zināšanas, prasmes un pieredze, lai varētu izprast AIFP darbību, jo sevišķi galvenos riskus, kas saistās ar šo darbību, un aktīvus, kuros veikti AIF ieguldījumi;

- b) pārvaldības struktūras locekļi velta pietiekami daudz laika, lai pienācīgi veiktu savas funkcijas AIFP;

- c) visi pārvaldības struktūras locekļi rīkojas pēc godīguma, integritātes un neatkarības principa;

- d) AIFP velta pietiekami daudz resursu pārvaldības struktūras locekļu ievadīšanai amatā un apmācībai.

22. pants

Resursi

1. AIFP nodarbina pietiekamu darbinieku skaitu ar tādām spējām, zināšanām un kompetenci, kas ir nepieciešama tiem noteikto pienākumu izpildē.

2. Šā panta 1. punkta mērķiem AIFP ņem vērā uzņēmējdarbības specifiku, apjomu un sarežģītību, kā arī šīs uzņēmējdarbības gaitā sniegto pakalpojumu un veikto darbību specifiku un klāstu.

23. pants

Godīga attieksme pret AIF ieguldītājiem

1. AIFP garantē, ka tā lēmumu pieņemšanas procedūras un organizatoriskā struktūra, kas noteikta 57. pantā, nodrošina godīgu attieksmi pret ieguldītājiem.

2. Jebkuras priekšrocības, ko AIFP piešķir vienam vai vairākiem ieguldītājiem, nerada vispārēju ievērojami neizdevīgu stāvokli citiem ieguldītājiem.

24. pants

Pamudinājumi

1. Nav uzskatams, ka AIFP rīkojas godīgi, taisnīgi un pārvaldīto AIF vai šo AIF ieguldītāju labākajās interesēs, ja saistībā ar darbībām, ko tie veic, izpildot Direktīvas 2011/61/ES I pielikumā minētās funkcijas, tie maksā vai tiem maksā pakalpojuma maksu vai komisijas maksu, kā arī tie sniedz vai saņem kādu nemonetāru labumu, kas nav:

a) maksa, komisijas maksa vai nemonetārs labums, ko maksā vai saņem AIF vai cita persona AIF vārdā;

b) maksa, komisijas maksa vai nemonetārs labums, ko maksā vai saņem trešā persona vai personas, kas rīkojas trešās personas vārdā, ja AIFP var pierādīt, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

i) maksas, komisijas maksas vai labuma esamība, specifika un summa vai – ja summa nav nosakāma – šīs summas aprēķināšanas metode pirms attiecīgā pakalpojuma sniegšanas ir skaidri izklāstīta AIF ieguldītājiem pilnīgā, precīzā un saprotamā veidā;

ii) maksas vai komisijas maksas maksājums vai nemonetāra labuma sniegšana ir paredzēta tam, lai paaugstinātu attiecīgā pakalpojuma kvalitāti, nevis ietekmētu AIFP pienākuma rīkoties tā pārvaldītā AIF vai AIF ieguldītāju interesēs ievērošanu;

c) pienācīgas maksas, kuras padara iespējamu attiecīgo pakalpojumu sniegšanu vai ir nepieciešamas to sniegšanai, tostarp

kontu turēšanas izmaksas, norēķinu un maiņas maksas, likumīgās nodevas vai maksa par juridiskiem pakalpojumiem, un kuras to specifikas dēļ nav pretrunā ar AIFP pienākumu rīkoties godīgi, taisnīgi un tā pārvaldīto AIF vai AIF ieguldītāju labākajās interesēs.

2. Kopsavilkuma veidā sniegta informācija par galvenajiem noteikumiem attiecībā uz vienošanos par maksu, komisijas maksu vai nemonetāru labumu uzskatāma par pietiekamu šā panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkta mērķiem, ja AIFP apņemas atklāt sīkākas ziņas pēc tā pārvaldītā AIF ieguldītāja pieprasījuma un šo apņemšanos izpilda.

25. pants

Efektīva resursu un procedūru izmantošana – rīkojumu apstrāde

1. AIFP izstrādā, īsteno un piemēro procedūras un kārtību, kas paredz tūlītēju, taisnīgu un ātru rīkojumu izpildi AIF vārdā.

2. Šā panta 1. punktā minētās procedūras un kārtība atbilst šādām prasībām:

a) tās nodrošina, ka rīkojumi, kas izpildīti AIF vārdā, ir reģistrēti un sadalīti nekavējoties un precīzi;

b) tie citādi salīdzināmus AIF rīkojumus izpilda secīgi un nekavējoties, ja vien rīkojuma specifika vai tirgū valdošie apstākļi nepadara šādu rīcību neiespējamu vai AIF vai AIF ieguldītāju intereses neprasa rīkoties citādi.

3. Finanšu instrumenti, naudas summas vai citi aktīvi, kas saņemti kā norēķini par izpildīto rīkojumu, tiek nekavējoties un pareizi ieskaitīti vai reģistrēti katra attiecīgā AIF kontā.

4. AIFP ļaunprātīgi neizmanto informāciju par vēl neizpildītiem AIF rīkojumiem, un tas veic visus pamatotos pasākumus, lai novērstu, ka to attiecīgās personas ļaunprātīgi izmanto šādu informāciju.

26. pants

Pienākums ziņot par parakstīšanās un izpirkšanas rīkojumu izpildi

1. Ja AIFP ir izpildījis ieguldītāja parakstīšanās vai atbilstošā gadījumā izpirkšanas rīkojumu, tie nekavējoties, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju, ieguldītājam sniedz būtisko informāciju, kas attiecas uz šā rīkojuma izpildi vai atbilstošā gadījumā parakstīšanās piedāvājuma pieņemšanu.

2. Šā panta 1. punkts nav piemērojams, ja tā ir trešā persona, kas ieguldītajam sniedz apliecinājumu par rīkojuma izpildi, un šis apliecinājums satur būtiskāko informāciju.

AIFP nodrošina, ka trešā persona izpilda savus pienākumus.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētā būtiskā informācija ietver šādus datus:

a) AIFM identifikāciju;

b) ieguldītāja identifikāciju;

c) rīkojuma saņemšanas datumu un laiku;

d) izpildes datumu;

e) AIF identifikāciju;

f) rīkojuma bruto vērtību, ieskaitot maksas par parakstīšanos, vai neto summu, atņemot maksas par izpirkšanu.

4. AIFP pēc ieguldītāja pieprasījuma tam sniedz informāciju par rīkojuma statusu vai parakstīšanās piedāvājuma pieņemšanu, vai abiem minētajiem.

27. pants

Lēmumu slēgt darījumus pārvaldīto AIF vārdā izpilde

1. Izpildot darījumu rīkojumus pārvaldītā AIF vārdā to portfeļu pārvaldības kontekstā, AIFP rīkojas AIF vai pārvaldīto AIF ieguldītāju labākajās interesēs.

2. Visos gadījumos, kad AIFP pērk vai pārdod finanšu instrumentus vai citus aktīvus, kuriem ir svarīga labākā izpilde, kā arī šā panta 1. punkta mērķiem AIFP veic visus pamatotos pasākumus, lai iegūtu iespējami labāko rezultātu pārvaldītajiem AIF vai AIF ieguldītājiem, ņemot vērā cenu, izmaksas, ātrumu, rīkojuma izpildes iespēju un norēķinus, apmēru, specifiku vai jebkurus citus apsvērumus, kas ir būtiski rīkojuma izpildei. Šādu faktoru relatīvo nozīmi nosaka saskaņā ar šādiem kritērijiem:

a) AIF mērķiem, ieguldījumu politiku un riskiem, kā noteikts AIF nolikumā vai dibināšanas dokumentos, AIF prospektos vai piedāvājuma dokumentos;

b) rīkojuma specifiku;

c) tā finanšu instrumenta vai citu aktīvu specifiku, uz ko attiecas konkrētais rīkojums;

d) to izpildes vietu specifiku, uz kurām var būt novirzīts šis rīkojums.

3. AIFP izveido un īsteno efektīvu kārtību, lai nodrošinātu atbilstību šā panta 1. un 2. punktā minētajiem pienākumiem. Konkrēti, AIFP izveido un īsteno izpildes politiku, kas ļauj AIF un to ieguldītājiem AIF rīkojumu izpildē iegūt labākos iespējamus rezultātus atbilstīgi 2. punktam.

4. AIFP pastāvīgi kontrolē savas rīkojumu izpildes kārtības un politikas efektivitāti, lai atklātu un attiecīgā gadījumā novērstu visus trūkumus.

5. AIFP rīkojumu izpildes politiku pārskata reizi gadā. Šādu pārskatīšanu veic arī katru reizi, kad ir notikušas būtiskas izmaiņas, kas ietekmē AIFP spēju arī turpmāk sasniegt labākos iespējamus rezultātus to pārvaldītajiem AIF.

6. AIFP spēj pierādīt, ka rīkojumus AIF vārdā tie ir izpildījuši atbilstīgi pieņemtajai rīkojumu izpildes politikai.

7. Ja nav iespējams izvēlēties starp vairākām izpildes vietām, šā panta 2.–5. punktu nepiemēro. Taču AIFP spēj pierādīt, ka nav iespējams izvēlēties starp vairākām izpildes vietām.

28. pants

Rīkojumu slēgt darījumus AIF vārdā izvietošana izpildei citās struktūrās

1. Visos gadījumos, kad AIFP pērk vai pārdod finanšu instrumentus vai citus aktīvus, kuriem ir svarīga labākā izpilde, tas rīkojumu slēgt darījumu pārvaldīto AIF vārdā izvietojojam izpildei citās struktūrās rīkojas pārvaldīto AIF vai to ieguldītāju labākajās interesēs, kontekstā ar to portfeļu pārvaldību.

2. AIFP veic visus pamatotos pasākumus, lai sasniegtu labāko iespējamo rezultātu AIF vai AIF ieguldītājiem, ņemot vērā cenu, izmaksas, izpildes ātrumu, izpildes un norēķinu iespējamību, uzdevuma apjomu un specifiku vai jebkādu citu apsvērumus, kas būtiski uzdevuma izpildei. Šādu faktoru relatīvo nozīmi nosaka saskaņā ar 27. panta 2. punktā noteiktajiem kritērijiem.

AIFP izstrādā, īsteno un piemēro politiku, kas ļauj tiem izpildīt šā punkta pirmajā daļā noteikto pienākumu. Šajā politikā attiecībā uz katru instrumentu kategoriju norāda struktūras, kurās var izvietot rīkojumus. AIFP slēdz vienošanās par rīkojumu izpildi tikai tad, ja šādas vienošanās atbilst šajā pantā noteiktajām prasībām. AIFP pārvaldīto AIF ieguldītājiem dara pieejamu attiecīgo informāciju par politiku, kas izstrādāta saskaņā ar šo punktu, un visām būtiskajām izmaiņām šajā politikā.

3. AIFP pastāvīgi kontrolē saskaņā ar 2. punktu izveidotās politikas efektivitāti un jo īpaši šajā politikā norādīto struktūru izpildes kvalitāti, vajadzības gadījumā novēršot visus trūkumus.

Turklāt AIFP katru gadu pārskata šo politiku. Šādu pārskatīšanu veic arī katru reizi, kad ir notikušas būtiskas izmaiņas, kas ietekmē AIFP spēju arī turpmāk sasniegt labākos iespējamus rezultātus to pārvaldītajiem AIF.

4. AIFP spēj pierādīt, ka rīkojumus slēgt darījumus AIF vārdā tās izvietojušas atbilstīgi politikai, kas izstrādāta saskaņā ar 2. punktu.

5. Ja nav iespējams izvēlēties starp vairākām izpildes vietām, šā panta 2.–5. punktu nepiemēro. Taču AIFP spēj pierādīt, ka nav iespējams izvēlēties starp vairākām izpildes vietām.

29. pants

Tirdzniecības rīkojumu apvienošana un sadalīšana

1. AIFP viena AIF rīkojumu apvienojumā ar cita AIF, PVKIU vai klienta rīkojumu, kuri rīkojumu izdevuši līdz ar sava kapitāla ieguldījumu, var izpildīt tikai, ja:

- a) ir pamatoti sagaidīt, ka rīkojumu apvienošana kopumā nekaitēs to AIF, PVKIU vai klientu interesēm, kuru rīkojumus apvieno;
- b) ir izveidota un tiek īstenota rīkojumu sadalīšanas politika, kas pietiekami precīzi paredz šādu rīkojumu taisnīgu sadalī-

jumu, tostarp to, kā rīkojumu apjoms un cena nosaka rīkojumu sadalīšanu un daļu izpildes kārtību.

2. Ja AIFP apvieno viena AIF rīkojumu ar vienu vai vairākiem citu AIF, PVKIU vai klientu rīkojumiem un šis apvienotais rīkojums tiek izpildīts daļēji, tas šos darījumus sadala saskaņā ar tā rīkojumu sadalīšanas politiku.

3. Ja AIFP apvieno darījumus par saviem līdzekļiem ar vienu vai vairākiem AIF, PVKIU vai klientu rīkojumiem, tas šos darījumus sadala veidā, kas nekaitētu AIF, PVKIU vai klientam.

4. Ja AIFP apvieno AIF, PVKIU vai klienta rīkojumu ar darījumu par saviem līdzekļiem un apvienoto rīkojumu izpilda daļēji, tas attiecīgos darījumus sadala prioritārā kārtībā vispirms par labu AIF, PVKIU vai citam klientam un tad sev.

Tomēr, ja AIFP var AIF vai klientam pamatoti pierādīt, ka bez šādas apvienošanas tas nebūtu varējis izpildīt rīkojumu ar tik izdevīgiem nosacījumiem vai nebūtu varējis to izpildīt vispār, tas darījumam par saviem līdzekļiem var piemērot proporcionālu sadalījumu saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktā minēto rīkojumu sadalīšanas politiku.

2. IEDAĻA

Interesu konflikti

(Direktīvas 2011/61/ES 14. pants)

30. pants

Interesu konfliktu veidi

Ar mērķi konstatēt to interešu konfliktu veidus, kas rodas pārvaldot AIF, AIFP jo īpaši ņem vērā to, vai AIFP, attiecīgā persona vai persona, kas tieši vai netieši ar kontroles starpniecību saistīta ar AIFP:

- a) potenciāli varēs gūt finansiālu labumu vai izvairīties no finansiāla zaudējuma uz AIF vai tā ieguldītāju rēķina;
- b) ir ieinteresēta AIF vai tā ieguldītājiem vai citam klientam sniegtā pakalpojuma vai darbības rezultātā, vai AIF vai cita klienta vārdā veikta darījuma rezultātā, kas atšķiras no AIF interesēm attiecībā uz šo rezultātu;

- c) tai ir finansiāls vai cita veida stimulš dot priekšroku:
- PVKIU, klienta vai klientu grupas vai cita AIF interesēm salīdzinājumā ar AIF interesēm,
 - viena ieguldītāja interesēm salīdzinājumā ar cita ieguldītāja vai ieguldītāju grupas interesēm tajā pašā AIF;
- d) veic vienas un tās pašas darbības gan AIF, gan citam AIF, PVKIU vai klientam; vai
- e) saistībā ar AIF sniegtajiem kolektīvā ieguldījumu portfeļa pārvaldības pakalpojumiem no personas, kas nav AIF, saņem vai saņems pamudinājumu naudas, preču vai pakalpojumu izteiksmē, kas nav standarta komisijas maksa vai maksa par šo pakalpojumu.

31. pants

Politika attiecībā uz interešu konfliktiem

1. AIFP izveido, īsteno un piemēro efektīvu politiku attiecībā uz interešu konfliktiem. Šī politika ir izklāstīta rakstiski un atbilst AIFP lielumam un organizācijai, kā arī tā darījumu specifikai, apjomam un sarežģītībai.

Ja AIFP ir kādas grupas loceklis, šajā politikā ņem vērā arī visus apstākļus, par kuriem AIFP ir informēts vai par ko tam vajadzētu būt informētam un kuri citu grupas locekļu struktūras vai uzņēmējdarbības dēļ var izraisīt interešu konfliktu.

2. Atbilstīgi 1. punktam izstrādātajā politikā attiecībā uz interešu konfliktiem ietver:

- a) attiecībā uz AIFP vai AIFP vārdā veiktajām darbībām, tostarp darbībām, ko veicis deleģējuma saņēmējs, apakšdeleģējuma saņēmējs, ārējais vērtētājs vai darījuma partneris, – norādi uz apstākļiem, kuri veido vai var radīt interešu konfliktu, kas rada būtisku risku, ka tiek nodarīts kaitējums AIF vai tā ieguldītāju interesēm;
- b) procedūras, kas jāievēro, un pasākumus, kas jāveic, lai novērstu, pārvaldītu un kontrolētu šādus konfliktus.

32. pants

Interešu konflikti attiecībā uz ieguldījumu izpirkšanu

AIFP, kas pārvalda atvērtu AIF, konstatē, pārvalda un kontrolē interešu konfliktus, kas rodas starp ieguldītājiem, kas vēlas izpirkt savus ieguldījumus, un ieguldītājiem, kas vēlas saglabāt

savus ieguldījumus AIF, kā arī visus interešu konfliktus starp AIFP stimulu ieguldīt nelikvīdos aktīvos un AIF izpirkšanas politiku saskaņā ar tā pienākumiem atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 14. panta 1. punktam.

33. pants

Procedūras un pasākumi interešu konfliktu novēršanai vai pārvaldībai

1. Procedūras un pasākumi, kas izveidoti interešu konfliktu novēršanai vai pārvaldībai, ir izstrādāti tā, lai garantētu, ka attiecīgās personas, kas iesaistītas dažādās uzņēmējdarbības aktivitātēs, kas ietver interešu konfliktu risku, veic šīs aktivitātes ar tādu neatkarības līmeni, kas atbilst AIFP un grupas, kam tas pieder, lielumam un aktivitātēm, kā arī AIF vai tā ieguldītāju interešu apdraudējuma riska nopietnībai.

2. Procedūras, kas jāievēro, un pasākumi, kas jāpieņem saskaņā ar 31. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ietver turpmāk minētos elementus, ja tie ir vajadzīgi un piemēroti, lai AIFP varētu nodrošināt vajadzīgo neatkarības līmeni:

- a) efektīvas procedūras, kas paredzētas, lai novērstu vai kontrolētu informācijas apmaiņu starp attiecīgajām personām, kas iesaistītas kolektīvā ieguldījumu portfeļa pārvaldības darbībās vai citās darbībās atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 6. panta 2. un 4. punktam, kurās ir interešu konflikta risks un informācijas apmaiņa var kaitēt viena vai vairāku AIF vai to ieguldītāju interesēm;
- b) tādu attiecīgo personu atsevišķa uzraudzība, kuru galvenās funkcijas ietver kolektīvā ieguldījumu portfeļa pārvaldības darbību veikšanu klientu vārdā vai pakalpojumu sniegšanu klientiem vai ieguldītājiem, kuru intereses var būt konfliktējošas vai kuri citādā veidā pārstāv atšķirīgas intereses, kas var būt konfliktējošas, tostarp AIFP intereses;
- c) jebkuras tiešas saiknes novēršana starp to attiecīgo personu atalgojumu, kuras galvenokārt iesaistītas vienā darbībā, un citu attiecīgo personu atalgojumu vai gūtiem ienākumiem, kuras galvenokārt iesaistītas citā darbībā, ja saistībā ar šīm darbībām var rasties interešu konflikts;
- d) pasākumi, lai novērstu vai ierobežotu iespēju, ka kāda persona izmanto neatbilstīgu ietekmi uz to, kā attiecīgā persona veic kolektīvā ieguldījumu portfeļa pārvaldības darbības;
- e) pasākumi, lai novērstu vai kontrolētu attiecīgās personas vienlaicīgu vai secīgu iesaistīšanu atsevišķās kolektīvā ieguldījumu portfeļa pārvaldības darbībās vai citās darbībās atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 6. panta 2. un 4. punktam, ja šāda iesaistīšana var vājināt interešu konfliktu pienācīgu pārvaldību.

Ja viena vai vairāku pasākumu vai procedūru pieņemšana vai izmantošana nenodrošina prasīto neatkarības līmeni, AIFP nosaka alternatīvus vai papildu pasākumus un procedūras, kas ir nepieciešami un piemēroti šiem nolūkiem.

34. pants

Interesešu konfliktu pārvaldība

Ja AIFP noteiktie organizatoriskie vai administratīvie pasākumi nav pietiekami, lai ar attiecīgu pārliecību nodrošinātu, ka AIF vai to ieguldītāju interesešu kaitējuma risks ir novērsts, par to neka-vējoties informē AIFP augstāko vadību vai citu kompetento iekšējo struktūru, lai būtu iespējams pieņemt vajadzīgo lēmumu vai veikt attiecīgās darbības, lai garantētu, ka AIFP rīkojas AIF vai AIF klientu labākajās interesēs.

35. pants

Interesešu konfliktu kontrole

1. AIFP izveido un regulāri atjaunina uzskaiti par tiem darbību veidiem, ko veicis AIFP vai kas veikti tā vārdā, kad ir radies vai – vēl notiekošas darbības gadījumā – var rasties tāds interesešu konflikts, kas būtiski apdraud viena vai vairāku AIF vai to ieguldītāju intereses.

2. Augstākā vadība regulāri un vismaz vienu reizi gadā saņem rakstiskus pārskatus pār šā panta 1. punktā minētajām darbībām.

36. pants

Interesešu konfliktu atklāšana

1. Informāciju, kas atklājama ieguldītājiem saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 14. panta 1. un 2. punktu, sniedz, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju vai tīmekļa vietni.

2. Ja informācija, kas minēta šā panta 1. punktā, ir sniegta tīmekļa vietnē un nav adresēta ieguldītājam personiski, tad nodrošina atbilstību šādiem nosacījumiem:

- a) ieguldītājam ir paziņota tīmekļa vietnes adrese un vieta tīmekļa vietnē, kur nodrošināta piekļuve informācijai, un ieguldītājs ir piekritis informācijas sniegšanai šādā veidā;
- b) informācija atbilst aktuālajai situācijai;
- c) informācija šajā tīmekļa vietnē ir pastāvīgi pieejama tik ilgi, cik ieguldītājam ir pamatoti nepieciešams, lai varētu to pārbaudīt.

37. pants

Balsttiesību izmantošanas stratēģijas

1. AIFP izveido piemērotas un efektīvas stratēģijas nolūkā noteikt, kad un kā izmantojamas balsttiesības tā pārvaldītajos AIF ieguldījumu portfeļos, lai gūtu labumu attiecīgajam AIF un tā ieguldītājiem.

2. Šā panta 1. punktā minētajā stratēģijā nosaka pasākumus un procedūras, lai:

- a) kontrolētu attiecīgās korporatīvās darbības;
- b) nodrošinātu, ka balsttiesību izmantošana notiek saskaņā ar attiecīgā AIF ieguldījumu mērķiem un politiku;
- c) novērstu vai pārvaldītu visus interesešu konfliktus, kas izriet no balsttiesību izmantošanas.

3. Ieguldītājiem pēc to pieprasījuma dara pieejamu šo stratēģiju aprakstu kopsavilkuma veidā un ziņas par darbībām, kas veiktas saistībā ar šīm stratēģijām.

3. IEDAĻA

Riska pārvaldība

(Direktīvas 2011/61/ES 15. pants)

38. pants

Riska pārvaldības sistēmas

Šīs iedaļas mērķiem riska pārvaldības sistēmas saprot kā sistēmas, kuras veido AIFP organizatoriskās struktūras atbilstošie elementi, kuru galvenais uzdevums ir pastāvīgas riska pārvaldības funkcija, politika un procedūras, kas attiecas uz katra AIF ieguldījumu politikas riska pārvaldību, kā arī AIFP izmantoto kārtību, procesiem un paņēmieniem katra tā pārvaldītā AIF riska mērīšanai un pārvaldībai.

39. pants

Pastāvīga riska pārvaldības funkcija

1. AIFP izveido un uztur pastāvīgu riska pārvaldības funkciju, ar ko:

- a) ievieš efektīvu riska pārvaldības politiku un procedūras, lai pastāvīgi konstatētu, mērītu, pārvaldītu un uzraudzītu visus ar katra AIF ieguldījumu stratēģiju saistītos riskus, kam AIF ir vai var būt pakļauti;
- b) nodrošina, ka riska profils, par ko AIF informējis ieguldītājus saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 23. panta 4. punkta c) apakšpunktu, atbilst riska ierobežojumiem, kas noteikti atbilstīgi šīs regulas 44. pantam;

- c) uzrauga atbilstību riska ierobežojumiem atbilstīgi 44. panta noteikumiem un laicīgi paziņo AIFP pārvaldības struktūrai un, ja tāda ir, – AIFP uzraudzības funkcijai, ja tā uzskata, ka AIF riska profils neatbilst šiem ierobežojumiem, vai tā saskata būtisku risku, ka riska profils var kļūt neatbilstošs šiem ierobežojumiem;
- d) nodrošina AIFP pārvaldības struktūrai un, ja tāda ir, – AIFP uzraudzības funkcijai šādu jaunāko informāciju tādā biežumā, kas atbilst AIF vai AIFP darbību specifikai, apjomam un sarežģītībai:
- i) atbilstību riska ierobežojumiem, kas noteikti 44. pantā, un AIF riska profilu, par ko sniegta informācija ieguldītājiem saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 23. panta 4. punkta c) apakšpunktu;
- ii) riska pārvaldības procesa piemērotību un efektivitāti, jo īpaši norādot, vai ir vai tiks veikti atbilstoši pasākumi esošo vai iespējamo trūkumu novēršanai;
- e) sniedz augstākajai vadībai regulārus pārskatus, kuros norāda katra pārvaldītā AIF pašreizējo riska līmeni un visus faktiskos vai paredzamos 44. panta noteikto riska ierobežojumu pārkāpumus, lai nodrošinātu, ka nekavējoties var attiecīgi rīkoties;
2. Riska pārvaldības funkcijai ir vajadzīgās pilnvaras un piekļuve visai attiecīgajai informācijai, kas vajadzīga, lai izpildītu 1. punktā noteiktos uzdevumus.

40. pants

Riska pārvaldības politika

1. AIFP izveido, īsteno un uztur piemērotu un dokumentētu riska pārvaldības politiku, kurā noteikti visi attiecīgie riski, kam ir vai var būt pakļauti to pārvaldītā AIF.
2. Riska pārvaldības politika ietver procedūras, kas vajadzīgas, lai AIFP varētu novērtēt katra pārvaldītā AIF pakļautību tirgus, likviditātes un darījumu partnera riskam un AIF pakļautību visiem pārējiem riskiem, tostarp operacionālajiem riskiem, kuri var būt būtiski visiem pārvaldītājiem AIF.
3. AIFP savā riska pārvaldības politikā ietver vismaz:
- a) paņēmienus, instrumentus un pasākumus, kas tam ļauj nodrošināt atbilstību 45. panta noteikumiem;

- b) paņēmienus, instrumentus un pasākumus, kas ļauj novērtēt un kontrolēt AIF likviditātes risku gan normālos, gan ārkārtējos likviditātes apstākļos, tostarp regulāri veicot stresa testus atbilstīgi 48. panta noteikumiem;
- c) ar riska pārvaldību saistīto pienākumu sadalījumu AIFP;
- d) riska ierobežojumus, kas noteikti šīs regulas 44. pantā, un pamatojumu, kā tie atbilst AIF riska profilam, par ko sniegta informācija ieguldītājiem saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 23. panta 4. punkta c) apakšpunktu;
- e) šīs regulas 39. panta minētās riska pārvaldības funkcijas sniegto pārskatu nosacījumus, saturu, biežumu un adresātus.
4. Riska pārvaldības politikā ietver 43. panta minēto aizsardzības pasākumu aprakstu, konkrēti:
- a) iespējamo interešu konfliktu specifiku;
- b) trūkumu novēršanai izveidotos pasākumus;
- c) iemeslus, kāpēc ir pamatoti sagaidīt, ka šie pasākumi nodrošinās neatkarīgu riska pārvaldības funkcijas darbību;
- d) pamatojumu, kā AIFP cer nodrošināt šo aizsardzības pasākumu pastāvīgu efektivitāti.

5. Šā panta 1. punktā minētā riska pārvaldības politika ir piemērota AIFP un tā pārvaldīto AIF uzņēmējdarbības specifikai, apjomam un sarežģītībai.

41. pants

Riska pārvaldības sistēmu novērtēšana, kontrole un pārskatīšana

1. AIFP novērtē, kontrolē un regulāri, vismaz reizi gadā, pārskata:
- a) riska pārvaldības politikas un 45. pantā minētās kārtības, procesu un paņēmieni piemērotību un efektivitāti;
- b) to, cik lielā mērā AIFP piemēro riska pārvaldības politiku un 45. pantā minēto kārtību, procesu un paņēmienus;

- c) piemērotību un efektivitāti pasākumiem, kas veikti, lai novērstu visus trūkumus riska pārvaldības procesa īstenošanā;
- d) riska pārvaldības funkcijas īstenošanu;
- e) piemērotību un efektivitāti pasākumiem, kas veikti, lai nodrošinātu funkcionālu un hierarhisku riska pārvaldības funkcijas nodalīšanu atbilstīgi 42. panta noteikumiem.

Šā punkta pirmajā daļā minētās periodiskās pārskatīšanas biežumu nosaka augstākā vadība saskaņā ar proporcionalitātes principu, ņemot vērā AIFP uzņēmējdarbības un tā pārvaldīto AIF specifiku, apjomu un sarežģītību.

2. Papildus 1. punktā minētajai periodiskajai pārskatīšanai riska pārvaldības sistēmas pārskata, ja:

- a) ir būtiski mainīta riska pārvaldības politika un procedūras, kā arī 45. pantā minētā kārtība, procesi un paņēmieni;
- b) ārējie vai iekšējie notikumi norāda uz papildu pārskatīšanas nepieciešamību;
- c) ir būtiski mainīta AIFP pārvaldīto AIF ieguldījumu stratēģija un mērķi.

3. AIFP atjaunina riska pārvaldības sistēmas, pamatojoties uz 1. un 2. punktā minētās pārskatīšanas rezultātu.

4. AIFP informē savas piederības dalībvalsts kompetento iestādi par jebkuram būtiskām izmaiņām riska pārvaldības politikā un 45. pantā minētajā kārtībā, procesos un paņēmienos.

42. pants

Funkcionālā un hierarhiskā riska pārvaldības funkcijas nodalīšana

1. Riska pārvaldības funkcija uzskatāma par funkcionāli un hierarhiski nodalītu no funkcionālajām struktūrvienībām, tostarp portfeļa pārvaldības funkcijas, tikai tad, ja izpildīti šādi nosacījumi:

- a) personas, kas iesaistītas riska pārvaldības funkcijas īstenošanā, neuzrauga tie, kas atbildīgi par funkcionālo struktūrvienību darbu, tostarp AIFP portfeļu pārvaldības funkciju;
- b) personas, kas iesaistītas riska pārvaldības funkcijas īstenošanā, nav iesaistītas funkcionālo struktūrvienību darbībās, tostarp portfeļu pārvaldības funkcijas darbībā;
- c) personām, kas iesaistītas riska pārvaldības funkcijas īstenošanā, atalgojumu nosaka saistībā ar šīs funkcijas mērķu

sasniegšanu, neatkarīgi no funkcionālo struktūrvienību, tostarp portfeļu pārvaldības funkcijas, darbības rezultātiem;

- d) riska pārvaldības funkcijas augstāko amatpersonu atalgojumu tieši pārbauga atalgojuma komiteja, ja šāda komiteja ir izveidota.

2. Riska pārvaldības funkcijas funkcionālā un hierarhiskā nodalīšana atbilstīgi 1. punkta noteikumiem ir nodrošināma visā AIFP hierarhiskajā struktūrā līdz pat pārvaldības struktūrai. To pārskata pārvaldības struktūra un, ja tā ir izveidota, – AIFP uzraudzības funkcija.

3. AIFP piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, pamatojoties uz Direktīvas 2011/61/ES 15. panta 1. punkta otrajā daļā noteiktajiem kritērijiem, pārskata to, kā AIFP ir piemērojis šā panta 1. un 2. punkta noteikumus.

43. pants

Aizsardzības pasākumi pret interešu konfliktiem

1. Direktīvas 2011/61/ES 15. panta 1. punktā minētie aizsardzības pasākumi pret interešu konfliktiem nodrošina vismaz, ka:

- a) riska pārvaldības funkcijas pieņemtie lēmumi balstās uz ticamiem datiem, kurus atbilstošā mērā kontrolē riska pārvaldības funkcija;
- b) riska pārvaldības funkcijā iesaistīto atalgojums atspoguļo riska pārvaldības funkcijas mērķu sasniegšanu, neatkarīgi no rezultātiem uzņēmējdarbības jomās, kurās tie iesaistīti;
- c) riska pārvaldības funkcijai veic atbilstošu neatkarīgu pārskatīšanu, lai nodrošinātu neatkarīgu lēmumu pieņemšanu;
- d) riska pārvaldības funkcija ir pārstāvēta pārvaldības struktūrā vai uzraudzības funkcijā, kur tai ir vismaz tāda pati vara kā portfeļa pārvaldības funkcijai;
- e) visi konfliktējošie pienākumi ir pienācīgi nodalīti.

2. Ja tas ir proporcionāli AIFP specifikai, apjomam un sarežģītībai, ar 1. punktā minētajiem aizsardzības pasākumiem nodrošina, ka:

- a) riska pārvaldības funkcijas īstenošanu regulāri pārskata iekšējās revīzijas funkcija vai, ja tāda nav izveidota, – ārēja struktūra, kuru iecēlusi pārvaldības struktūra;
- b) ja ir izveidota risku komiteja, tai ir pietiekami daudz resursu, un tās locekļiem, kas nav neatkarīgi, nav pārmērīgas ietekmes uz riska pārvaldības funkcijas īstenošanu.

3. AIFP pārvaldības struktūra un uzraudzības funkcija, jā tāda ir izveidota, izstrādā 1. un 2. punktā minētos aizsardzības pasākumus pret interešu konfliktiem, regulāri pārskata to efektivitāti un savlaicīgi veic situācijas uzlabojumus nepilnību novēršanai.

44. pants

Riska ierobežojumi

1. AIFP izveido un īsteno kvalitatīvus vai kvantitatīvus riska ierobežojumus vai to kombināciju katram pārvaldītajam AIF, ņemot vērā visus atbilstošos riskus. Ja noteikti tikai kvantitatīvi ierobežojumi, AIFP spēj šo pieeju pamatot kompetentajai iestādei.

2. Kvalitatīvie un kvantitatīvie risku ierobežojumi katram AIF attiecas vismaz uz šiem riskiem:

- a) tirgus riski;
- b) kredītriski;
- c) likviditātes riski;
- d) darījuma partnera riski;
- e) darbības riski.

3. Nosakot risku ierobežojumus, AIF ņem vērā stratēģijas un aktīvus, ko izmanto attiecībā uz katru pārvaldīto AIF, kā arī valstu noteikumus, kas piemērojami katram AIF. Šos risku ierobežojumus salāgo ar AIF riska profilu, par kuru sniegta informācija ieguldītājiem saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 23. panta 4. punkta c) apakšpunktu un kuru apstiprinājusi pārvaldības struktūra.

45. pants

Riska mērīšana un pārvaldība

1. AIFP pieņem piemērotu un efektīvu kārtību, procesus un paņēmienus, lai:

- a) pastāvīgi konstatētu, mēritu, pārvaldītu un kontrolētu riskus, kam ir vai varētu būt pakļauti pārvaldītie AIF;
- b) nodrošinātu atbilstību ierobežojumiem, kas noteikti saskaņā ar 44. panta noteikumiem.

2. Šā panta 1. punktā minētā kārtība, procesi un paņēmieni ir proporcionāli AIFP uzņēmējdarbības un katra pārvaldītā AIF specifikai, apjomam un sarežģītībai, turklāt atbilst AIF riska profilam, par kuru atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 23. panta 4. punkta c) apakšpunktam ir informēti ieguldītāji.

3. Šā panta 1. punkta mērķiem AIFP saistībā ar katru pārvaldīto AIF veic šādas darbības:

- a) ievieš riska mērīšanas kārtību, procesus un paņēmienus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka ir iespējams pareizi izmērīt pozīciju risku un to ietekmi uz kopējo riska profilu, pamatojoties uz pareiziem un ticamiem datiem, un to, ka riska mērīšanas kārtība, procesi un paņēmieni ir pienācīgi dokumentēti;
- b) veic periodiskas atpakaļejošas pārbaudes, lai pārbaudītu, cik efektīva ir riska mērīšanas kārtība, kas ietver uz modeļu izmantošanu balstītas prognozes un aplēses;
- c) veic periodiskus stresa testus un scenāriju analīzes, lai izvērtētu riskus, kas izriet no iespējamām izmaiņām tirgus apstākļos, kuras var negatīvi ietekmēt AIF;
- d) nodrošina, ka esošais riska līmenis atbilst riska ierobežojumiem, kas noteikti atbilstīgi 44. pantam;
- e) izveido, īsteno un uztur piemērotas procedūras, lai faktisku vai paredzamu AIF riska ierobežojumu pārkāpumu gadījumā laikus veiktu atbilstošus pasākumus pārkāpumu novēršanai ieguldītāju labākajās interesēs;
- f) nodrošina, ka katram AIF ir piemērotas likviditātes pārvaldības sistēmas un procedūras atbilstīgi 46. panta prasībām.

4. IEDAĻA

Likviditātes pārvaldība

(Direktīvas 2011/61/ES 16. pants)

46. pants

Likviditātes pārvaldības sistēmas un procedūras

AIFP savas piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei spēj pierādīt, ka saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 16. panta 1. punkta noteikumiem ir izveidotas piemērotas likviditātes pārvaldības sistēmas un efektīvas procedūras, ņemot vērā katra AIF ieguldījumu stratēģiju, likviditātes profilu un izpiršanas politiku.

47. pants

Likviditātes riska kontrole un pārvaldība

1. Ar likviditātes pārvaldības sistēmu un 46. pantā paredzētajām procedūrām nodrošina vismaz, ka:

- a) AIFP uztur AIF pamatsaistībām atbilstošu likviditātes līmeni, kas balstīts uz AIF tirgū esošo aktīvu relatīvās likviditātes novērtējumu, ņemot vērā likvidācijai nepieciešamo laiku, kā arī cenu vai vērtību, par kuru šos aktīvus iespējams likvidēt, un aktīvu jutīgumu pret citiem tirgus riskiem vai faktoriem;

- b) AIFP kontrolē AIF aktīvu portfeļa likviditātes profilu, ņemot vērā atsevišķu aktīvu marginālo ietekmi, kas savukārt var būtiski ietekmēt likviditāti, un uzrauga arī būtiskās iespējamās vai cita veida saistības un apņemšanās, kuras AIF var rasties attiecībā uz to pamatsaistībām. Šiem mērķiem AIFP ņem vērā AIF ieguldītāju bāzes profilu, tostarp ieguldītāju veidus, ieguldījumu relatīvo apjomu un izpiršanas nosacījumus, kas attiecas uz šiem ieguldītājiem;
- c) AIFP, kuru AIF iegulda citās kolektīvo ieguldījumu sabiedrībās, kontrolē šo citu kolektīvo ieguldījumu sabiedrību vadītāju izvēlēto pieeju likviditātes pārvaldībai, tostarp veicot regulāru pārskatīšanu nolūkā kontrolēt izpirkuma nosacījumu izmaiņas šajās kolektīvo ieguldījumu sabiedrībās, kurās iegulda AIF. Ņemot vērā Direktīvas 2011/61/ES 16. panta 1. punktu, šis pienākums nav piemērojams, ja šīs citas kolektīvo ieguldījumu sabiedrības, kurās AIF iegulda, tiek aktīvi tirgotas regulētā tirgū Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 14. apakšpunkta izpratnē vai līdzvērtīgā trešās valsts tirgū;
- d) lai varētu pienācīgi izmērīt to ietekmi uz kopējo riska profilu, AIFP īsteno un uztur piemērotu likviditātes mērīšanas kārtību un procedūras nolūkā novērtēt pozīciju un plānoto ieguldījumu kvantitatīvos un kvalitatīvos riskus, kuriem ir būtiska ietekme uz AIF aktīvu portfeļa likviditātes profilu; ar izmantotajām procedūrām nodrošina, ka AIFP ir pienācīgās zināšanas un izpratne par to aktīvu likviditāti, kuros AIF ir ieguldījis vai plāno ieguldīt, tostarp atbilstošos gadījumos par tirdzniecības apjomu un cenu jutīgumu un/vai atsevišķu aktīvu cenu starpību normālos un ārkārtējos likviditātes apstākļos;
- e) AIFP ņem vērā un pielieto instrumentus un pasākumus, tostarp īpašus pasākumus, kas vajadzīgi katra pārvaldītā AIF likviditātes riska pārvaldībai; AIFP nosaka tos apstākļus, kuros šos instrumentus un pasākumus var izmantot gan normālos, gan ārkārtējos apstākļos, ņemot vērā godīgu attieksmi pret visiem AIF ieguldītājiem saistība ar katru pārvaldīto AIF. AIFP šos instrumentus un pasākumus var izmantot tikai šajos apstākļos, ja saskaņā ar 108. panta noteikumiem ir sniegta atbilstošā informācija.

2. AIFP dokumentē savu likviditātes pārvaldības politiku un procedūras saskaņā ar 1. punkta noteikumiem, pārskata tās vismaz reizi gadā, kā arī atjaunina jebkuru izmaiņu vai jaunu pasākumu gadījumā.

3. AIFP, kā noteikts 1. punktā, savā likviditātes pārvaldības sistēmā ietver piemērotus eskalācijas pasākumus un procedūras, lai risinātu sagaidāmos vai faktiskos likviditātes nepietiekamības gadījumus vai citas AIF krīzes situācijas.

4. Ja AIFP pārvaldītais AIF ir slēgts AIF, kurā izmanto saistības, nepiemēro 1. punkta e) apakšpunktu.

48. pants

Likviditātes pārvaldības ierobežojumi un stresa testi

1. AIFP atbilstošos gadījumos, ņemot vērā katra tā pārvaldītā AIF specifiku, apjomu un sarežģītību, īsteno un uztur atbilstošus AIF likviditātes vai nelikviditātes ierobežojumus atbilstīgi AIF pamatsaistībām un izpiršanas politikai un saskaņā ar 44. panta noteiktajām prasībām, kas attiecas uz kvantitatīvajiem un kvalitatīvajiem riska ierobežojumiem.

AIFP kontrolē atbilstību šiem ierobežojumiem un ierobežojumu pārsnieguma vai iespējamā pārsnieguma gadījumā nosaka prasīto (vai vajadzīgo) darbības virzienu. Nosakot atbilstošo darbību, AIFP ņem vērā likviditātes pārvaldības politikas un procedūru pietiekamību, AIF aktīvu likviditātes profila piemērotību un neparasta izpirkuma rīkojumu līmeņa ietekmi.

2. AIFP regulāri veic stresa testus normālos un ārkārtējos likviditātes apstākļos, kas tam ļauj novērtēt katra pārvaldītā AIF likviditātes risku. Stresa testi:

- a) tiek veikti, pamatojoties uz ticamu un aktuālu kvantitatīvo informāciju vai, ja tas nav piemēroti, – kvalitatīvo informāciju;
- b) atbilstošā gadījumā simulē AIF aktīvu likviditātes nepietiekamību un neparastus izpirkuma rīkojumus;
- c) sedz tirgus riskus un to ietekmi, tostarp uz papildu nodrošinājuma pieprasījumiem un kredītlīniju nodrošinājumiem;
- d) ņem vērā novērtējumu jutīgumu stresa apstākļos;
- e) tiek veikti tik bieži, cik tas ir atbilstoši AIF specifikai, ņemot vērā ieguldījumu stratēģiju, likviditātes profilu, ieguldītāju veidu un AIF izpirkuma politiku, bet vismaz vienu reizi gadā.

3. AIFP attiecībā uz stresa testu iznākumu rīkojas ieguldītāju labākajās interesēs.

49. pants

Ieguldījumu stratēģijas, likviditātes profila un izpirkšanas politikas saskaņošana

1. Direktīvas 2011/61/ES 16. panta 2. punkta mērķiem katra AIFP pārvaldītā AIF ieguldījumu stratēģija, likviditātes profils un izpirkšanas politika uzskatāma par saskaņotu, ja ieguldītāji var atgūt savus ieguldījumus tā, ka tas nodrošina godīgu attieksmi pret visiem AIF ieguldītājiem un atbilst AIF izpirkšanas politikai un tās saistībām.

2. Novērtējot ieguldījumu stratēģijas, likviditātes profila un izpirkšanas politikas saskaņotību, AIF ņem vērā arī izpirkšanas iespējamo ietekmi uz AIF atsevišķo aktīvu bāzes cenām un cenu starpību.

5. IEDAĻA

Ieguldījumi vērtspapīrošanas pozīcijās

(Direktīvas 2011/61/ES 17. pants)

50. pants

Definīcijas

Šīs iedaļas mērķiem:

- a) "vērtspapīrošana" ir pārvēršana vērtspapīros (vērtspapīrošana) Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 36. punkta izpratnē;
- b) "vērtspapīrošanas pozīcija" ir pārvēršanas vērtspapīros (vērtspapīrošanas) pozīcija Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 40. punkta izpratnē;
- c) "sponsors" ir sponsors Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 42. punkta izpratnē;
- d) "laidiens" ir laidiens Direktīvas 2006/48/EK 4. panta 39. punkta izpratnē.

51. pants

Prasības attiecībā uz saglabāto ieinteresētību

1. AIFP uzņemas vērtspapīrošanas kredītriska riska darījumu viena vai vairāku pārvaldīto AIF vārdā tikai tad, ja iniciators, sponsors vai sākotnējais aizdevējs ir skaidri un nepārprotami informējis AIFP, ka tas pastāvīgi saglabā būtisku neto ekonomisko ieinteresētību, kura nav mazāka par 5 %.

Būtiskas neto ekonomiskās ieinteresētības saglabāšana vismaz 5 % apmērā ir tikai:

- a) saglabāšana vismaz 5 % apmērā no katra ieguldītājiem pārdotā vai nodotā laidiena nominālās vērtības;
- b) gadījumā, ja atjaunojamu riska darījumu vērtspapīro, – iniciatora daļa ne mazāk kā 5 % apmērā no vērtspapīroto riska darījumu nominālvērtības;
- c) nejauši izvēlētu riska darījumu saglabāšana, kas atbilst ne mazāk kā 5 % no vērtspapīroto riska darījumu nominālvērtības, ja citā gadījumā šādus riska darījumus nodrošinātu, pārvēršot vērtspapīros, ja potenciāli vērtspapīros pārvēršamo riska darījumu skaits sākumā nav mazāks par 100;
- d) pirmās kārtas zaudējumu laidiena saglabāšana un vajadzības gadījumā citu laidīnu saglabāšana, kuriem ir līdzīgs vai augstāks riska profils nekā investoriem nodotajiem vai pārdotajiem laidieniem un kuru derīguma termiņš nebeidzas pirms investoriem nodoto vai pārdoto laidīnu termiņa, lai kopumā saglabāti tiktu ne mazāk par 5 % no vērtspapīroto riska darījumu nominālvērtības;
- e) pirmās kārtas zaudējumu riska darījumu saglabāšana vismaz 5 % apmērā no visiem vērtspapīrošanas riska darījumiem.

Neto ekonomisko ieinteresētību mēra pie iniciēšanas un pēc tam pastāvīgi uztur. Neto ekonomiskajai ieinteresētībai, tostarp saglabātajām pozīcijām, interesei vai riska darījumiem, nepiemēro kredītriska mazināšanu, citas īsas pozīcijas vai citus riska ierobežošanas veidus, un to nepārdod. Neto ekonomisko ieinteresētību nosaka pēc ārpusbilances posteņu nosacītās vērtības.

Saglabāšanas prasības attiecībā uz kādu konkrētu vērtspapīrošanu nepiemēro vairākkārt.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja vērtspapīrotie riska darījumi ir prasības vai iespējamās prasības, vai ja tās pilnībā, bez nosacījumiem un neatsaucami garantē Direktīvas 2006/48/EK 122.a panta 3. punkta pirmajā daļā minētās iestādes, un to nepiemēro arī darījumiem, kas minēti Direktīvas 2006/48/EK 122.a panta 3. punkta otrajā daļā.

52. pants

Kvalitatīvās prasības sponsoriem un iniciatoriem

Pirms AIFP uzņemas vērtspapīrošanas kredītriska riska darījumu viena vai vairāku AIF vārdā, tas nodrošina, ka sponsors un iniciators:

- a) piešķir kredītus, balstoties uz stabiliem un sīki definētiem kritērijiem, un skaidri nosaka procesu aizdevumu apstiprināšanai, grozīšanai, atjaunošanai un pārfinansēšanai riska darījumos, ko paredzēts vērtspapīrot, jo tie attiecas uz turējumu esošajiem riska darījumiem;

- b) izveido un īsteno efektīvas sistēmas, lai pārvaldītu kredītriskam pakļauto portfeli un riska darījumu pastāvīgo vadību un kontroli, tostarp lai konstatētu un pārvaldītu problemātiskos aizdevumus un veiktu atbilstošas vērtības korekcijas un uzkrājumus;
- c) atbilstoši diversificē katru kredītportfeli, pamatojoties uz mērķa tirgu un vispārējo kredītstratēģiju;
- d) nosaka rakstisku kredītriska politiku, kura ietver riska tolerances ierobežojumus un finansēšanas kārtību, kā arī aprakstu par to, kā risku mēra, kontrolē un uzrauga;
- e) nodrošina vieglu piekļuvi visiem būtiski svarīgajiem datiem, kas attiecas uz kredītu kvalitāti un atsevišķu riska darījumu rādītājiem, naudas plūsmām un vērtspapīrošanas riska darījuma nodrošinājumiem, un informācijai, kas vajadzīga, lai veiktu visaptverošus stresa testus attiecībā uz naudas plūsmām un attiecīgo riska darījumu nodrošinājuma vērtībām. Minētajā nolūkā būtiski svarīgos datus nosaka tajā dienā, kad veic pārvēršanu vērtspapīros, un attiecīgā gadījumā pārvēršanas vērtspapīros specifiskas dēļ – arī pēc minētās dienas;
- f) nodrošina vieglu piekļuvi visiem citiem būtiskajiem datiem, kas AIFP vajadzīgi, lai izpildītu 53. panta prasības;
- g) informē par saglabātās neto ekonomiskās ieinteresētības līmeni, kā noteikts 51. pantā, kā arī situācijām, kas varētu apdraudēt minimālās minētajā pantā prasītās neto ekonomiskās ieinteresētības saglabāšanu.
- d) iniciatoru vai sponsoru reputāciju un zaudējumu pieredzi saistībā ar agrāk veiktu vērtspapīrošanu attiecīgajā to riska darījumu kategorijā, kas ir pamatā vērtspapīrošanas pozīcijai;
- e) iniciatoru vai sponsoru, vai to pārstāvju vai padomdevēju apliecinājumus un informāciju par to veikto uzticamības pārbaudi attiecībā uz vērtspapīrotajiem riska darījumiem un atbilstošā gadījumā attiecībā uz vērtspapīroto riska darījumu nodrošinājuma kvalitāti;
- f) atbilstošā gadījumā – metodoloģiju un koncepcijas, uz ko pamatojas vērtspapīroto riska darījumu nodrošinājuma vērtēšana, un iniciatora vai sponsora īstenoto politiku, lai nodrošinātu vērtētāja neatkarību;
- g) visas vērtspapīrošanas strukturālās iezīmes, kas var būtiski ietekmēt iestādes vērtspapīrošanas pozīcijas rādītājus, piemēram, "līgumsaistību ūdenskritumu" (*contractual waterfall*) un ar "ūdenskritumu" saistītos katalizatorus, kredītkvalitātes uzlabojumus, likviditātes uzlabojumus, tirgus vērtības katalizatorus un konkrētam darījumam specifisku saistību nepildīšanas definīciju.

2. Ja AIFP ir uzņēmies vērtspapīrošanas kredītriska riska darījuma ievērojamu daļu viena vai vairāku AIF vārdā, tas regulāri veic stresa testus, kas piemēroti šīm vērtspapīrošanas pozīcijām, ka noteikts Direktīvas 2011/61/ES 15. panta 3. punkta b) apakšpunktā. Stresa testi atbilst vērtspapīrošanas pozīciju riska specifikai, apjomam un sarežģītībai.

AIFP saskaņā ar principiem, kas noteikti Direktīvas 2011/61/ES 15. pantā, izveido formālas kontroles procedūras, kas atbilst attiecīga AIF riska profilam saistībā ar vērtspapīrošanas pozīcijas kredītrisku nolūkā pastāvīgi un savlaicīgi kontrolēt rādītājus riska darījumiem, kas ir šo vērtspapīrošanas pozīciju pamatā. Šāda informācija ietver (ja tas ir būtiski konkrētajam vērtspapīrošanas veidam, turklāt neaprobežojas ar šeit uzskaitītajiem informācijas veidiem) riska darījuma veidu, to aizdevumu procentuālo daļu, kuru maksājumi kavēti vairāk nekā 30, 60 un 90 dienas, saistību neizpildes rādītājus, avansa maksājumu līmeņa rādītājus, ziņas par aizdevumiem, kam zaudētas tiesības ieķīlātā īpašuma izpiršanai, nodrošinājuma veidu un apdzīvotību, kredītvērtējumu vai citu kredīspējas mērījumu biežuma sadalījumu pa attiecīgajiem riska darījumiem, nozaru un ģeogrāfisko diversifikāciju un aizdevuma apjoma attiecības pret ieķīlāto vērtību biežuma sadalījumu pa attiecīgām grupām, kas sekmē atbilstošu jutīguma analīzes veikšanu. Ja bāzes riska darījumi pašī ir vērtspapīrošanas pozīcijas, AIFP ir šā punkta šajā daļā norādītā informācija – ne tikai par pakārtotajiem vērtspapīrošanas laidieniem (piemēram, emitenta vārds un kredītkvalitāte), bet arī par kopējo portfeli, kuri saistīti ar šiem vērtspapīrošanas laidieniem, specifiku un rādītājiem.

53. pants

Kvalitatīvās prasības AIFP, kas uzņēmies vērtspapīrošanas kredītrisku

1. Pirms vērtspapīrošanas kredītriska riska darījumu uzņemšanās viena vai vairāku AIF vārdā, kā arī atbilstošā gadījumā – pēc tam, AIFP spēj kompetentajām iestādēm attiecībā uz katru atsevišķo vērtspapīrošanas pozīciju pierādīt, ka tam ir visaptveroša un dziļa izpratne par šīm pozīcijām un tas ir ieviesis politiku un procedūras, kas atbilst attiecīgā AIF ieguldījumu vērtspapīrotās pozīcijās riska profilam, lai analizētu un dokumentētu:

- a) informāciju, ko saskaņā ar 51. pantu atklājuši iniciatori vai sponsori, lai precizētu neto ekonomisko ieinteresētību, kuru tie pastāvīgi saglabā attiecībā uz pārvēršanu vērtspapīros;
- b) atsevišķu vērtspapīrošanas pozīciju riska specifiku;
- c) riska specifiku riska darījumiem, kas ir pamatā vērtspapīrošanas pozīcijām;

AIFP piemēro vienus un tos pašus analīzes standartus arī pie parakstīšanās uz vērtspapīrošanas emisijām, kuras pērk no trešām pusēm, un piedaloties tajās.

3. Nolikā īstenot atbilstošu riska un likviditātes pārvaldību AIFP, kas uzņemas vērtspapīrošanas kredītriska riska darījumu viena vai vairāku AIF vārdā, pienācīgi nosaka, mēra, kontrolē, pārvalda, uzrauga un informē par riskiem, kas rodas no attiecīgā AIF aktīvu un saistību savstarpējās neatbilstības, koncentrācijas riskiem vai ieguldījumu riskiem, kas rodas no šiem instrumentiem. AIFP nodrošina, ka šādu vērtspapīrošanas pozīciju riska profils atbilst attiecīgā AIF apjomam, kopējai portfeļa struktūrai, ieguldījumu stratēģijām un mērķiem, kas noteikti AIF nolikumā vai dibināšanas dokumentos, prospektā vai piedāvājuma dokumentos.

4. AIFP saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 18. panta prasībām nodrošina pienācīgu iekšējo pārskatu sniegšanas līmeni augstākajai vadībai tā, lai augstākā vadība būtu pilnībā informēta par jebkuru būtisku vērtspapīrošanas riska darījumu uzņemšanos, turklāt nodrošina, ka riski, kas rodas no šiem riska darījumiem, ir pienācīgi pārvaldīti.

5. AIFP pārskatos un informācijā, kas sniedzama saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 22., 23. un 24. pantu, iekļauj atbilstošu informāciju par to vērtspapīrošanas kredītriska riska darījumiem un riska pārvaldības procedūrām šajā jomā.

54. pants

Korektīva rīcība

1. AIFP īsteno tādu korektīvu rīcību, kas ir attiecīgā AIF ieguldītāju labākajās interesēs, ja tas pēc vērtspapīrošanas riska darījuma uzņemšanās atklāj, ka saglabātās ieinteresētības noteikšana un atklāšana nav notikusi atbilstīgi šīs regulas prasībām.

2. AIFP īsteno tādu korektīvu rīcību, kas ir attiecīgā AIF ieguldītāju labākajās interesēs, ja noteiktā brīdī pēc riska darījuma uzņemšanās saglabātās ieinteresētības apjoms samazinās zem 5 % un tas nenotiek darījuma dabīgā maksājumu mehānisma rezultātā.

55. pants

Iegūto tiesību klauzula

Šā panta 51. līdz 54. punktu piemēro jauniem vērtspapīrošanas darījumiem, kas veikti, sākot no 2011. gada 1. janvāra. Šā panta 51. līdz 54. punktu jau veikta vērtspapīrošanai piemēro pēc 2014. gada 31. decembra, ja pēc šīs dienas pievieno jaunus bāzes riska darījumus vai tos aizstāj.

56. pants

Interpretācija

Ja EVTI vai Eiropas Uzraudzības iestāžu apvienotā komiteja nav sniegušas atsevišķu interpretāciju, šīs iedaļas prasības interpretējam atbilstoši attiecīgajām Direktīvas 2006/48/EK prasībām un

Pamatnostādnēm 2010. gada 31. decembra Kapitāla prasību direktīvas 122.a panta interpretācijai⁽¹⁾, ko izdevusi Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja, kā arī to turpmākajiem grozījumiem.

6. IEDAĻA

Organizatoriskās prasības – vispārīgi principi

(Direktīvas 2011/61/ES 12. un 18. pants)

57. pants

Vispārīgas prasības

1. AIFP:
 - a) izveido, īsteno un uztur lēmumu pieņemšanas procedūras un organizatorisko struktūru, kas skaidri un dokumentētā veidā nosaka pārskatu sniegšanas kārtību un sadala funkcijas un pienākumus;
 - b) nodrošina, ka to attiecīgās personas ir informētas par procedūrām, kuras jāievēro, lai pienācīgi izpildītu savus pienākumus;
 - c) izveido, īsteno un uztur atbilstošus iekšējās kontroles mehānismus, kas paredzēti, lai visos AIFP līmeņos nodrošinātu atbilstību lēmumiem un procedūrām;
 - d) izveido, īsteno un uztur efektīvu iekšējo pārskatu sniegšanas un informēšanas sistēmu visos attiecīgajos AIFP līmeņos, kā arī efektīvu informācijas plūsmu ar ikvienu iesaistīto trešo personu;
 - e) uztur atbilstošu un sakārtotu lietvedību par darījumiem un iekšējo organizāciju.

AIFP ņem vērā uzņēmējdarbības specifiku, apjomu un sarežģītību, kā arī šīs uzņēmējdarbības gaitā sniegto pakalpojumu un veikto darbību specifiku un klāstu.

2. AIFP izveido, īsteno un uztur sistēmas un procedūras, kas ir piemērotas, lai nodrošinātu informācijas drošību, integritāti un konfidencialitāti, ņemot vērā informācijas raksturu.

⁽¹⁾ Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja, Pamatnostādnēs 2010. gada 31. decembra Kapitāla prasību direktīvas 122.a panta interpretācijai, <http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Standards%20and%20Guidelines/2010/Application%20of%20Art.%20122a%20of%20the%20CRD/Guidelines.pdf>

3. AIFP izveido, īsteno un uztur atbilstošu darbības nepārtrauktības politiku, kuras mērķis ir nodrošināt svarīgu datu un funkciju saglabāšanu un pakalpojumu un darbību uzturēšanu gadījumā, ja tās sistēmās un procedūrās rodas pārtraukumi, vai – ja tas nav iespējams – iespēju laikus atjaunot šādus datus un funkcijas un laikus atsākt pakalpojumus un darbības.

4. AIFP izveido, īsteno un uztur grāmatvedības politiku un procedūras, kā arī vērtēšanas noteikumus, kas nodrošina, ka pēc kompetentas iestādes pieprasījuma AIFP var savlaicīgi iesniegt kompetentajai iestādei finanšu pārskatus, kas sniedz pareizu un patiesu pārskatu par tās finansiālo stāvokli un kuri atbilst visiem piemērojamiem grāmatvedības standartiem un noteikumiem.

5. AIFP īsteno piemērotu politiku un procedūras ar mērķi garantēt, ka ieguldītāji ir pietiekami detalizēti informēti par AIF izpirkšanas politiku, gan pirms tie iegulda AIF, gan būtisku izmaiņu gadījumā.

6. AIFP kontrolē un regulāri novērtē saskaņā ar 1. līdz 5. punktu izveidoto sistēmu, iekšējās kontroles mehānismu un kārtības atbilstību un efektivitāti un veic atbilstošus pasākumus trūkumu novēršanai.

58. pants

Elektroniskā datu apstrāde

1. AIFP nosaka atbilstošu un pietiekamu kārtību attiecībā uz piemērotām elektroniskajām sistēmām, lai nodrošinātu savlaicīgu un pienācīgu portfeļa darījumu vai parakstīšanās vai atbilstošos gadījumos izpirkuma rīkojuma reģistrāciju.

2. AIFP garantē augstu drošības standartu elektroniskās datu apstrādes laikā, kā arī reģistrētās informācijas integritāti un konfidencialitāti.

59. pants

Grāmatvedības procedūras

1. AIFP izmanto 57. panta 4. punktā paredzēto grāmatvedības politiku un procedūras ar mērķi nodrošināt ieguldītāju aizsardzību. Grāmatvedību kārtoti tā, lai jebkurā laikā varētu tieši identificēt visus AIF aktīvus un saistības. Ja AIF ir dažādas ieguldījumu apakšstruktūras, šīm ieguldījumu apakšstruktūrām iekārto atsevišķus kontus.

2. AIFP izveido, īsteno un uztur grāmatvedības un vērtēšanas politiku un procedūras nolūkā garantēt, ka neto aktīvu vērtība katram AIF ir precīzi aprēķināta, balstoties uz piemērojamiem noteikumiem un standartiem.

60. pants

Pārvaldības struktūras, augstākās vadības un uzraudzības funkcijas kontrole

1. Piešķirot funkcijas iekšēji, AIFP nodrošina, ka pārvaldības struktūra, augstākā vadība un, ja tāda ir, – uzraudzības funkcija – ir atbildīga par AIFP pienākumu izpildi atbilstīgi Direktīvā 2011/61/ES noteiktajam.

2. AIFP nodrošina, ka tā augstākā vadība:

a) ir atbildīga par katra pārvaldītā AIF vispārējās ieguldījumu stratēģijas īstenošanu, kura izklāstīta attiecīgi fonda nolikumā, dibināšanas dokumentos, prospektā vai piedāvājuma dokumentos;

b) pārbauda katra pārvaldītā AIF ieguldījumu stratēģijas apstiprināšanu;

c) ir atbildīga par to, lai panāktu vērtēšanas politikas un procedūru izveidošanu un īstenošanu atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 19. pantam;

d) ir atbildīga par to, lai AIFP būtu pastāvīga un efektīva atbilstības funkcija, arī tad, ja šo funkciju veic trešās personas;

e) periodiski pārlicinās un pārbauda, ka tiek pareizi un efektīvi īstenota un ievērota katra pārvaldītā AIF vispārējā ieguldījumu politika, ieguldījumu stratēģijas un riska ierobežojumi, arī tad, ja riska pārvaldības funkciju veic trešās personas;

f) periodiski apstiprina un pārskata to, cik piemērotas ir katra pārvaldītā AIF iekšējās procedūras ieguldījumu lēmumu pieņemšanai, lai nodrošinātu šādu lēmumu atbilstību apstiprinātajām ieguldījumu stratēģijām;

g) periodiski apstiprina un pārskata riska pārvaldības politiku un šīs politikas īstenošanas kārtību, procesus un paņēmienus, tostarp katra pārvaldītā AIF riska ierobežojumu sistēmu;

h) ir atbildīga par to, lai izveidotu un īstenotu atalgojuma politiku saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES II pielikumu.

3. AIFP arī nodrošina, ka tā augstākā vadība un atbilstošā gadījumā tā pārvaldības struktūra vai uzraudzības funkcija:

a) novērtē un periodiski pārskata tās politikas, kārtības un procedūru efektivitāti, kas ieviestas, lai izpildītu Direktīva 2011/61/ES noteiktās saistības;

b) veic atbilstīgus pasākumus visu trūkumu novēršanai.

4. AIFP nodrošina, ka to augstākā vadība regulāri un vismaz reizi gadā saņem rakstiskus pārskatus par atbilstības, iekšējās revīzijas un riska pārvaldības jautājumiem, kuros jo īpaši norādīts, vai ir veikti atbilstoši pasākumi stāvokļa uzlabošanai.

5. AIFP nodrošina, ka to augstākā vadība regulāri saņem pārskatus par ieguldījumu stratēģiju īstenošanu un par iekšējām procedūrām ieguldījumu lēmumu pieņemšanai, kā minēts 2. punkta b) līdz e) apakšpunktā.

6. AIFP nodrošina, ka uzraudzības funkcija, ja tāda ir, regulāri saņem rakstiskus pārskatus par 4. punktā minētajiem jautājumiem.

61. pants

Pastāvīga atbilstības funkcija

1. AIFP izveido, īsteno un uztur atbilstīgas politikas un procedūras, kas paredzētas, lai atklātu risku, ka AIFP var nepildīt Direktīvā 2011/61/ES paredzētos pienākumus, kā arī ar to saistītos riskus, un izstrādātu piemērotus pasākumus un procedūras, lai mazinātu šādus riskus un ļautu kompetentajām iestādēm efektīvi īstenot savas pilnvaras saskaņā ar minēto direktīvu.

AIFP ņem vērā uzņēmējdarbības specifiku, apjomu un sarežģītību, kā arī šīs uzņēmējdarbības gaitā sniegto pakalpojumu un veikto darbību specifiku un klāstu.

2. AIFP izveido un uztur pastāvīgu un efektīvu atbilstības funkciju, kura ir neatkarīga un kurai ir šādi pienākumi:

a) kontrolēt un regulāri novērtēt, cik atbilstoši un efektīvi ir pasākumi, politika un procedūras, kas izveidotas saskaņā ar 1. punktu, un darbības, ar kurām novērš trūkumus AIFP pienākumu izpildē;

b) konsultēt attiecīgās personas, kuras ir atbildīgas par pakalpojumu un darbību veikšanu, un palīdzēt tām nodrošināt AIFP atbilstību Direktīvas 2011/61/ES prasībām.

3. Lai 2. punktā minētā atbilstības funkcija varētu veikt savus pienākumus pareizi un neatkarīgi, AIFP nodrošina, ka:

a) atbilstības uzraudzītājam ir vajadzīgās pilnvaras, resursi, kompetence un pieeja visai būtiskajai informācijai;

b) ir iecelta atbilstības amatpersona, kas ir atbildīga par atbilstības funkciju un to, lai augstākajai vadībai regulāri un vismaz reizi gadā tiktu sniegti pārskati par atbilstības jautājumiem, kuros īpaši norādīts, vai ir veikti atbilstoši pasākumi situācijas uzlabošanai;

c) personas, kas veic atbilstības funkciju, nav iesaistītas to pakalpojumu un darbību izpildē, ko tās kontrolē;

d) atalgojuma noteikšanas metode atbilstības amatpersonai un citām personām, kuras veic atbilstības funkciju, neietekmē to objektivitāti un nav iespējams, ka tas varētu notikt.

Tomēr AIFP neprasa nodrošināt atbilstību pirmās daļas c) vai d) apakšpunktam, ja tā spēj pierādīt, ka, ņemot vērā tās darījumu specifiku, apjomu un sarežģītību un pakalpojumu un darbību specifiku un klāstu, minētā prasība nav samērīga un ka pārvaldības sabiedrības atbilstības funkcija turpina efektīvi darboties.

62. pants

Pastāvīga iekšējās revīzijas funkcija

1. AIFP attiecīgā gadījumā un proporcionāli to uzņēmējdarbības specifikai, apjomam un sarežģītībai un šīs uzņēmējdarbības laikā veikto kolektīvā ieguldījumu portfeļa pārvaldības darbību specifikai un klāstam izveido un uztur iekšējās revīzijas funkciju, kas ir nodalīta un neatkarīga no citām AIFP funkcijām un darbībām.

2. Šī iekšējās revīzijas funkcija, kas minēta 1. punktā:

a) izveido, īsteno un uztur revīzijas plānu, lai pārbaudītu un novērtētu AIFP sistēmu, iekšējās kontroles mehānismu un kārtības atbilstību un efektivitāti;

- b) sniedz ieteikumus, pamatojoties uz saskaņā ar a) apakšpunktu veiktā darba rezultātiem;
- c) pārbauda atbilstību b) apakšpunktā minētajiem ieteikumiem;
- d) sniedz pārskatus par iekšējās revīzijas jautājumiem.

63. pants

Personīgie darījumi

1. Saistībā ar visām attiecīgajām personām, kuras ir iesaistītas darbībās, kas var izraisīt interešu konfliktu, vai kurām ir pieeja iekšējai informācijai Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvas 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) ⁽¹⁾ 1. panta 1. punkta izpratnē vai citai konfidencialai informācijai, kas saistīta vai nu ar AIF vai ar darījumiem, kas slēgti ar AIF vai AIF vārdā, AIFP nosaka, īsteno un uztur atbilstošu kārtību, kas vērsta uz to, lai atturētu šīs personas no:

- a) iesaistīšanās personīgos finanšu instrumentu vai citu aktīvu darījumos, kas atbilst kādam no šiem kritērijiem:
 - i) uz darījumu attiecas Direktīvas 2003/6/EK 2. panta 1. punkts;
 - ii) tas ietver konfidencialas informācijas ļaunprātīgu izmantošanu vai neatbilstošu izpaušanu;
 - iii) darījums ir pretrunā vai iespējamā pretrunā ar AIFP pienākumiem atbilstīgi Direktīvai 2011/61/ES;
- b) citu personu, izņemot, ja tas darīts pienācīgi veicot darba pienākumus vai izpildot pakalpojumu līgumu, konsultēšana vai pamudināšana iesaistīties personīgā darījumā, kā minēts a) apakšpunkta i) un ii) punktā, vai tādā, kas kā citādi būtu uzskatāma par izpildāmu rīkojumu informācijas ļaunprātīgu izmantošanu;
- c) citādi, nekā veicot parastos darba pienākumus un izpildot pakalpojumu līgumu, un neskarot Direktīvas 2003/6/EK 3. panta a) punktu, izpaust kādai citai personai informāciju vai atzinumu, ja attiecīgā persona zina vai tai pamatoti vajadzētu zināt, ka šādas izpaušanas rezultātā minētā cita persona veiks vai potenciāli varētu veikt kādu no šādām darbībām:
 - i) iesaistīties personīgos finanšu instrumentu vai citu aktīvu darījumos, kas minēti a) apakšpunkta i) un ii) punktā, vai citos darījumos, kas citādi uzskatāmi par izpildāmu rīkojumu informācijas ļaunprātīgu izmantošanu;
 - ii) konsultēs vai pamudinās citu personu iesaistīties šādā darījumā.

2. Šā panta 1. punktā paredzēto kārtību izveido tā, lai nodrošinātu, ka:

- a) katra attiecīgā persona ir informēta par 1. punktā noteiktajiem ierobežojumiem attiecībā uz personīgiem darījumiem un AIF noteikto kārtību saistībā ar personīgajiem darījumiem un informācijas atklāšanu saskaņā ar 1. punktu;
- b) AIFP tiek nekavējoties informēts par personīgo darījumu, kurā iesaistījusies 1. punktā minētā attiecīgā persona, vai nu paziņojot par šādu darījumu, vai citādā veidā, kas ļauj AIFP konstatēt šādu darījumu;
- c) tiek izveidota personīgo darījumu uzskaitē, par kuriem AIFP ir saņēmis informāciju vai kurus tas atklājis, tostarp jebkuru ar šiem darījumiem saistīto pilnvarojumu vai aizliegumu uzskaitē.

Ja konkrētas AIFP darbības veic trešās personas, AIFP pirmās daļas b) apakšpunkta piemērošanas nolūkos garantē, ka tiesību subjekts, kas veic darbību, veic to personīgo darījumu uzskaitē, kas noslēgti ar attiecīgajām personām, uz kurām attiecas 1. punkts, un pēc pieprasījuma nekavējoties sniedz šo informāciju AIFP.

3. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro personīgiem darījumiem:

- a) ja personīgais darījums ir veikts, izmantojot diskrecionārus ieguldījumu portfeļa pārvaldības pakalpojumus, kad nav notikusi iepriekšēja saziņa saistībā ar darījumu starp portfeļa pārvaldnieku un attiecīgo personu, vai citu personu, kuras vārdā tiek veikts darījums;
- b) PVKIU vai AIF, uz kuriem attiecas uzraudzība atbilstīgi dalībvalsts tiesību aktiem, ar kuriem pieprasa nodrošināt vienādu riska sadalījumu to aktīvos, ja attiecīgā persona un jebkura cita persona, par kuras līdzekļiem tiek veikts darījums, nav iesaistīta attiecīgā uzņēmuma vadībā.

4. Šā panta 1. punkta mērķiem personīgs darījums ietver arī finanšu instrumentu vai citu aktīvu darījumu, kas īstenots šādu personu vārdā vai par to līdzekļiem:

- a) attiecīgā persona;
- b) jebkura persona, ar kuru attiecīgajai personai ir ģimenes attiecības vai ar kuru tai ir ciešas saites;
- c) persona, kuras attiecības ar attiecīgo personu ir tādas, ka attiecīgajai personai ir tieša vai netieša mantiska ieinteresētība darījuma iznākumā, kas nav maksa vai komisijas maksa par darījuma izpildi.

⁽¹⁾ OV L 96, 12.4.2003., 16. lpp.

64. pants

Portfeļa darījumu uzskaitē

1. AIFP nekavējoties par katra tā pārvaldītā AIF portfeļa darījumu nodrošina tādu uzskaiti, kas ir pietiekama, lai rekonstruētu rīkojuma un izpildītā darījuma vai līguma detaļas.

2. Attiecībā uz portfeļa darījumiem izpildes vietā 1. punktā minētajā uzskaitē ietver šādu informāciju:

- a) AIF un personas, kas rīkojas par AIF līdzekļiem, vārdu, nosaukumu vai citu apzīmējumu;
- b) aktīvu;
- c) atbilstošā gadījumā – daudzumu;
- d) rīkojuma vai darījuma veidu;
- e) cenu;
- f) rīkojumiem – rīkojuma nodošanas datumu un precīzu laiku un personas, kurai rīkojums nodots, vārdu, nosaukumu vai citu apzīmējumu, bet darījumiem – lēmuma slēgt darījumu un darījuma izpildes datumu un precīzu laiku;
- g) atbilstošā gadījumā tās personas vārdu, kas nodod rīkojumu vai izpilda darījumu;
- h) atbilstošā gadījumā – rīkojuma atcelšanas iemeslus;
- i) izpildītiem darījumiem – darījuma partnera un izpildes vietas nosaukumu.

3. Attiecībā uz AIF portfeļa darījumiem ārpus izpildes vietas 1. punktā minētajā uzskaitē ietver šādu informāciju:

- a) AIF nosaukumu vai citu apzīmējumu;
- b) juridisko un citu dokumentāciju, kas veido portfeļa darījuma pamatu, tostarp jo īpaši līgumu, kas izpildīts;
- c) cenu.

4. Šā panta 2. un 3. punkta mērķiem izpildes vieta ietver sistemātisku internalizētāju, kā minēts Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 7. apakšpunktā, regulētu tirgu, kā noteikts minētās direktīvas 4. panta 1. punkta 14. apakšpunktā, daudzpusēju tirdzniecības sistēmu, kā noteikts minētās direktīvas 4. panta 1. punkta 15. apakšpunktā, tirgus uzturētāju, kā noteikts minētās direktīvas 4. panta 1. punkta 8. apakšpunktā vai citu likviditātes nodrošinātāju vai struktūru, kas trešā valstī izpilda iepriekš minētajām līdzīgas funkcijas.

65. pants

Parakstīšanās un izpirkšanas rīkojumu uzskaitē

1. AIFP veic visus pamatotos pasākumus ar mērķi nodrošināt, ka visi saņemtie AIF parakstīšanās un atbilstošā gadījumā – izpirkuma rīkojumi – tiek reģistrēti tūlīt pēc to saņemšanas.

2. Minētajā uzskaitē iekļauta šāda informācija:

- a) attiecīgais AIF;
- b) persona, kas dod vai nodod rīkojumu;
- c) persona, kas saņem rīkojumu;
- d) rīkojuma datums un laiks;
- e) maksāšanas noteikumi un līdzekļi;
- f) rīkojuma veids;
- g) rīkojuma izpildes datums;
- h) parakstīto vai izpirkto ieguldījuma apliecību vai akciju skaitu vai līdzvērtīgs apjoms;
- i) parakstīšanās vai atbilstošā gadījumā izpirkšanas cena par katru ieguldījuma apliecību vai akciju vai atbilstošā gadījumā – atvēlētā un samaksāta kapitāla apjoms;
- j) ieguldījuma apliecību vai akciju parakstīšanās vai izpirkšanas kopējā vērtība;
- k) rīkojuma bruto vērtība, ieskaitot maksas par parakstīšanos, vai neto summu, atņemot maksas par izpirkšanu.

Šā punkta i), j) un k) apakšpunktā minēto informāciju uzskaitē reģistrē, tiklīdz tā pieejama.

66. pants

Dokumentu glabāšanas prasības

1. AIFP nodrošina, ka visus 64. un 65. pantā minētos dokumentus glabā vismaz piecus gadus.

Tomēr kompetentās iestādes var pieprasīt, lai AIFP dažus vai visus uzskaites dokumentus glabātu ilgāk, atkarībā no instrumenta vai portfeļa darījuma specifikas, ja tas ir vajadzīgs, lai iestāde varētu veikt uzraudzības funkcijas saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES.

2. AIFP darbības atļaujai beidzoties, minētos dokumentus glabā visu atlikušo 1. punktā minēto piecu gadu laikposmu. Kompetentās iestādes var prasīt glabāšanu ilgāku laiku.

Ja AIFP savu atbildību attiecībā uz AIF nodod citam AIFP, tas nodrošina, ka 1. punktā minētie dokumenti ir pieejami šim citam AIFP.

3. Uzskaites dokumentus glabā uz informācijas nesēja, kas nodrošina informācijas uzglabāšanu tā, lai kompetentās iestādes tos nākotnē varētu izmantot un tiktu ievēroti šādi nosacījumi:

- a) kompetentās iestādes var viegli piekļūt šai uzskaitēi un spēj rekonstruēt ikvienu galveno posmu visu portfeļa darījumu apstrādē;
- b) ir iespēja viegli noskaidrot visus labojumus vai citus grozījumus, kā arī uzskaites dokumentu saturu pirms šādu labojumu vai grozījumu izdarīšanas;
- c) nav iespējamas citas manipulācijas vai pārveidošana.

7. IEDAĻA

Vērtēšana

(Direktīvas 2011/61/ES 19. pants)

67. pants

AIF aktīvu vērtēšanas politika un procedūras

1. AIFP attiecībā uz katru pārvaldīto AIF izveido, uztur, īsteno un pārskata rakstisku politiku un procedūras, ar ko nodrošina pareizu, pārskatāmu, visaptverošu un pienācīgi dokumentētu vērtēšanas procesu. Vērtēšanas politika un procedūras aptver visus vērtēšanas procesa būtiskos aspektus, kā arī vērtēšanas procedūras un kontroli attiecībā uz konkrēto AIF.

Neskarot valsts tiesību aktos, AIF nolikumā un dibināšanas dokumentos noteiktās prasības, AIFP nodrošina, ka tā pārvaldītajiem AIF piemēro taisnīgas, piemērotas un pārskatāmas vērtēšanas metodoloģijas. Vērtēšanas politikā nosaka un ar vērtēšanas procedūrām īsteno vērtēšanas metodoloģijas katram aktīvu veidam, kurā AIF var ieguldīt saskaņā ar valsts tiesību aktiem, AIF nolikumu un dibināšanas dokumentiem. AIFP neveic pirmo ieguldījumu noteiktā aktīvu kategorijā, ja šai konkrētajai aktīvu kategorijai nav noteikta piemērota vērtēšanas metodoloģija vai metodoloģijas.

Politika un procedūras, kurās norāda vērtēšanas metodoloģijas, ietver izejas datus, modeļus un cenu metodoloģijas un tirgus datu avotu izvēles kritērijus. Tajās paredz, ka cenu informācija iegūstama no neatkarīgiem avotiem, kad vien tas iespējams un piemērojams. Konkrētas metodoloģijas izvēles process ietver pieejamo attiecīgo metodoloģiju novērtējumu, ņemot vērā to jutīgumu pret mainīgo lielumu izmaiņām un to, kā konkrētas stratēģijas ietekmē portfeļa aktīvu relatīvo vērtību.

2. Vērtēšanas politikā norāda pienākumus, uzdevumus un atbildību visām vērtēšanas procesā iesaistītajām pusēm, tostarp AIFP augstākajai vadībai. Procedūras atspoguļo vērtēšanas politikā noteikto organizatorisko struktūru.

Vērtēšanas politika un procedūras attiecas vismaz uz:

- a) to darbinieku kompetenci un neatkarību, kas faktiski veic aktīvu vērtēšanu;
- b) konkrētām AIF ieguldījumu stratēģijām un aktīviem, kuros AIF varētu ieguldīt;
- c) kontroli pār vērtēšanas izejas datu, avotu un metodoloģiju izvēli;
- d) eskalācijas iespējām, lai novērstu aktīvu vērtību atšķirības;
- e) pozīciju apmēra un likviditātes korekciju vērtējumu vai atbilstošā gadījumā tirgus apstākļu izmaiņu vērtējumu;
- f) atbilstošo laiku uzskaites slēgšanai vērtēšanas nolūkiem;
- g) aktīvu vērtēšanas atbilstošo biežumu.

3. Ja ir iecelts ārējais vērtētājs, vērtēšanas politikā un procedūrās norāda informācijas apmaiņas procesu starp AIFP un ārējo vērtētāju, lai panāktu, ka tiek sniegta visa vajadzīgā informācija vērtēšanas pienākuma veikšanai.

Vērtēšanas politika un procedūras garantē, ka AIFP veic sākotnēju un periodisku uzticamības pārbaudi attiecībā uz trešām personām, kas ir ieceltas veikt vērtēšanas pakalpojumus.

4. Ja vērtēšanu veic pats AIFP, politikā ietver aprakstu aizsardzības pasākumiem, kas nodrošina funkcionāli neatkarīgu vērtēšanas pienākuma veikšanu atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 19. panta 4. punkta b) apakšpunktam. Šādi aizsardzības pasākumi aptver pasākumus, kas paredzēti, lai novērstu vai ierobežotu iespēju, ka kāda persona izmanto neatbilstīgu ietekmi uz to, kā cita persona veic kolektīvā ieguldījumu portfeļa pārvaldības darbības.

68. pants

Modeļu izmantošana aktīvu vērtēšanā

1. Ja AIF aktīvu vērtēšanai izmanto modeli, vērtēšanas politikā un procedūrās izskaidro un pamato modeli un tā galvenās iezīmes. Pienācīgi dokumentē iemeslu konkrētā modeļa un bāzes datu izvēlei, modeli izmantotos pieņēmumus un pamatojumu to izmantošanai, kā arī uz modeli balstītās vērtēšanas ierobežojumus.

2. Vērtēšanas politika un procedūras nodrošina, ka pirms modeļa izmantošanas to izvērtē pietiekami kompetenta persona, kura nav bijusi iesaistīta šā modeļa izstrādē. Izvērtēšanas procesu pienācīgi dokumentē.

3. Modeļi pirms izmantošanas apstiprina AIFP augstākā vadība. Ja modeļi izmanto AIFP, kas pats veic vērtēšanu, augstākās vadības apstiprinājums neskar kompetentās iestādes tiesības atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 19. panta 9. punktam prasīt, lai modeļi pārbauda ārējais vērtētājs vai revidents.

69. pants

Vērtēšanas politikas un procedūru konsekventa piemērošana

1. AIFP nodrošina vērtēšanas politikas un procedūru, ka arī attiecīgo vērtēšanas metodoloģiju konsekventu piemērošanu.

2. Vērtēšanas politika un procedūras un attiecīgās metodoloģijas piemēro visiem AIF aktīviem, ņemot vērā ieguldījumu stratēģiju, aktīva kategoriju un atbilstošā gadījumā dažādu ārējo vērtētāju esību.

3. Ja nav vajadzīgi atjauninājumi, politikas un procedūras laika gaitā piemēro konsekventi, turklāt laika gaitā konsekventi ir arī vērtēšanas datu avoti un noteikumi.

4. Vērtēšanas politika un procedūras un attiecīgās metodoloģijas konsekventi piemēro attiecībā uz visiem viena un tā paša AIFP pārvaldītajiem AIF, ņemot vērā ieguldījumu stratēģijas, AIF turējumā esošo aktīvu kategorijas un atbilstošā gadījumā dažādu ārējo vērtētāju esību.

70. pants

Vērtēšanas politikas un procedūru periodiska pārskatīšana

1. Vērtēšanas politikā paredz periodisku politikas un procedūru, tostarp vērtēšanas metodoloģiju pārskatīšanu. Pārskatīšanu veic vismaz reizi gadā un pirms tam, kad AIF uzsāk jaunu

ieguldījumu stratēģiju vai sāk ieguldīt jaunā aktīvu kategorijā, uz kuru neattiecas esošā vērtēšanas politika.

2. Vērtēšanas politikā un procedūrās izklāsta to, kā izdarīt izmaiņas vērtēšanas politikā, tostarp metodoloģijā, un kādos apstākļos tas varētu būt atbilstoši. Ieteikumi politikas un procedūras izmaiņām sniedzami augstākajai vadībai, kura tad pārskata un apstiprina jebkuras izmaiņas.

3. Šīs regulas 38. pantā minētā riska pārvaldības funkcija pārskata un vajadzības gadījumā sniedz vajadzīgo atbalstu saistībā ar aktīvu vērtēšanas politiku un procedūrām.

71. pants

Aktīvu individuālo vērtību pārskatīšana

1. AIFP nodrošina, ka visi AIF turējumā esošie aktīvi tiek taisnīgi un atbilstoši novērtēti. AIFP dokumentē pa aktīvu kategorijām to, kā tiek novērtēts individuālo vērtību taisnīgums un atbilstība. AIFP jebkurā laikā spēj pierādīt, ka tā pārvaldīto AIF portfeļiem ir veikts pienācīgs vērtējums.

2. Vērtēšanas politikā un procedūrās norāda aktīvu individuālo vērtību pārskatīšanas procesu, ja eksistē neatbilstošā novērtējuma risks, piemēram, šādos gadījumos:

- a) vērtējums ir balstīts uz cenu informāciju, kas pieejama tikai no viena darījuma partnera vai brokera avota;
- b) vērtējums ir balstīts uz nelikvidām biržas cenām;
- c) vērtējumu ir ietekmējušas ar AIFP saistītas puses;
- d) vērtējumu ir ietekmējušas citas struktūras, kurām var būt finansiāla ieinteresētība AIF darbības rezultātos;
- e) vērtējums ir balstīts uz cenu informāciju, kas iegūta no darījuma partnera, kas ir finanšu instrumenta iniciators, jo sevišķi, ja iniciators turklāt finansē AIF šā instrumenta pozīciju;
- f) vērtējumu ir ietekmējis viens vai vairāki AIFP pārstāvji.

3. Vērtēšanas politikā un procedūrās apraksta pārskatīšanas procesu, tostarp pietiekamas un piemērotas pārbaudes un kontroles attiecība uz individuālo vērtību pamatotību. Pamatotību novērtē saistībā ar atbilstošas objektivitātes pakāpes esību. Šādas pārbaudes un kontroles ietver vismaz:

- a) vērtību pārbaudi, noteiktā laikposmā salīdzinot tās ar cenu informāciju, kas iegūta no darījuma partnera;
- b) vērtību izvērtēšanu, salīdzinot pārdošanas cenas ar nesenām uzskaites vērtībām;
- c) vērtējuma avota reputācijas, konsekvences un kvalitātes ņemšanu vērā;
- d) salīdzinājumu ar trešās puses ģenerētajām vērtībām;
- e) atkāpju analīzi un dokumentēšanu;
- f) konstatēšanu un izpēti attiecībā uz jebkurām atšķirībām, kas šķiet neparastas vai mainās atkarībā no konkrētajai aktīvu kategorijai noteiktajiem vērtējuma kritērijiem;
- g) testēšanu nolūkā konstatēt novecojušas cenas un implicētos parametrus;
- h) salīdzinājumu ar radniecīgu aktīvu cenām vai to riska ierobežojumiem;
- i) pārskatu par datiem, kas izmantoti uz modeli balstītā cenu noteikšanā, jo sevišķi tiem, uz kuriem modeļa cenai vērojams liels jutīgums.

4. Vērtēšanas politikā un procedūrās ietver piemērotus eskalācijas pasākumus, lai novērstu viedokļu dažādību vai citas problēmas aktīvu vērtēšanā.

72. pants

Neto aktīvu vērtības uz vienu ieguldījuma apliecību vai akciju aprēķins

1. AIFP nodrošina, ka attiecība uz katru tā pārvaldīto AIF neto aktīvu vērtību uz vienu ieguldījuma apliecību vai akciju aprēķina pie katra ieguldījuma apliecību vai akciju laidiena vai parakstīšanās vai izpirkšanas vai anulēšanas, bet vismaz vienu reizi gadā.
2. AIFP nodrošina, ka procedūras un metodoloģija neto aktīvu vērtības uz vienu ieguldījuma apliecību vai akciju aprēķinam ir pilnībā dokumentētas. AIFP regulāri pārbauda aprēķina procedūras un metodoloģijas un to piemērošanu un veic attiecīgos grozījumus dokumentācijā.
3. AIFP nodrošina, ka ir izveidoti pasākumi pārkāpumu novēršanai, ja noticis nepareizs neto aktīvu vērtības aprēķins.
4. AIFP nodrošina, ka viena laidiena ieguldījuma apliecību vai akciju skaitu pārbauda regulāri, vismaz tikpat bieži, cik veic ieguldījuma apliecību vai akciju cenas aprēķinu.

73. pants

Profesionālās garantijas

1. Ārējie vērtētāji pēc pieprasījuma sniedz profesionālās garantijas nolūkā apliecināt to spēju veikt vērtēšanas funkciju. Ārējo vērtētāju sniegtās profesionālās garantijas ir rakstiskā formā.
2. Profesionālajās garantijās iekļauj pierādījumus par ārējā vērtētāja kvalifikāciju un spēju veikt pareizu un neatkarīgu vērtējumu, tostarp vismaz šādus pierādījumus:
 - a) par darbaspēka un tehnisko resursu pietiekamību;
 - b) par piemērotām procedūrām, ar kurām nodrošina pareizu un neatkarīgu vērtējumu;
 - c) par pietiekamam zināšanām un izpratni attiecībā uz AIF ieguldījumu stratēģiju un aktīviem, kuru vērtēšanai ārējais vērtētājs ir iecelts;
 - d) par pietiekami labu reputāciju un pietiekamu vērtēšanas pieredzi.

3. Ja ārējam vērtētājam ir obligāta profesionālā reģistrācija tā darbības dalībvalsts kompetentajā iestādē vai citā struktūrā, profesionālajās garantijās norāda šīs iestādes vai struktūras nosaukumu un atbilstošo kontaktinformāciju. Profesionālajā garantijā skaidri norāda tiesību aktus vai reglamentējošos noteikumus vai profesionālās ētikas normas, kam pakļauts ārējais vērtētājs.

74. pants

Atvērto AIF aktīvu vērtēšanas biežums

1. Atvērto AIF turējumā esošo finanšu instrumentu vērtējumu veic katru reizi, kad atbilstīgi 72. panta 1. punktam aprēķina neto aktīvu vērtību uz vienu ieguldījuma apliecību vai akciju.
2. Citu atvērta AIF aktīvu vērtējumu veic vismaz reizi gadā un katru reizi, kad pierādījumi liecina, ka pēdējā noteiktā vērtība vairs nav tainīga vai pareiza.

8. IEDAĻA

AIFP funkciju deleģējums

(Direktīvas 2011/61/ES 20. panta 1., 2., 4. un 5. punkts)

75. pants

Vispārīgi principi

Deleģējot uzdevumu veikt vienu vai vairākas funkcijas tā vārdā, AIFP nodrošina atbilstību šādiem vispārīgiem principiem:

- a) deleģējuma struktūra neļauj AIFP izvairīties no pienākumiem vai atbildības;
- b) deleģējuma rezultātā nemainās AIFP pienākumi pret AIF un tā ieguldītājiem;
- c) netiek pārkāpti nosacījumi, atbilstība kuriem AIFP ir obligāta, lai saņemtu darbības atļauju un veiktu darbību atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES noteikumiem;
- d) deleģējuma forma ir rakstisks līgums, kas noslēgts starp AIFP un deleģējuma saņēmēju;
- e) AIFP nodrošina, ka deleģējuma saņēmējs efektīvi un saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem un normatīvām prasībām īsteno deleģētās funkcijas, turklāt tam jāizstrādā metodes un procedūras deleģējuma saņēmēja sniegto pakalpojumu pastāvīgai pārskatīšanai; AIFP atbilstīgi rīkojas, ja šķiet, ka deleģējuma saņēmējs nespēj īstenot funkcijas efektīvi un saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem un normatīvām prasībām;
- f) AIFP faktiski uzrauga deleģētās funkcijas un pārvalda ar deleģējumu saistītos riskus. Šim mērķim AIFP rīcībā vienmēr ir vajadzīgās zināšanas un resursi, lai uzraudzītu deleģētās funkcijas. AIFP līgumā iekļauj savas tiesības uz informāciju, tiesības veikt pārbaudes, tiesības tikt uzņemtam un piekļuves tiesības, kā arī norādījumu sniegšanas un kontroles tiesības attiecībā uz deleģējuma saņēmēju. AIFP nodrošina arī, ka deleģējuma saņēmējs pienācīgi uzrauga deleģēto funkciju veikšanu un atbilstoši pārvalda ar deleģējumu saistītos riskus;
- g) AIFP garantē, ka deleģēto funkciju vai deleģētā pienākuma īstenošana funkcijas nepārtrauktība un kvalitāte tiek uzturēta arī deleģējuma izbeigšanas gadījumā, vai nu nododot deleģētās funkcijas vai deleģēto pienākumu īstenošana funkcijas citai trešai personai, vai īstenojot tos pašam;
- h) AIFP un deleģējuma saņēmēja attiecīgās tiesības un pienākumi ir skaidri sadalīti un norādīti līgumā. Konkrēti, AIFP līgumā nosaka savas norādījumu sniegšanas un līguma izbeigšanas tiesības, tiesības uz informāciju, tiesības veikt pārbaudes un tiesības piekļuvei uzskaites datiem un telpām. Līgumā paredz, ka apakšdeleģējums iespējams tikai ar AIFP atļauju;
- i) ja tas attiecas uz portfeļa pārvaldību, deleģējums atbilst AIF ieguldījumu politikai. AIFP sniedz norādes deleģējuma saņēmējam par to, kā īstenot ieguldījumu politiku, un AIFP kontrolē, vai deleģējuma saņēmējs to pastāvīgi ievēro;
- j) AIFP garantē, ka deleģējuma saņēmējs informē AIFP par jebkuru pavērsienu, kam var būt būtiska ietekme uz deleģējuma saņēmēja spēju efektīvi īstenot deleģētās funkcijas saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem un normatīvām prasībām;
- k) AIFP nodrošina, ka deleģējuma saņēmējs aizsargā visu konfidencialo informāciju, kas attiecas uz AIFP, AIF, kuru skar deleģējums, un šā AIF ieguldītājiem;
- l) AIFP nodrošina, ka deleģējuma saņēmējs izveido, īsteno un uztur darbības nepārtrauktības plānu darbības atjaunošanai un rezerves iekārtu periodiskai pārbaudei, ņemot vērā deleģēto funkciju veidus.

76. pants

Deleģējuma objektīvie iemesli

1. AIFP kompetentajām iestādēm sniedz deleģējuma objektīvo iemeslu sīku aprakstu, izskaidrojumu un pierādījumus. Novērtējot, vai deleģējuma struktūra ir balstīta uz objektīviem iemesliem Direktīvas 2011/61/ES 20. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, ņem vērā šādus kritērijus:

- a) uzņēmējdarbības funkciju un procesu optimizācija;
- b) izmaksu ietaupījumi;
- c) deleģējuma saņēmēja kompetence administratīvajā darbā vai darbā ar konkrētiem tirgiem vai ieguldījumiem;
- d) deleģējuma saņēmēja piekļuve pasaules tirdzniecības sistēmām.

2. Pēc kompetento iestāžu pieprasījuma AIFP iesniedz papildu paskaidrojumus un dokumentus, kas pierāda, ka visas deleģējuma struktūras pamatā ir objektīvi iemesli.

77. pants

Deleģējuma saņēmēja iezīmes

1. Deleģējuma saņēmējam ir pietiekami resursi, pietiekami daudz darbinieku ar deleģēto pienākumu izpildīšanai vajadzīgajām prasmēm, zināšanām un kompetenci un deleģēto pienākumu izpildīšanas atbalstam atbilstoša organizatoriskā struktūra.

2. Personām, kuras faktiski veic darbības, kuras deleģējis AIFP, ir pietiekama pieredze, atbilstošas teorētiskās zināšanas un atbilstoša praktiskā pieredze saistībā ar attiecīgajām funkcijām. To profesionālā apmācība un iepriekš veikto funkciju specifika ir piemērota attiecīgās uzņēmējdarbības veikšanai.

3. Nav uzskatams, ka personām, kuras faktiski vada deleģējuma saņēmēja uzņēmējdarbību, ir pietiekami laba reputācija, ja eksistē negatīvi fakti, kas ir būtiski gan labas reputācijas novērtējumam, gan pienācīgai deleģēto pienākumu izpildei, vai ir pieejama cita būtiska informācija, kas ietekmē šo personu labo reputāciju. Šādi negatīvi fakti ietver, bet neaprobežojas ar krimināliem pārkāpumiem, tiesvedību vai administratīvam sankcijām, kas būtiskas deleģēto pienākumu izpildei. Īpaša uzmanība pievēršama jebkuriem pārkāpumiem, kas saistīti ar finansiālām darbībām, kas ietver, bet neaprobežojas ar pienākumiem attiecībā uz naudas līdzekļu atmazgāšanu, negodīgumu, krāpšanu vai finanšu noziegumiem, bankrotu vai maksātnespēju. Cita būtiska informācija ir, piemēram, informācija, ka persona ir neuzticama vai negodīga.

Ja uz deleģējuma saņēmēja profesionālajiem pakalpojumiem attiecas regulējums Savienībā, šā punkta pirmajā daļā uzskaitītie kritēriji uzskatāmi par izpildītiem, ja attiecīgā kompetentā iestāde ir izskatījusi "labas reputācijas" kritēriju darbības atļaujas izsniegšanas procedūrā un nav pierādījumu par pretējo.

78. pants

Portfeļa vai riska pārvaldības deleģējums

1. Šo pantu piemēro attiecībā uz portfeļa pārvaldības vai riska pārvaldības deleģējumu.

2. Uzskatāms, ka šīs struktūras ir saņēmušas atļauju vai reģistrētas aktīvu pārvaldības veikšanai un uz tām attiecas uzraudzība atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 20. panta 1. punkta c) apakšpunktam:

- a) pārvaldības sabiedrības, kas saņēmušas darbības atļauju atbilstīgi Direktīvai 2009/65/EK;
- b) ieguldījumu sabiedrības, kas atbilstīgi Direktīvai 2004/39/EK saņēmušas atļauju veikt portfeļu pārvaldību;
- c) kredītsabiedrības, kas saņēmušas darbības atļauju atbilstīgi Direktīvai 2006/48/EK un kurām ir atļauja veikt portfeļu pārvaldību atbilstīgi Direktīvai 2004/39/EK;
- d) ārēji AIFP, kas saņēmuši darbības atļauju atbilstīgi Direktīvai 2011/61/ES;
- e) trešo valstu sabiedrības, kas saņēmušas darbības atļauju vai reģistrētas aktīvu pārvaldības veikšanai un kuras šajās valstīs faktiski uzrauga kompetentā iestāde.

3. Ja deleģējuma saņēmējs ir trešās valsts sabiedrība, tad atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 20. panta 1. punkta d) apakšpunktam izpildāmi šādi nosacījumi:

- a) starp AIFP piederības dalībvalsts kompetento iestādi un deleģējuma saņēmēja uzraudzības iestādēm ir noslēgta rakstiska vienošanās;
- b) attiecībā uz sabiedrību, kura saņēmusi deleģējumu, a) apakšpunktā minētā vienošanās ļauj kompetentajām iestādēm veikt turpmākās darbības:
 - i) pēc pieprasījuma saņemt atbilstošu informāciju, kas vajadzīga to Direktīvā 2011/61/ES paredzēto uzraudzības pienākumu veikšanai;
 - ii) iegūt piekļuvi dokumentiem, kas ir būtiski to trešā valstī uzturēto uzraudzības pienākumu veikšanai;
 - iii) veikt pārbaudes uz vietas tās sabiedrības telpās, kura saņēmusi funkciju deleģējumu. Praktiskās procedūras pārbaudēm uz vietas izklāsta rakstiski vienošanās dokumentā;
 - iv) cik ātri vien iespējams saņemt informāciju no uzraudzības iestādes trešā valstī ar mērķi izmeklēt acīmredzamus Direktīvas 2011/61/ES un tās īstenošanas pasākumu pārkāpumus;
 - v) piedalīties izpildes nodrošināšanā atbilstīgi valstu un starptautiskajiem tiesību aktiem, kas piemērojami trešās valsts uzraudzības iestādei un ES kompetentajām iestādēm gadījumos, ja notikuši Direktīvas 2011/61/ES, tās īstenošanas pasākumu un atbilstošo valsts tiesību aktu prasību pārkāpumi.

79. pants

Efektīva uzraudzība

Uzskatāms, ka deleģējums kavē AIFP efektīvu uzraudzību, ja:

- a) AIFP, tā revidentiem un kompetentajām iestādēm nav faktiskas piekļuves datiem, kas attiecas uz deleģētajām funkcijām un deleģējuma saņēmēja uzņēmējdarbības telpām, vai arī kompetentās iestādes nespēj šīs piekļuves tiesības īstenot;
- b) deleģējuma saņēmējs saistībā ar deleģētajām funkcijām nesadarbojas ar AIFP kompetentajām iestādēm;
- c) AIFP pēc pieprasījuma nedara kompetentajām iestādēm pieejamu visu informāciju, kas iestādēm vajadzīga, lai uzraudzītu deleģēto funkciju izpildes atbilstību Direktīvā 2011/61/ES un tās īstenošanas pasākumos noteiktajām prasībām.

80. pants

Interesu konflikti

1. Atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 20. panta 2. punkta b) apakšpunktam kritēriji, kas paredzēti, lai novērtētu, vai deleģējums konfliktē ar AIFP interesēm vai AIF ieguldītāju interesēm, ietver vismaz:

- a) to, cik lielā mērā deleģējuma saņēmējs kontrolē AIFP vai spēj ietekmēt tā darbības, ja AIFP un deleģējuma saņēmējs ietilpst vienā uzņēmumu grupā vai tiem ir citas līgumiskas saistības;
- b) to, cik lielā mērā ieguldītājs kontrolē deleģējuma saņēmēju vai spēj ietekmēt tā darbības, ja deleģējuma saņēmējs un attiecīgā AIF ieguldītājs ietilpst vienā uzņēmumu grupā vai tiem ir citas līgumiskas saistības;
- c) iespējamību, ka deleģējuma saņēmējs gūst finansiālu labumu vai izvairās no finansiāla zaudējuma uz AIF vai šī AIF ieguldītāju rēķina;
- d) iespējamību, ka deleģējuma saņēmējs ir ieinteresēts tāda pakalpojuma vai darbības iznākumā, kas sniegti AIFP vai AIF;
- e) iespējamību, ka deleģējuma saņēmējam ir finansiāls vai cita veida stimulants dot priekšroku cita klienta, nevis AIF vai tā ieguldītāju interesēm;
- f) iespējamību, ka deleģējuma saņēmējs saistībā ar kolektīvā ieguldījumu portfeļa pārvaldības pakalpojumiem, kas sniegti AIFP un tā pārvaldītājiem AIF, no personas, kas nav AIFP, saņem vai saņems pamudinājumu naudas, preču vai pakalpojumu izteiksmē, kas nav standarta komisijas maksa vai maksa par šo pakalpojumu.

2. Var uzskatīt, ka portfeļa vai riska pārvaldības funkcija ir funkcionāli un hierarhiski nodalīta no citiem iespējami konfliktējošiem pienākumiem tikai tad, ja izpildīti šādi kritēriji:

- a) personas, kas iesaistītas portfeļa pārvaldības pienākumos, nav iesaistītas iespējami konfliktējošu pienākumu (piemēram, kontroles pienākumu) izpildē;
- b) personas, kas iesaistītas riska pārvaldības pienākumos, nav iesaistītas iespējami konfliktējošu pienākumu (piemēram, operacionālo pienākumu) izpildē;
- c) personas, kas iesaistītas riska pārvaldības pienākumos, neuzrauga tie, kuru pienākumos ietilpst operacionālo pienākumu uzraudzība;

- d) nodalīšana ir nodrošināta visā deleģējuma saņēmēja hierarhiskajā struktūrā līdz pat pārvaldības struktūras līmenim, turklāt to ir pārskatījuši pārvaldības struktūra un, ja tāda ir, – deleģējuma saņēmēja uzraudzības struktūra.

3. Iespējami interešu konflikti uzskatāmi par pienācīgi konstatētiem, pārvaldītiem, kontrolētiem un atklātiem AIF ieguldītājiem tikai, ja:

- a) AIFP nodrošina, ka deleģējuma saņēmējs veic visus pamatotos pasākumus, lai pārvaldītu un kontrolētu iespējamus interešu konfliktus, kas var rasties starp to un AIFP, AIF vai AIF ieguldītājiem. AIFP panāk, ka deleģējuma saņēmējam ir izveidotas procedūras, kas atbilst 31.–34. pantā paredzētajām;
- b) AIFP nodrošina, ka deleģējuma saņēmējs AIFP atklāj iespējamus interešu konfliktus, kā arī procedūras un pasākumus, ko tas paredzējis pieņemt, lai pārvaldītu šos interešu konfliktus, un AIFP to atbilstīgi 36. panta prasībām atklāj AIF un AIF ieguldītājiem.

81. pants

Piekrišana apakšdeleģējumam un paziņošana par to

1. Apakšdeleģējums stājas spēkā, ja AIFP savu piekrišanu tam apliecina rakstiski.

Vispārēja piekrišana, ko AIFP devis iepriekš, nav uzskatāma par piekrišanu atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 20. panta 4. punkta a) apakšpunktam.

2. Atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 20. panta 4. punkta b) apakšpunktam paziņojumā ietver ziņas par deleģējuma saņēmēju, tās kompetentās iestādes nosaukumu, kurā apakšdeleģējuma saņēmējs ir saņēmis darbības atļauju vai reģistrēts, deleģētās funkcijas, tos AIF, uz kuriem attiecas apakšdeleģējums, AIF rakstiskās piekrišanas kopiju un plānoto apakšdeleģējuma spēkā stāšanās datumu.

82. pants

Pastkastītes uzņēmums un AIFP, kas vairs nav uzskatāms par AIF pārvaldnieku

1. AIFP uzskatāms par pastkastītes uzņēmumu vai vairs nav uzskatāms par AIF pārvaldnieku vismaz šādās situācijās:

- a) AIFP vairs nav vajadzīgās kompetences un resursu, lai efektīvi uzraudzītu deleģētos pienākumus un pārvaldītu ar deleģējumu saistītos riskus;

b) AIFP vairs nav pilnvaru lēmumu pieņemšanai galvenajās jomās, par ko ir atbildīga augstākā vadība, vai tam vairs nav pilnvaru augstākās vadības funkciju īstenošanai, konkrēti, attiecībā uz vispārējās ieguldījumu politikas un ieguldījumu stratēģiju īstenošanu;

c) AIFP zaudē savas līgumiskās tiesības prasīt informāciju, pārbaudīt, piekļūt vai sniegt norādījumus saviem deleģējuma saņēmējiem vai šo tiesību īstenošana praksē kļūst neiespējama;

d) AIFP deleģē ieguldījumu pārvaldības funkcijas tādā pakāpē, kas būtiski pārsniedz paša īstenotās ieguldījumu pārvaldības funkcijas. Novērtējot deleģējuma pakāpi, kompetentās iestādes novērtē visu deleģējuma struktūru, ņemot vērā ne tikai aktīvus, ko pārvalda deleģējumā, bet arī šādus kvalitātes kritērijus:

i) aktīvu kategorijas, kurās ieguldījis AIF vai AIF vārdā – AIFP, un deleģējumā pārvaldīto aktīvu svarīgumu AIF riska un ienākumu profilam;

ii) deleģējumā esošo aktīvu svarīgumu AIF ieguldījumu mērķu sasniegšanai;

iii) AIF ieguldījumu ģeogrāfisko un nozaru sadalījumu;

iv) AIF riska profilu;

v) AIF un AIFP, kas rīkojas AIF vārdā, īstenoto ieguldījumu stratēģiju veidu;

vi) deleģēto pienākumu veidus salīdzinājumā ar saglabāto pienākumu veidiem; un

vii) deleģējuma un apakšdeleģējuma saņēmēju konfigurāciju, to ģeogrāfiskās darbības sfēru un korporatīvo struktūru, tostarp arī to, vai deleģējuma saņēmējs ir struktūra, kas ietilpst tajā pašā korporatīvajā grupā, kurā AIFP.

2. Komisija šā panta piemērošanu uzrauga, ņemot vērā tirgus attīstības tendences. Komisija pēc diviem gadiem veic situācijas pārskatīšanu un vajadzības gadījumā īsteno attiecīgus pasākumus, lai sīkāk precizētu nosacījumus, saskaņā ar kuriem uzskatāms, ka AIFP ir deleģējis savas funkcijas tādā mērā, ka kļuvis par pastkastītes uzņēmumu un vairs nav uzskatāms par AIF pārvaldnieku.

3. EVTI var izdot pamatnostādnes ar mērķi garantēt konsekventu deleģējuma struktūru novērtējumu visā Savienībā.

IV NODAĻA

DEPOZITĀRIJS

1. IEDAĻA

Rakstiskā līguma dati

(Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 2. punkts)

83. pants

Līguma dati

1. Līgumu, ar kuru atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 2. punktam ieceļ depozitāriju, slēdz starp depozitāriju no vienas puses un AIFP un/vai AIFP no otras puses, un tajā iekļauj šādus elementus:

a) depozitārija sniedzamo pakalpojumu sarakstu un procedūras, kas jāpieņem attiecībā uz katru aktīvu kategoriju, kurā AIF var ieguldīt un kuru pēc tam uztic depozitārijam;

b) aprakstu par to, kā atkarībā no aktīvu kategorijas un ģeogrāfiskā reģiona, kurā AIF plāno ieguldīt, veicama glabāšanas un pārraudzības funkcija. Attiecībā uz kontu turēšanas pienākumiem šajā aprakstā iekļauj valstu uzskaitījumu un procedūras valstu pievienošanai šim uzskaitījumam vai svīturošanai no tā. Tas sakrīt ar informāciju, kas iekļauta AIF nolikumā, dibināšanas dokumentos un piedāvājuma dokumentos attiecībā uz aktīviem, kuros AIF var ieguldīt;

c) paziņojumu, ka depozitārija atbildību neietekmē tā glabāšanas funkciju deleģējums, izņemot, ja tas sevi atbrīvo no atbildības saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 13. vai 14. punktu;

d) līguma darbības laiku un nosacījumus līguma grozīšanai vai izbeigšanai, tostarp situācijas, kuras varētu izraisīt līguma izbeigšanu, sīkaku informāciju par izbeigšanas procedūru un atbilstošā gadījumā – procedūras, kuras depozitārijam jāizmanto, nosūtot visu atbilstošo informāciju savam tiesību pārņēmējam;

e) konfidencialitātes pienākumus, kas pusēm piemērojami atbilstīgi attiecīgajiem tiesību aktiem un noteikumiem. Šie pienākumi neietekmē kompetento iestāžu spēju piekļūt attiecīgajiem dokumentiem un informācijai;

f) veidus un procedūras, kā depozitārijs nodod AIFP vai AIF visu atbilstošo informāciju, kas tam vajadzīga tā pienākumu veikšanai, tostarp ar aktīviem saistīto tiesību īstenošanai, kā arī lai ļautu AIFP un AIF gūt savlaicīgu un precīzu priekšstatu par AIF kontu stāvokli;

- g) veidus un procedūras, kā AIFP vai AIF nodod depozitārijam visu atbilstošu informāciju vai nodrošina piekļuvi, kas tam vajadzīga, lai izpildītu savus pienākumus, tostarp procedūras, ar kurām garantē, ka depozitārijs saņems informāciju no citām pusēm, kuras iecēlis AIF vai AIFP;
- h) informāciju par to, vai depozitārijs vai trešā puse, kurai atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punktam deleģētas glabāšanas funkcijas, var atkārtoti izmantot aktīvus, kas tiem uzticēti, un kādi ir šādas atkārtotas izmantošanas nosacījumi, ja tādi ir;
- i) procedūras, kuras jāievēro, ja tiek apsvērti grozījumi AIF nolikumā, dibināšanas dokumentos vai piedāvājuma dokumentos, norādot situācijas, kurās depozitārijs par to jāinformē vai kurās grozījumu izdarīšanai vajadzīga depozitārija iepriekšēja piekrišana;
- j) visu vajadzīgo informāciju, ar kuru jāapmainās AIF, AIFP, trešai personai, kas rīkojas AIF vai AIFP vārdā, no vienas puses un depozitārijam no otras puses, kas attiecas uz AIF ieguldījuma apliecību vai akciju pārdošanu, parakstīšanos, izpirkšanu, emisiju, anulēšanu un atpirkšanu;
- k) visu vajadzīgo informāciju, ar kuru jāapmainās AIF, AIFP, trešai personai, kas rīkojas AIF vai AIFP vārdā, un depozitārijam attiecībā uz depozitārija pārraudzības un kontroles funkcijas īstenošanu;
- l) ja līgumslēdzēja puses plāno iecelt trešās puses, lai tās veiktu daļu no to pienākumiem, – apņemšanos regulāri nodrošināt ziņas par visām ieceltajām trešām pusēm un pēc pieprasījuma sniegt informāciju par kritērijiem, kas izmantoti trešās puses izvēlē, kā arī pasākumus, kas paredzēti, lai kontrolētu trešās puses veiktās darbības;
- m) informāciju par līgumslēdzēju pušu pienākumiem un atbildību attiecībā uz pienākumu novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma finansēšanu;
- n) informāciju par visiem skaidras naudas kontiem, kas atvērti AIF vārdā vai AIFP vārdā, kas rīkojas AIF vārdā, kā arī procedūras, ar kurām garantē, ka depozitārijs tiks informēts gadījumā, kad tiek atvērts jauns konts AIF vārdā vai AIFP vārdā, kas rīkojas AIF vārdā;
- o) ziņas par depozitārija eskalācijas procedūrām, tostarp norādot tās personas AIF un/vai AIFP, kuras depozitārijam jāinformē, kad tas uzsāk šādu procedūru;
- p) depozitārija apņemšanos paziņot AIFP, kad tam kļūst zināms, ka aktīvu nošķiršana nav vai vairs nav pietiekama, lai nodrošinātu aizsardzību pret tādas trešās puses maksātnespēju, kurai atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punktam deleģētas glabāšanas funkcijas konkrētā jurisdikcijā;
- q) procedūras, ar ko nodrošina, ka depozitārijs savu pienākumu kontekstā var ievākt informāciju par AIFP un/vai AIF darbību un novērtēt nosūtītās informācijas kvalitāti, tostarp ar piekļuvi AIF uzskaites datiem un/vai veicot apmeklējumus uz vietas;
- r) procedūras, ar ko nodrošina, ka AIFP un/vai AIF var pārskatīt depozitārija darbību attiecībā pret depozitārija līgumiskajiem pienākumiem.
2. Šā panta 1. punkta a) līdz r) apakšpunktā noteiktos veidus un procedūras sīkāk apraksta līgumā, ar kuru ieeļ depozitāriju, vai jebkurā šāda līguma turpmākā grozījumā.
3. Šā panta 2. punktā minētajam līgumam, ar kuru ieeļ depozitāriju, vai jebkuram šāda līguma turpmākam grozījumam ir rakstiska forma.
4. Puses var vienoties nosūtīt visu starp tām plūstošo informāciju elektroniski, ja tiek nodrošināta šādas informācijas pienācīga reģistrācija.
5. Ja vien valstu tiesību aktos nav noteikts citādi, nav obligāti slēgt atsevišķu rakstisku līgumu attiecībā uz katru AIF; AIFP un depozitārijam ir iespējams noslēgt pamatlīgumu, kurā uzskaitīti AIFP pārvaldītie AIF, uz kuriem līgums attiecas.
6. Norāda valsts tiesību aktus, kas piemērojami līgumam, ar ko ieeļ depozitāriju, un jebkuriem turpmākiem tā grozījumiem.

2. IEDAĻA

Vispārīgi kritēriji trešo valstu depozitārijiem piemērojamā uzraudzības regulējuma un uzraudzības novērtējumam

(Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 6. punkta b) apakšpunkts)

84. pants

Kritēriji trešās valsts depozitārijiem piemērojamā uzraudzības regulējuma un uzraudzības novērtēšanai

Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 6. punkta b) apakšpunkta mērķiem to, vai uzraudzības regulējumam un uzraudzībai, ko piemēro trešās valsts depozitārijiem, ir tāda pati ietekme kā Savienības tiesību aktos paredzētajiem, kā arī to efektīvu izpildi novērtē pēc šādiem kritērijiem:

- a) uz depozitāriju attiecas darbības atļaujas saņemšanas prasība un pastāvīga valsts kompetentās iestādes uzraudzība, un tam ir pietiekami resursi savu pienākumu izpildei;
- b) trešās valsts tiesību akti nosaka kritērijus depozitārija darbības atļaujas saņemšanai, kam ir tāda pati ietekme kā tiem, kas Savienībā noteikti kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības darbības uzsākšanai;
- c) trešās valsts depozitārijiem noteiktajām kapitāla prasībām ir tāda pati ietekme kā tām, kas ir piemērojamas Savienībā, atkarībā no tā, vai depozitārijiem ir tāda pati specifika kā Savienības kredītiestādei vai ieguldījumu sabiedrībai;
- d) trešās valsts depozitārijiem piemērojamajiem darbības nosacījumiem ir tāda pati ietekme kā tiem, kas Savienībā noteikti kredītiestādēm vai ieguldījumu sabiedrībām, atkarībā no depozitārija specifikas;
- e) trešās valsts tiesību aktos noteiktajām prasībām attiecībā uz specifiskajiem AIF depozitārija pienākumiem ir tāda pati ietekme kā tām, kas paredzētas Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 7.–15. punktā, tās īstenošanas pasākumos un attiecīgajos valsts tiesību aktos;
- f) trešās valsts tiesību akti paredz pietiekami preventīvas izpildes darbības, ja depozitārijs nav ievērojis a)–e) apakšpunktā noteiktās prasības un nosacījumus.

3. IEDAĻA

Depozitārija funkcijas, pienākums veikt uzticamības pārbaudes un nošķiršanu

(Direktīva 2011/61/ES 21. panta 7.–9. punkts un 21. panta 11. punkta c) apakšpunkts un d) apakšpunkta iii) punkts)

85. pants

Naudas līdzekļu kontrole – vispārīgas prasības

1. Ja AIF vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā, vai depozitārija, kas rīkojas AIF vārdā, vārdā kādā no Direktīvas 2011/61/ES 21.

panta 7. punktā minētajām struktūrām tiek uzturēts vai atvērts naudas līdzekļu konts, AIFP nodrošina, ka depozitārijam pie tā pienākumu uzsākšanas un pēc tam regulāri sniedz visu atbilstošu informāciju, kas tam vajadzīga, lai izpildītu savus pienākumus.

2. Lai iegūtu piekļuvi visai informācijai par AIF naudas līdzekļu kontiem un skaidru priekšstatu par visām AIF naudas plūsmām, depozitārijs vismaz:

- a) pie tā iecelšanas saņem informāciju par visiem naudas līdzekļu kontiem, ko savā vārdā atvēruši AIF vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā;
- b) saņem informāciju, kad AIF vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā, atver jaunu naudas līdzekļu kontu;
- c) tieši no trešām pusēm saņem visu informāciju, kas attiecas uz naudas līdzekļu kontiem, kas atvērti šajās trešo pušu struktūrās.

86. pants

AIF naudas plūsmu kontrole

Depozitārijs nodrošina efektīvu un pienācīgu AIF naudas plūsmu kontroli, konkrēti, tas:

- a) garantē, ka visi AIF naudas līdzekļi ir kontos, kas atvērti Direktīvas 2006/73/EK 18. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktos minētajās struktūrās attiecīgajos tirgos, kur naudas līdzekļu konti ir vajadzīgi AIF darbības īstenošanai un uz kuriem attiecas uzraudzības regulējums un uzraudzība, kam ir tāda pati ietekme ka Savienības tiesību aktos paredzētajiem, kam nodrošina efektīvu izpildi un kas atbilst Direktīvas 2006/73/EK 16. pantā noteiktajiem principiem;
- b) īsteno efektīvas un pienācīgas procedūras, lai saskaņotu visas naudas plūsmas kustības, un šo saskaņošanu veic katru dienu vai, ja naudas plūsmas kustības ir retas, – kad tās ir notikušas;
- c) īsteno piemērotas procedūras, lai darba dienas beigās konstatētu ievērojamas naudas plūsmas un jo sevišķi tās, kas varētu būt neatbilstošas AIF darbībām;
- d) periodiski pārskata šo procedūru piemērotību, tostarp ar pilnu saskaņošanas procesa pārskatīšanu vismaz vienu reizi gadā un garantējot, ka naudas līdzekļu konti, kas atvērti AIF vārdā, AIFP vārdā, ja tas rīkojas AIF vārdā, vai depozitārija vārdā, ja tas rīkojas AIF vārdā, ir iekļauti šajā saskaņošanas procesā;

e) pastāvīgi kontrolē saskaņošanas rezultātus un darbības, kas veiktas jebkuru saskaņošanas procesā konstatēto pretrunu rezultātā, informē AIFP, ja neatbilstība nav nekavējoties likvidēta, un informē kompetentās iestādes, ja situāciju nav iespējams atrisināt un/vai labot;

f) pārbauda savu naudas līdzekļu pozīciju datu atbilstību attiecīgajiem AIFP datiem. AIFP nodrošina, ka visi norādījumi un informācija, kas saistīta ar trešo personu struktūrā atvērtu naudas līdzekļu kontu, ir nosūtīta depozitārijam, lai depozitārijs spētu veikt savu saskaņošanas procedūru.

87. pants

Pienākumi attiecībā uz parakstīšanos

AIFP garantē, ka depozitārijam katras darba dienas beigās tiek sniegta informācija par maksājumiem, ko, parakstoties uz AIF ieguldījuma apliecībām vai akcijām, veikuši ieguldītāji vai kas veikti to vārdā, ja AIFP, AIF vai puse, kas rīkojas tā vārdā, piemēram, pārveduma starpnieks saņem šādus maksājumus vai rīkojumu no ieguldītāja. AIFP nodrošina, ka depozitārijs saņem visu pārējo būtisko informāciju, kas tam vajadzīga, lai pārlicinātos, ka šie maksājumi pēc tam atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 7. noteikumiem ir reģistrēti naudas līdzekļu kontos, kas atvērti AIF vārdā, AIFP vārdā, ja tas rīkojas AIF vārdā, vai depozitārija vārdā, ja tas rīkojas AIF vārdā.

88. pants

Glabājamie finanšu instrumenti

1. Finanšu instrumentus, kas pieder AIF vai AIFP, ja tas rīkojas AIF vārdā, un kurus nav iespējams fiziski nogādāt depozitārijam, iekļauj depozitārija glabāšanas pienākumu sfērā, ja izpildīti šādi nosacījumi:

a) tie ir pārvedami vērtspapīri, tostarp tādi, kuros iestrādāti atvasinātie vērtspapīri, kā minēts Direktīvas 2009/65/EK 51. panta 3. punktā un Komisijas Direktīvas 2007/16/EK⁽¹⁾ 10. pantā, naudas tirgus instrumenti vai kolektīvo ieguldījumu pārvaldības sabiedrību ieguldījuma apliecības;

b) tos iespējams tieši vai netieši reģistrēt vai glabāt depozitārija vārdā.

2. Finanšu instrumentiem, kuri saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem ir tikai tieši reģistrēti AIF vārdā pie tā emitenta vai tā pārstāvja, piemēram, reģistrētāja vai pārveduma starpnieka, glabāšanu nenodrošina.

3. Finanšu instrumentus, kas pieder AIF vai AIFP, ja tas rīkojas AIF vārdā, un kurus ir iespējams fiziski nogādāt depozitārijam, vienmēr iekļauj depozitārija glabāšanas pienākumu sfērā.

89. pants

Turēšanas pienākumi attiecībā uz glabātajiem aktīviem

1. Lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 8. punkta a) apakšpunktam attiecībā uz glabājamajiem finanšu instrumentiem, depozitārijs nodrošina vismaz, ka:

a) finanšu instrumenti ir pienācīgi reģistrēti atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 8. punkta a) apakšpunkta ii) punktam;

b) uzskaitē un nošķirtie konti tiek uzturēti tādā veidā, kas nodrošina to pareizību, un jo īpaši – atbilstības AIF finanšu instrumentiem un naudas līdzekļiem reģistrāciju;

c) regulāri tiek veikta saskaņošana starp depozitārija iekšējiem kontiem un datiem un tādas trešās puses kontiem un datiem, kurai atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punktam deleģētas glabāšanas funkcijas;

d) ar mērķi nodrošināt augstu ieguldītāju aizsardzības standartu tiek īstenota pienācīga rūpība attiecībā uz glabātajiem finanšu instrumentiem;

e) visā glabāšanas ķēdē novērtē un kontrolē visus būtiskos glabāšanas riskus, un sniedz informāciju AIFP par konstatētajiem būtiskajiem riskiem;

f) ir ieviesta atbilstoša organizatoriskā kartība, lai novērstu finanšu instrumentu zaudējumu vai vērtības samazināšanos, vai ar tiem saistīto tiesību samazināšanos krāpšanas, sliktas pārvaldes, neatbilstošas uzskaites vai nolaidības dēļ;

g) ir pārbaudītas AIF vai AIFP, ja tas rīkojas AIF vārdā, īpašumtiesības uz aktīviem.

2. Ja depozitārijs savas glabāšanas funkcijas ir deleģējis trešai pusei atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punktam, uz to joprojām attiecas šā panta 1. punkta b)–e) apakšpunkta prasības. Tas arī nodrošina, ka trešā puse atbilst šā panta 1. punkta b)–g) apakšpunkta prasībām un 99. pantā noteiktajiem nošķiršanas pienākumiem.

⁽¹⁾ OV L 79, 20.3.2007., 11. lpp.

3. Depozitārija turēšanas pienākumi, kas minēti 1. un 2. punktā, pēc "caurskatāmības" principa piemērojami bāzes aktīviem, kas pieder finanšu un/vai juridiskām struktūrām, kuras tieši vai netieši ir AIF vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā, kontrolē.

Šā punkta pirmajā daļā noteiktā prasība neattiecas uz fondu fondu struktūrām vai galvenajām-pakārtotajām struktūrām, ja to bāzes fondiem ir depozitārijs, kas pienācīgi glabā fonda aktīvus.

90. pants

Turēšanas pienākumi attiecībā uz īpašumtiesību pārbaudi un uzskaiti

1. AIFP depozitārijam, kad tas uzsāk savu pienākumu pildīšanu, kā arī pēc tam regulāri nodrošina visu būtisko informāciju, kas depozitārijam vajadzīga tā pienākumu izpildei atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 8. punkta b) apakšpunktam, un garantē, ka arī trešās puses depozitārijam sniedz visu būtisko informāciju.

2. Lai nodrošinātu atbilstību visiem Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 8. punkta b) apakšpunktā minētajiem pienākumiem, depozitārijs vismaz:

- a) bez liekas kavēšanās gūst piekļuvi visai būtiskajai informācijai, kas tam vajadzīga, lai veiktu īpašumtiesību pārbaudi un izpildītu uzskaites pienākumu, tostarp būtiskajai informācijai, ko depozitārijam sniedz trešās puses;
- b) saņem pietiekamu uz uzticamu informāciju, lai tas būtu pārliecināts par AIF īpašumtiesībām uz aktīviem vai AIFP īpašumtiesībām uz aktīviem, ja tas rīkojas AIF vārdā;
- c) uztur to aktīvu uzskaiti, par kuriem tas ir pārliecināts, ka īpašumtiesības pieder AIF vai AIFP, ja tas rīkojas AIF vārdā. Lai izpildītu šo pienākumu, depozitārijs veic šādas darbības:
 - i) savā uzskaitē AIF vārdā reģistrē aktīvus un to attiecīgos nosacītos apjomus, par kuriem tas ir pārliecinājies, ka īpašumtiesības pieder AIF vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā;
 - ii) spēj jebkura laikā nodrošināt visaptverošu un aktuālu informāciju par AIF aktīviem, tostarp to attiecīgajiem nosacītajiem apjomiem.

Šā panta 2. punkta c) apakšpunkta ii) punkta mērķiem depozitārijs nodrošina, ka ir izveidotas procedūras, lai reģistrētos aktīvus nevarētu nodot, pārvest, apmainīt vai piegādāt, par

šādu darījumu neinformējot depozitāriju vai tā deleģējuma saņēmēju, turklāt depozitārijam bez liekas kavēšanās ir garantēta piekļuve trešās puses dokumentālajiem pierādījumiem par katru darījumu uz pozīciju. AIFP garantē, ka attiecīgā trešā puse bez liekas kavēšanās depozitārijam nodrošina sertifikātus vai citus dokumentālus pierādījumus vismaz vienu reizi gadā un katru reizi, kad notikusi aktīvu pārdošana vai iegūšana, vai korporatīvs darījums, kura rezultātā emitēti finanšu instrumenti.

3. Jebkurā situācijā depozitārijs garantē, ka AIFP ir un tas īsteno atbilstošas procedūras, lai pārbaudītu, ka tā pārvaldītā AIF iegūtie aktīvi ir pienācīgi reģistrēti AIF vārdā vai AIFP vārdā, ja tas rīkojas AIF vārdā, kā arī lai pārbaudītu AIFP datus reģistrēto pozīciju atbilstību tiem aktīviem, par kuriem depozitārijs ir pārliecinājies, ka aktīvu īpašumtiesības pieder AIF vai AIFP, ja tas rīkojas AIF vārdā. AIFP nodrošina, ka visi norādījumi un būtiskā informācija, kas attiecas uz AIF aktīviem, ir nosūtīta depozitārijam, lai depozitārijs spētu veikt savu pārbaudes vai saskaņošanas procedūru.

4. Depozitārijs izveido un īsteno eskalācijas procedūru gadījumiem, kad konstatētas neatbilstības, tostarp paredzot AIFP un kompetento iestāžu informēšanu, ja situāciju nav iespējams atrisināt un/vai labot.

5. Depozitārija kontu turēšanas funkcijas, kas izklāstītas 1.–4. punktā, piemēro pēc "caurskatāmības" principa tiem bāzes aktīviem, kas pieder finanšu un/vai juridiskām struktūrām, kuras izveidojusi AIF vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā, ar mērķi ieguldīt bāzes aktīvos un kuras tieši vai netieši ir AIF vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā, kontrolē.

Šā punkta pirmajā daļā noteiktā prasība neattiecas uz fondu fondu struktūrām un galvenajām-pakārtotajām struktūrām, ja to bāzes fondiem ir depozitārijs, kas nodrošina īpašumtiesību pārbaudi un šā fonda aktīvu uzskaiti.

91. pants

Galveno brokeru pārskatu sniegšanas pienākums

1. Ja ir iecelts galvenais brokeris, AIFP nodrošina, ka brokera iecelšanas dienas ir spēkā vienošanās, atbilstīgi kurai galvenajam brokerim ir noteikta prasība uz pastāvīga informācijas nesēja sniegt depozitārijam paziņojumu, kas satur šādu informāciju:

a) šā panta 3. punkta uzskaitīto posteņu vērtību katras darba dienas beigās;

b) ziņas par jebkuriem citiem jautājumiem, kas vajadzīgi, lai garantētu, ka AIF depozitārijam ir aktuāla un precīza informācija par to aktīvu vērtībām, kuru turējums ir deleģēts atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punktam.

2. Šā panta 1. punktā minēto paziņojumu sniedz AIF depozitārijam ne vēlāk kā nākamās darba dienas beigās pēc dienas, uz kuru paziņojums attiecas.

3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētie posteņi ietver:

a) kopējo vērtību aktīviem, kuri pēc AIF rīkojuma ir galvenā brokera turējumā un kuru kontu turēšanas funkcijas ir deleģētas atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punktam. Turpmāk uzskaitīto posteņu vērtības:

- i) naudas līdzekļu aizdevumi AIF un uzkrātie procenti;
- ii) vērtspapīri, ko AIF ir pienākums atkārtoti piegādāt saskaņā ar iesaistīšanos atklātā īsā pozīcijā AIF vārdā;
- iii) norēķinu summas, kuras AIF ir pienākums maksāt atbilstīgi nākotnes iespēju līgumiem;
- iv) naudas līdzekļi galvenā brokera turējumā no īsās pārdošanas, kas gūti no iesaistīšanās īsajā pozīcijā AIF vārdā;
- v) naudas līdzekļu marža galvenā brokera turējumā saskaņā ar AIF vārdā noslēgtajiem nākotnes iespēju līgumiem. Šis pienākums papildina 87. un 88. pantā noteiktos pienākumus;
- vi) tirgus vērtības noslēgšanas riska darījumu apjoms jebkuram ārpusbiržas darījumam, kurā notikusi iesaistīšanās AIF vārdā;
- vii) kopējais AIF nodrošināto saistību apjoms pret galveno brokeri; un
- viii) visi citi ar AIF saistītie aktīvi;

b) Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 8. punkta b) apakšpunktā minēto citu aktīvu vērtību, kas ir galvenā brokera turējumā kā nodrošinājums attiecībā uz nodrošinātiem darījumiem, kuros iesaistīšanās notikusi saskaņā ar galvenā brokera līgumu;

c) to aktīvu vērtību, attiecībā uz kuriem galvenais brokeris ir īstenojis AIF aktīvu izmantošanas tiesības;

d) visu to iestāžu uzskaitījumu, kurās atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 7. punktam galvenajam brokerim ir

vai var būt naudas līdzekļi kontā, kas atvērts AIF vārdā vai AIFP vārdā, ja tas rīkojas AIF vārdā.

92. pants

Uzraudzības pienākumi – vispārīgas prasības

1. Iecelšanas brīdī depozitārijs novērtē riskus, kas saistīti ar AIF stratēģijas un AIFP organizācijas specifiku, apjomu un sarežģītību, nolūkā izstrādāt uzraudzības procedūras, kas ir piemērotas AIF un aktīviem, kuros tas iegulda, un kuras tad tiek īstenotas un piemērotas. Šīs procedūras regulāri atjaunina.

2. Veicot savus uzraudzības pienākumus atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 9. punktam depozitārijs veic *ex post* kontroles, kā arī to procesu un procedūru pārbaudes, kas ir AIFP, AIF vai ieceltas trešās puses atbildības sfērā. Depozitārijs visos apstākļos nodrošina, ka ir izveidota piemērota pārbaudes un saskaņošanas procedūra, kuru īsteno, piemēro un regulāri pārskata. AIFP nodrošina, ka visi norādījumi, kas attiecas uz AIF aktīviem un darbībām, ir nosūtīti depozitārijam, lai depozitārijs spētu veikt savu pārbaudes vai saskaņošanas procedūru.

3. Depozitārijs izveido skaidru un visaptverošu eskalācijas procedūru, lai risinātu situācijas, kad, depozitārijam veicot uzraudzības pienākumus, ir konstatētas iespējamās neatbilstības, sīkākas ziņas par kurām pēc pieprasījuma sniedz AIFP kompetentajām iestādēm.

4. AIFP depozitārijam, kad tas uzsāk savu pienākumu pildīšanu, un pēc tam regulāri, nodrošina visu būtisko informāciju, kas tam vajadzīga tā pienākumu izpildei atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 9. punktam, tostarp informāciju, ko depozitārijam sniedz trešās puses. AIFP jo sevišķi nodrošina, ka depozitārijs var piekļūt uzskaites datiem un veikt pārbaudes uz vietas AIFP telpās, kā arī jebkuru AIF vai AIFP ieceltu pakalpojumu sniedzēju telpās, piemēram, administratoru vai ārējo vērtētāju, un/vai izvērtēt kvalificētu neatkarīgu revidentu vai citu ekspertu sniegtos pārskatus vai atzītus ārējās sertifikācijas paziņojumus ar mērķi nodrošināt izveidoto procedūru piemērotību un atbilstību.

93. pants

Pienākumi, kas attiecas uz parakstīšanos un izpirkšanu

Lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 9. punkta a) apakšpunktam, depozitārijs izpilda šādas prasības:

1) depozitārijs garantē, ka AIF, AIFP vai izraudzītā struktūra ir izveidojusi, īsteno un piemēro atbilstošu un konsekventu procedūru nolūkā:

- i) saskaņot parakstīšanās rīkojumus ar ieņēmumiem no parakstīšanās, kā arī emitēto ieguldījuma daļu apliecību vai akciju skaitu ar AIF saņemtajiem ieņēmumiem no parakstīšanās;

ii) saskaņot izpirkšanas rīkojumus ar maksājumiem par izpirkšanu, kā arī anulēto ieguldījuma daļu apliecību vai akciju skaitu ar AIF veiktajiem izpirkšanas maksājumiem;

iii) regulāri pārbaudīt, vai saskaņošanas procedūra ir piemērota.

Šā apakšpunkta i), ii) un iii) punkta mērķiem depozitārijs jo sevišķi regulāri pārbauda atbilstību starp kopējo ieguldījuma apliecību vai akciju skaitu AIF kontos un neapmaksāto ieguldījumu apliecību vai akciju skaitu AIF reģistros;

2) depozitārijs nodrošina un regulāri pārbauda, ka visas procedūras, kas attiecas uz AIF ieguldījuma apliecību vai akciju pārdošanu, emisiju, atpirkšanu, izpirkšanu un anulēšanu, atbilst piemērojamo valsts tiesību aktu noteikumiem, AIF nolikumam vai dibināšanas dokumentiem, turklāt pārbauda, vai tās tiek faktiski īstenotas;

3) depozitārija veikto pārbauzu biežums atbilst parakstīšanās un izpirkšanas biežumam.

94. pants

Pienākumi, kas attiecas uz akciju/ieguldījuma apliecību vērtēšanu

1. Lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 9. punkta b) apakšpunktam, depozitārijs:

a) pastāvīgi pārbauda, ka AIF aktīvu vērtēšanai ir izveidotas un tiek piemērotas atbilstošas un konsekventas procedūras atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 19. panta prasībām, tās īstenošanas pasākumiem un AIF nolikumam un/vai dibināšanas dokumentiem; un

b) nodrošina, ka vērtēšanas politika un procedūras tiek faktiski īstenotas un tiek periodiski pārskatītas.

2. Depozitārijs savas procedūras īsteno tik bieži, cik tas ir atbilstoši AIF vērtēšanas politikā paredzētajam biežumam, kā noteikts Direktīvas 2011/61/ES 19. pantā un tā īstenošanas pasākumos.

3. Ja depozitārijs uzskata, ka AIF ieguldījuma apliecību vai akciju vērtības aprēķins nav veikts atbilstīgi piemērojamajiem tiesību aktiem vai AIF nolikumam vai Direktīvas 2011/61/ES 19. pantam, tas attiecīgi informē AIFP un/vai AIF un nodrošina, ka laicīgi tiek veikti situācijas uzlabojumi AIF ieguldītāju labākajās interesēs.

4. Ja ir iecelts ārējais vērtētājs, depozitārijs pārbauda, vai ārējā vērtētāja iecelšana ir atbilstoša Direktīvas 2011/61/ES 19. panta noteikumiem un attiecīgajiem īstenošanas pasākumiem.

95. pants

Pienākumi, kas attiecas uz AIFP norādījumu izpildi

Lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 9. punkta c) apakšpunktam, depozitārijs vismaz:

a) izveido un īsteno atbilstošas procedūras, lai pārbaudītu, vai AIF un AIFP atbilst piemērojamo tiesību aktu un noteikumu, AIF nolikuma un dibināšanas dokumentu prasībām. Konkrēti, depozitārijs kontrolē AIF atbilstību ieguldījumu ierobežojumiem un saistību īpatsvara ierobežojumiem, kas noteikti AIF piedāvājuma dokumentos. Šīs procedūras ir proporcionālas AIF specifikai, apjomam un sarežģītībai;

b) izveido un īsteno eskalācijas procedūru, ja AIF ir pārkāpis vienu no a) apakšpunktā minētajiem ierobežojumiem.

96. pants

Pienākumi, kas attiecas uz laicīgu norēķināšanos par darījumiem

1. Lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 9. punkta d) apakšpunktam, depozitārijs izveido procedūru, kas paredzēta, lai konstatētu visas situācijas, kurās atbildība par darījumiem ar AIF aktīviem vai AIFP aktīviem, ja AIFP rīkojas AIF vārdā, nav pārskaitīta AIF parastajā termiņā, un par to informētu AIFP, un, ja situācija nav atrisināta, – darījuma partnerim pieprasītu finanšu instrumentu restitūciju, ja tas iespējams.

2. Ja darījumi nenotiek regulētā tirgū, parastos termiņus novērtē saistībā ar darījuma nosacījumiem (ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumi vai ieguldījumi nekustamā īpašuma aktīvos vai privātos uzņēmumos).

97. pants

Pienākumi, kas attiecas uz AIF ienākumu sadalījumu

1. Lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 9. punkta e) apakšpunktam, depozitārijs:

a) nodrošina, ka neto ienākumu aprēķinu, kad AIFP ir deklarējis ienākumus, piemēro atbilstīgi AIF nolikumam, dibināšanas dokumentiem un piemērojamajiem valsts tiesību aktiem;

b) nodrošina, ka tiek īstenoti attiecīgi pasākumi, ja AIF revidenti ir izteikuši iebildes par gada finanšu pārskatiem. No AIF vai AIFP, kas rīkojas AIF vārdā, saņem visu informāciju par iebildēm, kas izteiktas par finanšu pārskatiem; un

c) pārbauda dividenžu maksājumu pilnīgumu un pareizību, kad tos ir deklarējis AIFP, un atbilstošā gadījumā – arī peļņas procentuālo daļu.

2. Ja depozitārijs uzskata, ka ienākumu aprēķins nav veikts atbilstīgi piemērojamajiem tiesību aktiem vai AIF nolikumam vai dibināšanas dokumentiem, tas attiecīgi informē AIFP un/vai AIF un nodrošina, ka laicīgi tiek veikti situācijas uzlabojumi AIF ieguldītāju labākajās interesēs.

98. pants

Uzticamības pārbaude

1. Lai izpildītu Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punkta c) apakšpunktā noteiktos pienākumus, depozitārijs īsteno un piemēro atbilstošu dokumentētu uzticamības pārbaudes procedūru nolūkā izvēlēties un pastāvīgi kontrolēt deleģējuma saņēmēju. Šo procedūru regulāri pārskata, vismaz vienu reizi gadā, un pēc pieprasījuma dara pieejamu kompetentajām iestādēm.

2. Izvēloties un ieceļot trešo pusi, kurai atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punktam deleģētas turēšanas funkcijas, depozitārijs rīkojas ar nepieciešamajām prasmēm, rūpību un veic uzticamības pārbaudes, lai nodrošinātu, ka finanšu instrumentu uzticēšana šai trešai pusei garantē atbilstošu aizsardzības standartu. Tas vismaz:

- a) novērtē normatīvo un juridisko sistēmu, tostarp valsts risku, glabāšanas risku un trešo pušu līgumu izpildāmību. Šis novērtējums jo sevišķi ļauj depozitārijam noteikt trešās puses iespējamās maksātspējas sekas attiecībā uz AIF aktīviem un tiesībām. Ja depozitārijam kļūst zināms, ka aktīvu nodalīšana nav pietiekama, lai trešās puses atrašanās valsts tiesību aktu dēļ garantētu aizsardzību pret maksātspēju, tas nekavējoties attiecīgi informē AIFP;
 - b) novērtē, vai trešās puses prakse, procedūras un iekšējās kontroles ir piemērotas, lai nodrošinātu, ka AIF finanšu instrumentiem vai AIFP finanšu instrumentiem, ja AIFP rīkojas AIF vārdā, piemēro augstu rūpības un aizsardzības standartu;
 - c) novērtē, vai trešās puses finansiālā situācija un reputācija atbilst deleģētajiem pienākumiem. Šo novērtējumu balsta uz informāciju, ko sniegusi iespējamā trešā puse, kā arī citiem datiem un informāciju, ja tie pieejami;
 - d) nodrošina, ka trešai pusei ir operacionālās un tehnoloģiskās iespējas, lai izpildītu deleģētos turēšanas pienākumus ar apmierinošu aizsardzības un drošības pakāpi.
3. Depozitārijs rīkojas ar nepieciešamajām prasmēm un rūpību un veic uzticamības pārbaudes periodiskajā pārskatīšanā

un pastāvīgajā kontrolē, lai nodrošinātu, ka trešā puse joprojām atbilst šā panta 1. punkta kritērijiem un Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punkta d) apakšpunkta nosacījumiem. Lai to panāktu, depozitārijs vismaz:

- a) kontrolē trešās puses darbību un tās atbilstību depozitārija standartiem;
- b) garantē, ka trešā puse rīkojas, ievērojot augstus rūpības, piesardzības un uzticamības pārbaudžu standartus tās glabāšanas pienākumu izpildē, un jo sevišķi – faktiski nošķir finanšu instrumentus saskaņā ar 99. panta prasībām;
- c) pārskata turēšanas riskus, kas saistīti ar lēmumu uzticēt aktīvus trešai pusei, un nekavējoties informē AIF vai AIFP par izmaiņām šajos riskos. Šo novērtējumu balsta uz informāciju, ko sniegusi trešā puse, kā arī citiem datiem un informāciju, ja tie pieejami. Tirgus satricinājumu laikā vai, ja konstatēts kāds risks, pārskatīšanas biežumu un apjomu palielina. Ja depozitārijam kļūst zināms, ka aktīvu nošķiršana vairs nav pietiekama, lai trešās puses atrašanās valsts tiesību aktu dēļ garantētu aizsardzību pret maksātspēju, tas nekavējoties attiecīgi informē AIFP.

4. Ja trešā persona, kurai deleģētas funkcijas, kādas no šīm funkcijām deleģē tālāk, 1., 2. un 3. punkta noteiktos kritērijus piemēro *mutatis mutandis*.

5. Depozitārijs kontrolē atbilstību Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 4. punktam.

6. Depozitārijs izstrādā nepārtrauktības plānus katram tirgum, kurā tas atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punktam turēšanas pienākumu veikšanai ieceļ trešo pusi. Šādā nepārtrauktības plānā ietver norādi uz alternatīvu pakalpojumu sniedzēju, ja tāds ir.

7. Ja deleģējuma saņēmējs vairs neatbilst prasībām, depozitārijs īsteno pasākumus, tostarp līguma izbeigšanu, kas ir AIF un tā ieguldītāju labākajās interesēs.

99. pants

Nošķiršanas pienākums

1. Ja turēšanas funkcijas ir pilnīgi vai daļēji deleģētas trešai pusei, depozitārijs nodrošina, ka trešā puse, kurai atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punktam deleģētas turēšanas funkcijas, rīkojas saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punkta d) apakšpunkta iii) punktā paredzēto nošķiršanas pienākumu, pārbaudot, vai trešā puse:

a) veic reģistrāciju un uzskaiti, kas vajadzīga, lai tā varētu jebkurā laikā un nekavējoties atšķirt depozitārija AIF klientu aktīvus no saviem aktīviem, citu klientu aktīviem, depozitārija turējumā par tā paša līdzekļiem esošajiem aktīviem un aktīviem, kas ir tā turējumā tādu klientu, kas nav AIF, vārdā;

b) uztur reģistrāciju un uzskaiti tā, ka tiek nodrošināta to precizitāte un jo īpaši to atbilstība aktīviem, ko depozitārija turējumā ir nodevuši klienti;

c) regulāri veic saskaņošanu starp savu iekšējo uzskaiti un reģistra datiem un tādas trešās puses uzskaiti un reģistra datiem, kurai tas atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punktam deleģējis turēšanas funkcijas;

d) ir ieviesis atbilstošu organizatorisko kārtību, lai novērstu finanšu instrumentu zaudējumu vai vērtības samazināšanās risku, vai ar tiem saistīto tiesību samazināšanās risku finanšu instrumentu nepareizas izmantošanas, krāpšanas, sliktas pārvaldes, neatbilstošas uzskaites vai nolaidības dēļ;

e) ja trešā puse ir kāda no Direktīvas 2006/73/EK 18. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajām struktūrām, uz kuru attiecas faktiskais uzraudzības regulējums un uzraudzība, kam ir tāda pati ietekme kā Savienības tiesību aktos noteiktajiem un ko efektīvi īsteno, depozitārijs veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka AIF naudas līdzekļi tiek turēti kontā vai kontos atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 7. punktam.

2. Ja depozitārijs savas glabāšanas funkcijas ir deleģējis trešai pusei atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punktam, trešās puses kontrole attiecībā uz nošķiršanas pienākumu izpildi nodrošina, ka finanšu instrumenti, kas pieder tā klientiem, ir aizsargāti pret šīs trešās puses maksātnespēju. Ja atbilstīgi piemērojamajiem tiesību aktiem, jo sevišķi tiesību aktiem, kas attiecas uz īpašumu un maksātnespēju, 1. punktā noteiktās prasības nav pietiekamas, lai sasniegtu šo mērķi, depozitārijs novērtē, kādi papildu pasākumi būtu nosakāmi nolūkā mazināt zaudējuma risku un uzturēt atbilstošu aizsardzības standartu.

3. Šā panta 1. un 2. punkts piemērojams *mutatis mutandis*, ja trešā puse, kurai atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punktam deleģētas turēšanas funkcijas, ir nolēmusi pilnīgi vai daļēji deleģēt savas turēšanas funkcijas citai trešai pusei atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punktam.

4. IEDAĻA

Finanšu instrumentu zaudējums, atbrīvošana no atbildības un objektīvi iemesli

(Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 12. un 13. punkts)

100. pants

Glabāšanā esoša finanšu instrumenta zaudējums

1. Uzskatāms, ka noticis glabāšanā esoša finanšu instrumenta zaudējums Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 12. punkta izpratnē, ja attiecībā uz finanšu instrumentu, ko glabā depozitārijs vai trešā puse, kurai deleģēta glabāšanā esošo finanšu instrumentu glabāšana, ir spēkā šādi nosacījumi:

a) ir pierādīts, ka norādītās AIF īpašumtiesības nav spēkā, jo ir beigušās vai nekad nav eksistējušas;

b) AIF ir neatgriezeniski zaudējis tiesības uz finanšu instrumentu;

c) AIF neatgriezeniski nav spējīgs tieši vai netieši rīkoties ar finanšu instrumentu.

2. Finanšu instrumenta zaudējuma noteikšana, ko veic AIFP, notiek atbilstoši dokumentētam procesam, kas viegli pieejams kompetentajām iestādēm. Tiklīdz zaudējums ir noteikts, par to nekavējoties informē ieguldītājus, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju.

3. Glabāšanā esošs finansu instruments nav uzskatāms par zaudētu Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 12. punkta izpratnē, ja AIF pavisam zaudējis īpašumtiesības uz konkrētu instrumentu, bet šo instrumentu aizstāj vai konvertē citā finanšu instrumentā vai instrumentos.

4. Gadījumā, ja iestājusies maksātnespēja trešai pusei, kurai deleģēta glabāšanā esošu finanšu instrumentu glabāšana, AIFP nosaka glabāšanā esoša finanšu instrumenta zaudējumu tiklīdz pavisam noteikti izpildīts viens no 1. punktā noteiktajiem kritērijiem.

Tas, vai izpildīts kāds no 1. punkta nosacījumiem, ir noteikti skaidrs, vēlākais, maksātnespējas procedūras beigās. AIFP un depozitārijs cieši uzrauga maksātnespējas procedūru, lai noteiktu, vai visi vai daļa no finanšu instrumentiem, kas uzticēti trešai pusei, kurai deleģēta finanšu instrumentu glabāšana, ir faktiski zaudēti.

5. Glabāšanā esoša finanšu instrumenta zaudējumu nosaka neatkarīgi no tā, vai atbilstība 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem ir krāpšanas, nolaidības vai citas tīšas vai netīšas darbības sekas.

101. pants

Atbrīvošana no atbildības atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 12. punktam

1. Depozitārija atbildība saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 12. punktu neiestājas, ja depozitārijs var pierādīt, ka izpildīti visi šie nosacījumi:

- a) notikums, kas izraisījis zaudējumu, nav depozitārija vai trešās puses, kurai deleģēta atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 8. punkta a) apakšpunktam glabāšanā esošo finanšu instrumentu glabāšana, darbības vai bezdarbības rezultāts;
- b) depozitārijs nebūtu spējis novērst zaudējumu izraisījušo notikumu par spīti tam, ka pieņemti visi piesardzīgam depozitārijam pienācīgie drošības pasākumi, kas vērojami parastajā nozares praksē;
- c) par spīti stingrai un visaptverošai uzticamības pārbaudei depozitārijs nebūtu varējis novērst zaudējumu.

Šo nosacījumu var uzskatīt par izpildītu, ja depozitārijs ir garantējis, ka depozitārijs un trešā puse, kurai deleģēta atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 8. punkta a) apakšpunktam glabāšanā esošo finanšu instrumentu glabāšana, ir veikuši visas turpmākās darbības:

- i) ir izveidotas, īstenotas, piemērotas un uzturētas struktūras un procedūras un nodrošināta kompetence, kas ir piemērotas un proporcionālas AIF aktīvu specifikai un sarežģītībai, nolūkā laicīgi konstatēt un pastāvīgi uzraudzīt ārējos notikumus, kuru rezultātā varētu rasties glabāšanā esoša finanšu instrumenta zaudējums;
- ii) regulāri tiek novērtēts, vai kāds no i) punktā nosauktajiem notikumiem rada ievērojamu glabāšanā esoša finanšu instrumenta zaudējuma risku;
- iii) AIFP tiek informēts par konstatētajiem būtiskajiem riskiem un ir veiktas atbilstošas darbības, ja tādas ir, nolūkā novērst vai mazināt glabāšanā esošo finanšu instrumentu zaudējumu, ja konstatēti faktiski un iespējami ārējie notikumi, kuri uzskatāmi par tādiem, kas rada ievērojamu glabāšanā esoša finanšu instrumenta zaudējuma risku.

2. Šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētās prasības uzskatāmas par izpildītām šādos apstākļos:

- a) dabas parādības ārpus cilvēka kontroles vai ietekmes;

b) jebkura tiesību akta, dekrēta, noteikuma, lēmuma vai rīkojuma pieņemšana, ko veic valdība vai valdības struktūra, tostarp jebkura tiesa vai tribunāls, un kas ietekmē glabāšanā esošos finanšu instrumentus;

- c) karš, nemieri vai citi lieli satricinājumi.

3. Šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu prasības nav uzskatāmas par izpildītām tādos gadījumos kā uzskaites kļūdas, nespēja veikt darbību, krāpšana, nodalīšanas prasību nepiemērošana depozitārija līmenī vai tādas trešās puses līmenī, kurai deleģēta atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 8. punkta a) apakšpunktam glabāšanā esošo finanšu instrumentu glabāšana.

4. Šā panta noteikumus *mutatis mutandis* piemēro deleģējuma saņēmējam, ja depozitārijs atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 13. un 14. punktam ir faktiskiski nodevis savu atbildību.

102. pants

Objektīvi iemesli depozitārijam līgumā paredzēt atbrīvošanu no atbildības

1. Atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 13. punktam objektīvi iemesli līgumā paredzēt atbrīvošanu no atbildības ir:

a) ierobežoti līdz precīziem un konkrētiem apstākļiem, kas raksturo attiecīgo darbību;

b) saskaņā ar depozitārija politiku un lēmumiem.

2. Objektīvus iemeslus nosaka katru reizi, kad depozitārijs plāno atbrīvot sevi no atbildības.

3. Uzskatāms, ka depozitārijam ir objektīvi iemesli atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 13. punktam līgumā paredzēt atbrīvošanu no atbildības, ja depozitārijs var pierādīt, ka tam nebija citas iespējas kā vien deleģēt savus glabāšanas pienākumus trešai pusei. Konkrētāk, tas tā ir, ja:

a) trešās valsts tiesību akti nosaka prasību, ka noteiktu finanšu instrumentu turējums jānodrošina vietējai struktūrai, un eksistē tādas vietējās struktūras, kuras atbilst Direktīvas 2011/61/ES 21. panta 11. punktā noteiktajiem deleģējuma kritērijiem; vai

b) AIFP uzstāj uz to, lai saglabātu ieguldījumu noteiktā jurisdikcijā, neraugoties uz depozitārija brīdinājumiem, ka tas rada paaugstinātu risku.

V NODAĻA

PĀRSKATĀMĪBAS PRASĪBAS, SAISTĪBU ĪPATSVARS, NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ TREŠĀM VALSTĪM UN INFORMĀCIJAS APMAIŅU PAR IESPĒJAMO IETEKMI UZ AIFP DARBĪBU

1. IEDAĻA

Gada pārskats, informācijas sniegšana ieguldītājiem un kompetentajām iestādēm

(Direktīvas 2011/61/ES 22. panta 2. punkta a)–e) apakšpunkts, 23. panta 4. punkts un 24. panta 1. punkts)

103. pants

Vispārīgi principi gada pārskatā

Visa gada pārskata sniegta informācija, tostarp šajā iedaļā norādītā informācija, sniedzama veidā, kas nodrošina būtiski svarīgu, uzticamu, salīdzināmu un skaidru informāciju. Gada pārskatā ietver informāciju, kas ieguldītājiem vajadzīga saistībā ar konkrētām AIF struktūrām.

104. pants

Bilances vai aktīvu un saistību pārskata un ieņēmumu un izdevumu pārskata saturs un formāts

1. Atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 22. panta 2. punkta a) apakšpunktam bilance vai aktīvu un saistību pārskats ietver vismaz šādus elementus un pamata posteņus:

a) "aktīvs" ir resursi, ko iepriekšēju notikumu rezultātā kontrolē AIF un no kuriem var sagaidīt saimniecisko labumu plūsmu uz AIF nākotnē. Aktīvus iedala kategorijās atbilstīgi šiem bilances posteņiem:

i) "ieguldījumi" ietver, bet neaprobežojas ar parāda un kapitāla vērtspapīriem, nekustamo īpašumu un atvasinātajiem instrumentiem;

ii) "naudas līdzekļi un to ekvivalenti" ietver, bet neaprobežojas ar naudas līdzekļiem kasē, pieprasījuma noguldījumiem un atbilstošiem īstermiņa likvīdiem ieguldījumiem;

iii) "debitoru parādi" ietver, bet neaprobežojas ar summām, kas jāsaņem dividendēs un procentos, pārdotajiem ieguldījumiem, summām, kas jāsaņem no brokeriem un priekšapmaksām, kas ietver, bet neaprobežojas ar avansā samaksātajām AIF izdevumu summām;

b) "saistības" ir pašreizējās AIF saistības, kas radušās no notikumiem pagātnē un kuru nokārtošana radīs saimniecisko resursu izplūdi no AIF. Saistības iedala kategorijās atbilstīgi šiem bilances posteņiem:

i) "parādi kreditoriem" ietver, bet neaprobežojas ar AIF ieguldījuma apliecību vai akciju izpirkšanu, summām,

kas jāmaksā brokeriem, un uzkrātajiem izdevumiem, kas ietver, bet neaprobežojas ar administrācijas maksām, konsultāciju maksām, fondu vērtības pieauguma maksām, procentu un citiem izdevumiem, kas radušies AIF darbības gaitā;

ii) "aizņēmumi" ietver, bet neaprobežojas ar summām, kas maksājamas bankām un citiem darījuma partneriem;

iii) "citas saistības" ietver, bet neaprobežojas ar summām, kas jāmaksā darījuma partneriem par nodrošinājumu, atdotot aizdotos vērtspapīrus, atliktajiem ienākumiem, maksājamajām dividendēm un sadalāmo peļņu;

c) "neto aktīvi" ir atlikusī interese AIF aktīvos, kad atskaitītas visas tā saistības.

2. Ienākumi un izdevumi ietver vismaz šādus elementus un pamata posteņus:

a) "ienākumi" ir saimniecisko labumu pieaugums pārskata periodā, kas nozīmē aktīvu ieplūdi vai to vērtības palielināšanos, vai saistību samazināšanos, kā rezultātā palielinās neto aktīvi, taču tas nenotiek saistībā ar iemaksām no ieguldītājiem. Ieņēmumus iedala kategorijās atbilstīgi šiem bilances posteņiem:

i) "ienākumi no ieguldījumiem", kurus var sīkāk iedalīt šādi:

— "ienākumi no dividendēm" ir AIF pienākošās dividendes no ieguldījumiem kapitālā,

— "ienākumi no procentiem" ir AIF pienākošies procenti no ieguldījumiem parāda instrumentos un naudas līdzekļos,

— "ienākumi no izīrēšanas" ir AIF pienākošies ienākumi no ieguldījuma īpašumu izīrēšanas;

ii) "realizēti guvumi no ieguldījumiem" ir guvumi no ieguldījumu atsavināšanas;

iii) "nerealizēti guvumi no ieguldījumiem" ir guvumi no ieguldījumu pārvērtēšanas; un

iv) "citi ienākumi" ietver, bet neaprobežojas ar ienākumiem no maksām par vērtspapīru aizdevumiem un dažādiem citiem avotiem;

b) "izdevumi" ir saimniecisko labumu samazinājums pārskata periodā, kas nozīmē aktīvu aizplūdi vai to vērtības samazināšanos, vai tādu saistību rašanos, kā rezultātā samazinās neto aktīvi, taču tas nenotiek saistībā ar izmaksām ieguldītājiem. Izdevumus iedala kategorijās atbilstīgi šiem bilances posteņiem:

— "ieguldījumu konsultāciju vai pārvaldības maksas" ir līgumā paredzētās maksas konsultantam vai AIFP,

— "citi izdevumi" ietver, bet neaprobežojas ar administrēšanas maksām, profesionālo pakalpojumu maksām, glabāšanas maksām un procentiem. Individuālās pozīcijas, ja tās ir būtiskas, atklāj atsevišķi,

— "realizēti zaudējumi no ieguldījumiem" ir zaudējumi no ieguldījumu atsavināšanas,

— "nerealizēti zaudējumi no ieguldījumiem" ir zaudējumi no ieguldījumu pārvērtēšanas;

c) "neto ienākumi vai izdevumi" ir ienākumu pārsniegums pār izdevumiem vai attiecīgā gadījumā izdevumu pārsniegums pār ienākumiem.

3. Posteņu izkārtojums, nomenklatūra un terminoloģija ir atbilstoša AIF piemērojamajiem grāmatvedības standartiem vai AIF pieņemtajiem noteikumiem, turklāt ir saskaņā ar AIF darbības teritorijā piemērojamajiem tiesību aktiem. Šos posteņus var grozīt un paplašināt, lai nodrošinātu atbilstību iepriekš minētajam.

4. Papildu posteņus, nosaukumus un starpsummās uzrāda, ja šī uzrādīšana ir svarīga, lai izprastu AIF finansiālo stāvokli bilancē vai aktīvu un saistību pārskatā vai AIF finansiālos rezultātus ienākumu un izdevumu pārskata saturā un formātā. Atbilstošos gadījumos papildu informāciju iekļauj finanšu pārskatu piezīmēs. Piezīmju mērķis ir nodrošināt galvenajās pārskata daļās ietvertu posteņu aprakstus vai segmentētu informāciju, kā arī informāciju par posteņiem, kas nav atzīti šajos pārskatos.

5. Katru būtisko līdzīgu posteņu kategoriju sniedz informāciju atsevišķi. Par individuāliem posteņiem informāciju sniedz, ja tie ir būtiski. Būtiskumu novērtē atbilstīgi pieņemtās grāmatvedības sistēmas prasībām.

6. Bilances vai aktīvu un saistību pārskata posteņu informācijas sniegšanu un iedalījumu saglabā no viena pārskata perioda uz nākamo, ja vien nav acīmredzams, ka citāda informācijas sniegšana vai iedalījums būtu piemērotāki, piemēram, tad, ja izmaiņas ieguldījumu stratēģijā rada atšķirīgus darījumu mode-

ļus, vai tāpēc, ka grāmatvedības standarts paredz izmaiņas informācijas sniegšanā.

7. Attiecībā uz ienākumu un izdevumu pārskata saturu un formātu, kas ietverts IV pielikumā, visi ienākumu un izdevumu posteņi ienākumu un izdevumu pārskatā atzīstami noteiktā periodā, ja vien AIF pieņemtais grāmatvedības standarts nenosaka citādi.

105. pants

Ziņojums par darbību attiecīgajā finanšu gadā

1. Ziņojumā par darbību attiecīgajā finanšu gadā ietver vismaz:

a) ieguldījumu darbības pārskatu finanšu gada vai pārskata perioda laikā, un AIF portfeļa pārskatu gada beigās vai pārskata perioda beigās;

b) AIF darbības rezultātu pārskatu gada vai pārskata perioda laikā;

c) turpmāk definētās būtiskās izmaiņas Direktīvas 2011/61/ES 23. pantā noteiktajā informācijā, kas vēl nav iekļautas finanšu pārskatos.

2. Ziņojumā ietver taisnīgu un sabalansētu pārskatu par AIF darbību un rezultātiem, ietverot arī aprakstu ar galvenajiem riskiem un ieguldījumu un ekonomisko nenoteiktību, ar ko AIF var saskarties.

3. Tiktāl, ciktāl tas nepieciešams, lai izprastu AIF ieguldījumu darbības vai rezultātus, analizē ietver galvenos attiecīgā AIF finanšu un nefinanšu radītājus. Ziņojumā sniegtā informācija atbilst valsts tiesību aktu prasībām teritorijā, kurā darbojas AIF.

4. Ziņojumā ietvertā informācija par darbību finanšu gada laikā veido daļu no direktoru vai ieguldījumu pārvaldnieku ziņojuma tiktāl, ciktāl to parasti sniedz kopā ar AIF finanšu pārskatiem.

106. pants

Būtiskas izmaiņas

1. Jebkuras izmaiņas informācijā uzskatāmas par būtiskām Direktīvas 2011/61/ES 22. panta 2. punkta d) apakšpunkta izpratnē, ja ir būtiska iespējamība, ka saprātīgs ieguldītājs, uzzinot šo informāciju, atkārtoti apsvērtu ieguldījumu AIF, tostarp tāpēc, ka šī informācija varētu ietekmēt ieguldītāja spēju īstenot savas tiesības attiecībā uz tā ieguldījumu, vai citādi aizskart viena vai vairāku AIF ieguldītāju intereses.

2. Lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 2011/61/ES 22. panta 2. punkta d) apakšpunktam, AIFP atbilstīgi šā panta 1. punktam novērtē Direktīvas 2011/61/ES 23. pantā minētās informācijas izmaiņas finanšu gada laikā.

3. Informāciju atklāj saskaņā ar AIF pieņemto grāmatvedības standartu un grāmatvedības noteikumu prasībām, tai pievienojot aprakstu par jebkuru iespējamo vai sagaidāmo ietekmi uz AIF un/vai AIF ieguldītājiem. Papildu informāciju atklāj, ja atbilstības nodrošināšana konkrētam grāmatvedības standartu un grāmatvedības noteikumu prasībām varētu būt nepietiekama, lai nodrošinātu ieguldītāju izpratni par izmaiņu ietekmi.

4. Ja uz 1. punktā noteikto atklājamo informāciju neattiecas AIF piemērojamie grāmatvedības standarti vai tā grāmatvedības noteikumi, būtisko izmaiņu aprakstu sniedz kopā ar aprakstu par jebkuru iespējamo vai sagaidāmo ietekmi uz AIF un/vai AIF ieguldītājiem.

107. pants

Atalgojuma atklāšana

1. Ja ir sniegta Direktīvas 2011/61/ES 22. panta 2. punkta e) apakšpunktā prasītā informācija, tai pievieno norādi par to, vai tā attiecas uz kādu no šiem:

- a) kopējo visu AIFP darbinieku atalgojumu, norādot saņēmēju skaitu;
- b) kopējo to AIFP darbinieku atalgojumu, kas ir pilnībā vai daļēji iesaistīti AIF darbībā, norādot saņēmēju skaitu;
- c) kopējā AIF darbinieku atalgojuma daļu, kas attiecināma uz AIF, norādot saņēmēju skaitu.

2. Atbilstošā gadījumā kopējā atalgojumā par finanšu gadu ietver arī AIF maksāto peļņas procentuālo daļu.

3. Ja informāciju atklāj AIFP līmenī, tad norāda arī attiecinājumu vai sadalījumu saistībā ar katru AIF, tiktāl, ciktāl šī informācija eksistē un ir brīvi pieejama. Atklājot šo informāciju, ietver arī aprakstu par to, kā iegūts šis attiecinājums vai sadalījums.

4. AIFP sniedz vispārīgu informāciju, kas attiecas uz atalgojuma politikas un prakses finanšu un nefinanšu kritērijiem attiecīgajām darbinieku kategorijām, lai ļautu ieguldītājiem novērtēt

piedāvātos stimulus. Atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES II pielikumā noteiktajiem principiem AIFP atklāj vismaz to informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu izpratni par AIF riska profilu un pasākumiem, ko tas pieņēmis, lai pārvaldītu interešu konfliktus vai izvairītos no tiem.

108. pants

Periodiska informācijas sniegšana ieguldītājiem

1. Direktīvas 2011/61/ES 23. panta 4. punktā minēto informāciju sniedz skaidrā un saprotamā veidā.

2. Atklājot to AIF aktīvu procentuālo daļu, uz kuriem attiecas īpaši pasākumi saistībā ar to nelikviditāti atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 23. panta 4. punkta a) apakšpunktam, AIFP:

- a) sniedz pārskatu par jebkuriem noteiktajiem īpašajiem pasākumiem, tostarp informāciju par to, vai šie pasākumi saistīti ar norobežotajiem kontiem (*side pockets*), barjerām (*gates*) vai citiem līdzīgiem pasākumiem, vērtēšanas metodoloģiju, kas piemērota aktīviem, uz kuriem attiecas šādi pasākumi, un kā pārvaldības un fondu vērtības pieauguma maksas attiecas uz šiem aktīviem;
- b) sniedz informāciju kā daļu no AIF periodiskā ziņojuma ieguldītājiem, kā to nosaka AIF nolikums vai dibināšanas dokumenti, vai kopā ar prospektu un piedāvājuma dokumentiem un vismaz vienlaicīgi ar gada pārskata nodošanu atklātībai saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 22. panta 1. punktu.

To AIF aktīvu procentuālo daļu, uz kuriem attiecas 1. panta 5. punktā definētie īpašie pasākumi, aprēķina šo aktīvu, uz kuriem attiecas īpašie pasākumi, neto vērtību dalot ar attiecīgā AIF neto aktīvu vērtību.

3. Attiecībā uz jebkuru jaunu pasākumu AIF likviditātes pārvaldībai atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 23. panta 4. punkta b) apakšpunktam AIFP:

- a) attiecībā uz katru tā pārvaldīto AIF, kas nav slēgts AIF, kurā neizmanto saistības, informē ieguldītājus vienmēr, kad veiktas izmaiņas Direktīvas 2011/61/ES 16. panta 1. punktā minētajās likviditātes pārvaldības sistēmās un procedūrās, kas ir būtiskas saskaņā ar 106. panta 1. punktu;
- b) nekavējoties informē ieguldītājus, ja tiek nolemts izmantot barjeras, norobežotos kontus vai līdzīgus īpašus pasākumus vai apturēt izpirkšanu;

c) sniedz pārskatu par izmaiņām ar likviditāti saistītajos pasākumos, neatkarīgi no tā, vai tie ir īpaši pasākumi. Atbilstošā gadījumā ietver informāciju par noteikumiem, saskaņā ar kuriem izpiršana ir atļauta, kā arī par apstākļiem, kuros pieļaujama vadības rīcības brīvība. Nodrošina arī informāciju par balsošanas vai cita veida ierobežojumiem, darbības pārtraukšanas periodu ilgumu vai jebkuru noteikumu attiecībā uz prioritāti vai proporcionalitāti saistībā ar barjerām vai apturēšanu.

4. Informācijas sniegšanā par AIF riska profilu atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 23. panta 4. punkta c) apakšpunktam AIFP ietver:

- a) pasākumus ar mērķi novērtēt AIF portfeļa jutīgumu pret visbūtiskākajiem riskiem, kam AIF ir vai varētu būt pakļauts;
- b) norādi, vai AIFP noteiktie riska ierobežojumi ir pārkāpti vai varētu tikt pārkāpti, un gadījumā, ja tie ir pārkāpti, – apstākļu aprakstu un stāvokļa uzlabošanai veiktos pasākumus.

Šo informāciju sniedz kā daļu no AIF periodiskā ziņojuma ieguldītājiem, kā to nosaka AIF nolikums vai dibināšanas dokumenti, vai kopā ar prospektu un piedāvājuma dokumentiem un vismaz vienlaicīgi ar gada pārskata nodošanu atklātībai saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 22. panta 1. punktu.

5. AIFP izmantotajās riska pārvaldības sistēmas atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 23. panta 4. punkta c) apakšpunktam norāda AIF izmantoto riska pārvaldības sistēmu galvenās iezīmes nolūkā pārvaldīt riskus, kam tā pārvaldītais AIF ir vai varētu būt pakļauts. Izmaiņu gadījumā sniedzamajā informācijā ietver informāciju, kas attiecas uz konkrēto izmaiņu, kā arī tās sagaidāmo ietekmi uz AIF un tā ieguldītājiem.

Šo informāciju sniedz kā daļu no AIF periodiskā ziņojuma ieguldītājiem, kā to nosaka AIF nolikums vai dibināšanas dokumenti, vai kopā ar prospektu un piedāvājuma dokumentiem un vismaz vienlaicīgi ar gada pārskata nodošanu atklātībai vai publiskošanu saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 22. panta 1. punktu.

109. pants

Regulāra informācijas sniegšana ieguldītājiem

1. Direktīvas 2011/61/ES 23. panta 5. punktā minēto informāciju sniedz skaidrā un saprotamā veidā.

2. Informāciju par izmaiņām maksimālajā saistību īpatsvara līmenī, kas aprēķinātas saskaņā ar bruto un saistību metodēm,

un jebkurās tiesībās atkārtoti izmantot nodrošinājumu vai garantiju ar saistību īpatsvaru saistītajos pasākumos sniedz bez liekas kavēšanās, un tajā ietver:

- a) oriģinālo un pārskatīto maksimālo saistību īpatsvara līmeni, kas aprēķināts atbilstīgi 7. un 8. panta noteikumiem, kur saistību īpatsvara līmeni aprēķina, attiecīgo riska darījumu apjomu dalot ar AIF neto aktīvu vērtību;
- b) piešķirto nodrošinājuma atkārtotas izmantošanas tiesību specifiku;
- c) piešķirto garantiju specifiku; un
- d) ziņas par izmaiņām pakalpojumu sniedzējos, kas attiecas uz kādu no iepriekš minētajiem.

3. Informāciju par saistību īpatsvara kopējo apjomu, kas aprēķināts atbilstīgi AIF izmantotajām bruto un saistību metodēm, sniedz kā daļu no AIF periodiskā ziņojuma ieguldītājiem, kā to nosaka AIF nolikums vai dibināšanas dokumenti, vai kopā ar prospektu un piedāvājuma dokumentiem un vismaz vienlaicīgi ar gada pārskata nodošanu atklātībai saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 22. panta 1. punktu.

110. pants

Pārskatu sniegšana kompetentajām iestādēm

1. Lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 2011/61/ES 24. panta 1. punkta otrajai daļai un 3. panta 3. punkta d) apakšpunktam, AIFP savā pārskatā kompetentajām iestādēm sniedz šādu informāciju:

- a) galvenos instrumentus, ar kuriem tas tirgojas, tostarp sadalījumu finanšu instrumentos un citos aktīvos, ietverot ziņas par AIF ieguldījumu stratēģijām un to ieguldījumu ģeogrāfiskajiem un nozaru mērķiem;
- b) tirgus, kuros tas ir dalībnieks vai kuros tas aktīvi tirgojas;
- c) AIF portfeļu diversifikāciju, kas ietver, bet neaprobežojas ar galvenajiem riska darījumu apjomiem un svarīgākajām koncentrācijām.

Informāciju sniedz pēc iespējas ātrāk un ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc 3. punktā minētā perioda beigām. Ja AIF ir fondu struktūra, šo periodu AIFP var pagarināt par 15 dienām.

2. Katram tā pārvaldītajam ES AIF un katram AIF, ko tas tirgo Savienībā, AIFP to piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 24. panta 2. punktam nodrošina šādu informāciju:

a) to AIF aktīvu procentuālo daļu, uz kuriem attiecas šīs regulas 1. panta 5. punktā noteiktie īpašie pasākumi saistībā ar to nelikviditāti, kā noteikts Direktīvas 2011/61/ES 23. panta 4. punkta a) apakšpunktā;

b) jaunus pasākumus AIF likviditātes pārvaldībai;

c) riska pārvaldības sistēmas, ko izmanto AIFP, lai pārvaldītu tirgus risku, likviditātes risku, darījuma partnera risku un citus riskus, tostarp darbības risku;

d) AIF pašreizējo riska profilu, tostarp:

i) AIF ieguldījumu tirgus riska profilu, tostarp AIF sagaidāmos ienākumus un svārstīgumu normālos tirgus apstākļos;

ii) AIF ieguldījumu likviditātes profilu, tostarp AIF aktīvu likviditātes profilu, izpirkuma nosacījumu un darījuma partneru AIF piešķirtā finansējuma nosacījumu profilu;

e) informāciju par galvenajām aktīvu kategorijām, kurās AIF ieguldījis, tostarp atbilstošo īso tirgus vērtību un garo tirgus vērtību, apgrozījumu un rezultātus pārskata periodā; un

f) periodisko stresa testu rezultātus normālos un ārkārtējos apstākļos, kas veikti atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 15. panta 3. punkta b) apakšpunktam un 16. panta 1. punkta otrajai daļai.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minēto informāciju sniedz:

a) reizi pusgadā – tie AIFP, kas pārvalda AIF portfeļus, kuru pārvaldīto aktīvu apjoms, ko aprēķina atbilstīgi 2. panta noteikumiem, kopā pārsniedz vai nu EUR 100 miljonus, vai EUR 500 miljonus, kā noteikts Direktīvas 2011/61/ES 3. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā, bet nepārsniedz

EUR 1 miljardu katram pārvaldītajam ES AIF un katram AIF, ko tas tirgo Savienībā;

b) reizi ceturksnī – tie AIFP, kas pārvalda AIF portfeļus, kuru pārvaldīto aktīvu apjoms, ko aprēķina atbilstīgi 2. panta noteikumiem, kopā pārsniedz EUR 1 miljardu katram pārvaldītajam ES AIF un katram AIF, ko tas tirgo Savienībā;

c) reizi ceturksnī – tie AIFP, uz kuriem attiecas šā punkta a) apakšpunkta prasības, attiecībā uz katru AIF, kura pārvaldītie aktīvi, tostarp aktīvi, kuri iegūti izmantojot saistības, kopā attiecība uz šo AIF pārsniedz EUR 500 miljonus;

d) reizi gadā – tie AIFP attiecība uz katru to pārvaldīto AIF, kurā nav izmantotas saistības un kas saskaņā ar tā pamata ieguldījumu politiku iegulda biržā nekotētos uzņēmumos un emitentos nolūkā iegūt kontroli.

4. Atkāpjoties no 3. punkta noteikumiem, AIFP piederības dalībvalsts kompetentā iestāde var uzskatīt par piemērotu un vajadzīgu savu funkciju veikšanai prasīt visu vai daļu no šīs informācijas sniegt biežāk.

5. AIFP, kas pārvalda vienu vai vairākus AIF, attiecībā uz kuriem tie konstatējuši ievērojamu saistību īpatsvaru atbilstīgi šīs regulas 111. pantam, Direktīvas 2011/61/ES 24. panta 4. punktā prasīto informāciju sniedz vienlaicīgi ar šā panta 2. punktā prasīto.

6. AIFP 1., 2. un 5. punktā noteikto informāciju sniedz, izmantojot IV pielikumā iekļautās informācijas sniegšanas veidnes.

7. Atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 42. panta 1. punkta a) apakšpunktam attiecībā uz trešo valstu AIFP jebkura atsaucē uz piederības valsts kompetentajām iestādēm nozīmē atsaucē dalībvalsts kompetento iestādi.

111. pants

“Būtiska” saistību īpatsvara izmantošana

1. Direktīvas 2011/61/ES 24. panta 4. punkta mērķiem uzskatāms, ka izmantots būtisks saistību īpatsvars, ja AIF riska darījumu apjoms, kas aprēķināts atbilstoši šīs regulas 8. pantā noteiktajai saistību metodei, trīs reizes pārsniedz tā neto aktīvu vērtību.

2. Ja izpildītas šā panta 1. punkta prasības, AIFP atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 24. panta 4. punktam to piederības dalībvalstu kompetentajam iestādēm sniedz informāciju saskaņā ar principiem, kas noteikti šīs regulas 110. panta 3. punktā.

2. IEDAĻA

AIFP, kas pārvalda AIF, kuros izmantotas saistības

(Direktīvas 2011/61/ES 25. panta 3. punkts)

112. pants

AIF pārvaldības ierobežojumi

1. Šajā pantā noteiktie principi ir piemērojami, lai noteiktu apstākļus, kuros kompetentās iestādes īsteno savas pilnvaras, lai AIFP piemērotu saistību īpatsvara ierobežojumus vai citus aizliegumus.

2. Novērtējot informāciju, kas saņemta atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 7. panta 3. punktam, 15. panta 4. punktam, 24. panta 4. punktam vai 24. panta 5. punktam, kompetentā iestāde ņem vērā to, cik lielā mērā AIFP izmantotais saistību īpatsvars vai AIFP mijiedarbība ar AIFP grupu vai citām finanšu iestādēm var ietekmēt sistēmiskā riska uzkrāšanos finanšu sistēmā vai neorganizētas tirgus darbības risku.

3. Kompetentās iestādes savā novērtējumā ņem vērā vismaz šādus aspektus:

- a) apstākļus, kuros viena AIF vai vairāku AIF riska darījumu apjoms, tostarp riska darījumu apjoms, kas rodas no finansējuma vai ieguldījumu pozīcijām, kurās AIFP iesaistījies par saviem līdzekļiem vai AIF vārdā, varētu veidot svarīgu tirgus, likviditātes vai darījuma partnera risku finanšu iestādei;
- b) apstākļus, kuros AIFP darbība vai tā mijiedarbība ar, piemēram, AIFP vai citu finanšu iestāžu grupu, jo sevišķi attiecībā uz tām aktīvu kategorijām, kurās AIF iegulda, un paņēmieniem, ko AIFP izmanto ar saistību īpatsvara palīdzību, ietekmē vai varētu ietekmēt finanšu instrumentu vai citu aktīvu cenu lejupslīdes rašanos veidā, kas apdraud šo finanšu instrumentu vai citu aktīvu dzīvotspēju;
- c) kritērijus, piemēram, AIF veidu, AIFP ieguldījumu stratēģiju saistībā ar attiecīgajiem AIF, tirgus apstākļus, kuros AIFP un AIF darbojas, un jebkurus iespējamus procikliskus efektus, kas varētu rasties no kompetento iestāžu piemērotajiem ierobežojumiem vai citiem aizliegumiem attiecībā uz saistību īpatsvara izmantošanu konkrētā AIFP;
- d) kritērijus, piemēram, viena vai vairāku AIF apjomu un jebkuru saistīto ietekmi konkrētā tirgus sektorā, risku

koncentrāciju konkrētos tirgos, kuros iegulda viens vai vairāki AIF, jebkuru negatīvās ietekmes izplatīšanās risku uz citiem tirgiem no tirgus, kurā šie riski ir konstatēti, likviditātes problēmas noteiktā laikā konkrētos tirgos, aktīvu/saistību nesakrītību konkrētā AIFP ieguldījumu stratēģijā vai neregulāras izmaiņas to aktīvu cenās, kuros AIF var ieguldīt.

3. IEDAĻA

Specifiski noteikumi attiecībā uz trešām valstīm

(Direktīvas 2011/61/ES 34. panta 1. punkts, 35. panta 2. punkts, 36. panta 1. punkts, 37. panta 7. punkta d) apakšpunkts, 40. panta 2. punkta a) apakšpunkts un 42. panta 1. punkts)

113. pants

Vispārīgas prasības

1. Sadarbības līgumi attiecas uz visām iespējamajām situācijām un to dalībniekiem, kas paredzēti Direktīvas 2011/61/ES VII nodaļā, ņemot vērā AIFP atrašanās vietu, AIF atrašanās vietu un AIFP darbību.

2. Sadarbības līgumiem ir rakstiska forma.

3. Sadarbības līgumos nosaka konkrētos pamatnosacījumus konsultācijām, sadarbībai un informācijas apmaiņai starp ES kompetentajām iestādēm un trešo valstu uzraudzības iestādēm uzraudzības un izpildes vajadzībām.

4. Sadarbības līgumos ietver atsevišķu klauzulu, kurā paredz informācijas, ko no trešās valsts uzraudzības iestādes saņēmusi savienības kompetentā iestāde, nodošanu citām Savienības kompetentajām iestādēm vai EVTI, vai ESRK, kā noteikts Direktīvā 2011/61/ES.

114. pants

Mehānismi, instrumenti un procedūras

1. Sadarbības līgumos nosaka mehānismus, instrumentus un procedūras, kas vajadzīgi, lai Savienības kompetentajām iestādēm nodrošinātu piekļuvi visai informācijai, kas nepieciešama to pienākumu veikšanai atbilstīgi Direktīvai 2011/61/ES.

2. Sadarbības līgumos nosaka mehānismus, instrumentus un procedūras, kas vajadzīgi, lai varētu veikt pārbaudes uz vietas, kad tas nepieciešams Savienības kompetento iestāžu pienākumu veikšanai atbilstīgi Direktīvai 2011/61/ES. Pārbaudes uz vietas veic pati Savienības kompetentā iestāde vai trešās valsts kompetentā iestāde ar Savienības kompetentās iestādes palīdzību.

3. Sadarbības līgumos nosaka mehānismus, instrumentus un procedūras, kas vajadzīgi, lai trešās valsts kompetentā iestāde atbilstīgi tai piemērojamiem valsts un starptautiskajiem tiesību aktiem sniegtu palīdzību Savienības kompetentajām iestādēm, ja tas ir nepieciešams, lai īstenotu izpildi Savienības tiesību aktu un valstu īstenošanas tiesību aktiem, ko pārkāpusi trešās valsts struktūra.

115. pants

Datu aizsardzība

Sadarbības līgumos nodrošina, ka datu nosūtīšanu trešām valstīm un datu analīzi veic tikai atbilstīgi Direktīvas 2011/61/ES 52. pantam.

4. IEDAĻA

Informācijas apmaiņa par AIFP darbības potenciālajām sistēmiskajām sekām

(Direktīvas 2011/61/ES 53. panta 1. punkts)

116. pants

Informācijas apmaiņa par AIFP darbības potenciālajām sistēmiskajām sekām

Direktīvas 2011/61/ES 53. panta mērķiem dalībvalstu kompetentās iestādes, kas saskaņā ar minēto direktīvu ir atbildīgas par AIFP darbības atļaujām vai uzraudzību, ar citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ar EVTI un ar ESRK apmainās vismaz ar šādu informāciju:

- a) informāciju, kas saņemta atbilstīgi 110. pantam, kad vien šāda informācija var būt būtiska kontrolei un reaģēšanai uz atsevišķu AIFP vai vairāku AIFP potenciālo kolektīvo ietekmi uz sistēmiski svarīgu finanšu iestāžu stabilitāti un pienācīgu to tirgu darbību, kuros darbojas AIFP;
- b) informāciju, kas saņemta trešo valstu iestādēm, kad vien tas vajadzīgs sistēmisko risku kontrolei;
- c) šā panta a) un b) punktā minētās informācijas analīzi un novērtējumu jebkurai situācijai, kurā uzskatāms, ka viena vai vairāku uzraudzīto AIFP vai viena vai vairāku pārvaldīto AIF darbības sekmē sistēmisko risku uzkrāšanos finanšu sistēmā, neorganizētas tirgus darbības risku vai risku ekonomikas ilgtermiņa izaugsmei;
- d) pasākumiem, kas veikti, ja viena vai vairāku uzraudzīto AIFP vai viena vai vairāku pārvaldīto AIF darbības rada sistēmisko risku vai apdraud pienācīgu to tirgu darbību, kuros tie darbojas.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

117. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2013. gada 22. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2012. gada 19. decembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

I PIELIKUMS

Metodes AIF riska darījumu apjoma palielināšanai

1. Nenodrošināti naudas līdzekļu aizņēmumi. Ja naudas līdzekļu aizņēmumi tiek ieguldīti, tie palielina AIF riska darījumu apjomu par kopējo šo aizņēmumu summu. Tādēļ minimālais riska darījumu apjoms vienmēr ir aizņēmuma summa. Tas var būt lielāks, ja ar aizņēmumu veiktā ieguldījuma vērtība ir lielāka nekā aizņēmuma summa. Lai izvairītos no dubultas uzskaites, aizņemtos naudas līdzekļus, kas izmantoti riska darījumu finansēšanai, aprēķinā neiekļauj. Ja naudas līdzekļu aizņēmumus neiegulda, bet tie paliek naudas līdzekļu vai to ekvivalentu formā, kā noteikts 7. panta a) punktā, tie AIF riska darījumu apjomu nepalielina.
2. Nodrošināti naudas līdzekļu aizņēmumi. Nodrošināti naudas līdzekļu aizņēmumi ir līdzīgi nenodrošinātiem naudas līdzekļu aizņēmumiem, bet aizdevums var būt nodrošināts ar vienu aktīvu vai aktīvu kopumu. Ja naudas līdzekļu aizņēmumus neiegulda, bet tie paliek naudas līdzekļu vai to ekvivalentu formā, kā noteikts 7. panta a) punktā, tie AIF riska darījumu apjomu nepalielina.
3. Konvertējami aizņēmumi. Konvertējami aizņēmumi ir nopirkti parādi, kas to turētājam vai emitentam noteiktos apstākļos dod tiesības tos konvertēt citā aktīvā. AIF riska darījuma apjoms ir šo aizņēmumu tirgus vērtība.
4. Procentu likmju mijmaiņas darījumi. Procentu likmes mijmaiņas darījums ir līgums par apmaiņšanos ar procentu likmju naudas plūsmām, ko līguma darbības laikā noteiktos intervālos (maksājuma datumos) aprēķina no nosacītās pamatsummas. Katras puses maksājuma summu aprēķina, izmantojot citu procentu likmi, kas balstīta uz nosacītajiem riska darījuma apjomiem.
5. Finanšu līgumi par starpībām. Finanšu līgums par starpībām (*CFD*) ir vienošanās starp divām pusēm, proti, ieguldītāju un *CFD* nodrošinātāju, maksāt otrai pusei bāzes aktīva cenas izmaiņu. Atkarībā no tā, kurā virzienā mainās cena, viena puse maksā otrai starpību, kas radusies no līguma noslēgšanas brīža līdz tā darbības laika beigām. Riska darījuma apjoms ir bāzes aktīva tirgus vērtība. Šo pašu principu piemēro arī liknēm par finansiālo starpību (*financial spread bets*).
6. Standartizēti nākotnes līgumi. Standartizēts nākotnes līgums ir vienošanās noteiktā dienā nākotnē par iepriekš noteiktu cenu pirkt vai pārdot noteiktu apjomu vērtspapīru, valūtas, preču, indeksa vai cita aktīva. Riska darījuma apjoms ir attiecīgā bāzes aktīva tirgus vērtība.
7. Kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgumi. Kopējo ieņēmumu mijmaiņas līgums ir vienošanās, kurā viena puse (kopējo ieņēmumu maksātājs) attiecīgā atsaucēs pienākuma kopējos ekonomiskos rezultātus nodod otrai pusei (kopējo ieņēmumu saņēmējs). Kopējie ekonomiskie rezultāti ietver ieņēmumus no procentiem un maksām, guvumus vai zaudējumus no tirgus svārstībām un kredītzaudējumus. AIF riska darījuma apjoms ir to attiecīgo aktīvu tirgus vērtība, kuriem ir ietekme uz mijmaiņas ekonomisko rezultātu.
8. Nestandardizēti nākotnes līgumi. Nestandardizēts nākotnes līgums ir individualizēta divpusēja vienošanās apmaiņties ar aktīviem vai naudas plūsmām noteiktā norēķinu dienā nākotnē par nestandardizēta nākotnes darījuma cenu, kas noteikta darījuma dienā. Viena nestandardizēta nākotnes līguma puse ir pircējs (garā pozīcija), kas piekrīt maksāt nestandardizēta nākotnes darījuma cenu norēķinu datumā. Otra puse ir pārdevējs (īsā pozīcija), kas piekrīt saņemt nestandardizēta nākotnes darījuma cenu. Lai iesaistītos nestandardizētā nākotnes darījumā, parasti nav nepieciešams veikt maksājumu. AIF riska darījuma apjoms ir attiecīgā bāzes aktīva tirgus vērtība. To iespējams aizvietot ar nosacīto līguma vērtību, ja tā ir mazāka.
9. Iespējas līgumi. Iespējas līgums ir vienošanās, kas dod pircējam, kurš veic maksājumu (prēmiju), tiesības, bet nenosaka pienākumu pirkt vai pārdot noteiktu apjomu bāzes aktīvu par noteiktu cenu (norunas cenu) līdz līguma darbības laika beigām vai šā laika beigās. Pirkšanas iespējas līgums ir iespēja pirkt, un pārdošanas iespējas līgums ir iespēja pārdot. Fonda riska darījuma apjoma ierobežojumi būs – no vienas puses – potenciāli neierobežots riska darījuma apjoms un – no otras puses – riska darījuma apjoms, kas nepārsniedz augstākās samaksātās prēmijas apjomu vai šā iespējas līguma tirgus vērtību. Riska darījuma apjomu starp šiem diviem ierobežojumiem nosaka kā ar delta koeficientu koriģēto bāzes pozīcijas ekvivalentu, kur iespējas līguma delta koeficients mēra iespējas līguma cenas jutīgumu pret bāzes aktīva cenas izmaiņām. Tāda pati pieeja jāpiemēro iegultajiem atvasinātajiem instrumentiem, piemēram, strukturētajos produktos. Struktūra jāsadala pa komponentiem, un pienācīgi jānosaka atvasināto riska darījuma kārtu ietekme.

10. Līgumi par pārdošanu ar atpirkšanu. Līgums par pārdošanu ar atpirkšanu parasti rodas, ja AIF "pārdod" vērtspapirus līguma par pirkšanu ar atpārdošanu darījuma partnerim un piekrīt tos nākotnē atpirkt atpakaļ par noteiktu cenu. AIF no iesaistīšanās šajā darījumā radīsies finansējuma izmaksas, tādēļ tam vajadzēs atkārtoti ieguldīt naudas līdzekļu ieņēmumus (faktiski nodrošinājumu naudas līdzekļu formā), lai generētu ienākumus, kas pārsniedz radušās finansējuma izmaksas. Šā "nodrošinājuma naudas līdzekļu formā" atkārtota ieguldīšana nozīmē, ka AIF uzņemsies papildu risku, kas jāņem vērā vispārējā riska darījumu aprēķinā. "Pārdoto" vērtspapīru ekonomiskie riski un labumi attiecas uz AIF. Turklāt pārdošanas ar atpirkšanu darījums gandrīz vienmēr radīs saistību īpatsvaru, jo nodrošinājums naudas līdzekļu formā tiks atkārtoti ieguldīts. Gadījumā, ja kā daļa no darījuma ir saņemts nodrošinājums, kas nav naudas līdzekļu formā, un tas ir tālāk izmantots citā pārdošanas ar atpirkšanu līgumā vai akciju-aizdevuma līgumā, kopējā riska darījumu apjomā iekļauj pilnu nodrošinājuma tirgus vērtību. AIF riska darījuma apjomu palielina par nodrošinājuma, kas ir naudas līdzekļu formā, atkārtoti ieguldīto apjomu.
11. Līgumi par pirkšanu ar atpārdošanu. Šis darījums rodas, ja AIF "pērk" vērtspapirus no līguma pārdošanu ar atpirkšanu darījuma partnera un piekrīt tos nākotnē pārdot atpakaļ par noteiktu cenu. AIF parasti iesaistās šajos darījumos, lai generētu zema riska naudas tirgus tipa ienākumus, un "nopirktie" vērtspapīri kalpo kā nodrošinājums. Tādējādi vispārējais riska darījumu apjoms neveidojas, un AIF neuzņemas ne riskus, ne ieguvumus no "nopirktajiem" vērtspapīriem, t. i., tiem nav papildu tirgus riska. Taču ir iespējams, ka "nopirktie" vērtspapīri, kā minēts iepriekš, tiek tālāk izmantoti kā daļa no pārdošanas ar atpirkšanu vai akciju-aizdevuma darījuma, un šādā gadījumā vispārējā riska darījumu apjomā iekļauj pilnu vērtspapīru tirgus vērtību. Nopirkto vērtspapīru ekonomiskie riski un labumi attiecas uz darījuma partneri un tādējādi nepalielina AIF riska darījumu apjomu.
12. Vērtspapīru aizdevuma līgumi. AIF, kas iesaistās vērtspapīru aizdevuma darījumā, par noteiktu maksu aizdod vērtspapīru aizņēmējam darījuma partnerim (kas parasti aizņemas vērtspapīrus, lai segtu fizisku īsās pārdošanas darījumu). Vērtspapīru aizņēmējs AIF nogādā nodrošinājumu naudas līdzekļu vai citā formā. Tikai tad, ja naudas nodrošinājumu, kas ir naudas līdzekļu formā, atkārtoti iegulda instrumentos, kas nav 7. panta a) punktā minētie, radīsies vispārējais riska darījumu apjoms. Ja nodrošinājums, kas nav naudas līdzekļu formā, tiek tālāk izmantots kā daļa no pārdošanas ar atpirkšanu vai cita vērtspapīru aizdevumu darījuma, vispārējā riska darījumu apjomā iekļauj pilnu vērtspapīru tirgus vērtību. Riska darījums rodas tiktāl, ciktāl ir veikts nodrošinājuma naudas līdzekļu formā atkārtots ieguldījums.
13. Vērtspapīru aizņēmuma līgumi. AIF, kas iesaistās vērtspapīru aizņēmumā, par noteiktu maksu aizņemas vērtspapīrus no vērtspapīru aizdevēja darījumu partnera. AIF tad pārdod vērtspapīrus tirgū. Tādējādi AIF ir radusies šā vērtspapīra īsā pozīcija. Tiktāl, ciktāl naudas līdzekļu ieņēmumi no pārdošanas tiek atkārtoti ieguldīti, palielinās AIF riska darījumu apjoms. Riska darījuma apjoms ir šo vērtspapīru ar īso pozīciju tirgus vērtība. Papildu riska darījums rodas tiktāl, ciktāl saņemtie naudas līdzekļi tiek atkārtoti ieguldīti.
14. Kredītsaistību mijmaiņas līgumi. Kredītsaistību mijmaiņas līgums (CDS) ir kredītsaistību atvasinātais līgums, kas pircējam nodrošina aizsardzību, parasti pilnas summas atgūšanu, ja atsaucis struktūra nepilda savas saistības vai ir iestājies kredīta notikums. Apmainā pret to CDS pārdevējs no pircēja saņem regulāru maksu (starpību). Aizsardzības pārdevējam riska darījuma apjoms ir augstākā no šīm vērtībām: vai nu attiecīgo bāzes aktīvu tirgus vērtība, vai kredītsaistību mijmaiņas līguma nosacītā vērtība. Aizsardzības pircējam riska darījuma apjoms ir attiecīgā bāzes aktīva tirgus vērtība.

II PIELIKUMS

Atvasināto instrumentu konvertācijas metodoloģijas

1. Turpmāk uzskaitītajiem standarta atvasinātajiem instrumentiem (uzskaitījums nav izsmēļošs) piemēro šādas konvertācijas metodes:

a) standartizēti nākotnes līgumi:

- standartizēts obligāciju nākotnes līgums: līgumu skaits * nosacītais līguma apjoms * vislētāk piegādājamās atsaucē obligācijas tirgus cena,
- standartizēts procentu likmes nākotnes līgums: līgumu skaits * nosacītais līguma apjoms,
- standartizēts valūtas nākotnes līgums: līgumu skaits * nosacītais līguma apjoms,
- standartizēts kapitāla nākotnes līgums: līgumu skaits * nosacītais līguma apjoms * bāzes kapitāla daļas tirgus cena,
- standartizēts indeksa nākotnes līgums: līgumu skaits * nosacītais līguma apjoms * indeksa līmenis;

b) tradicionāli (*plain vanilla*) iespējas līgumi (pirktie/pārdotie pārdošanas iespēju un pirkšanas iespēju līgumi):

- tradicionāls obligāciju iespējas līgums: nosacītā līguma vērtība * bāzes atsaucē obligācijas tirgus vērtība * delta koeficients,
- tradicionāls kapitāla iespējas līgums: līgumu skaits * nosacītais līguma apjoms * bāzes kapitāla daļas tirgus vērtība * delta koeficients,
- tradicionāls procentu likmju iespējas līgums: nosacītā līguma vērtība * delta koeficients,
- tradicionāls valūtas iespējas līgums: valūtas posma/posmu nosacītā līguma vērtība * delta koeficients,
- tradicionāls indeksa iespējas līgums: līgumu skaits * nosacītais līguma apjoms * indeksa līmenis * delta koeficients,
- tradicionāls iespējas līgums par standartizētu nākotnes līgumu: līgumu skaits * nosacītais līguma apjoms * bāzes aktīva tirgus vērtība * delta koeficients,
- tradicionāls mijmaiņas darījuma iespējas līgums: atsaucē mijmaiņas saistību konvertācijas apjoms * delta koeficients,
- garantijas iespējas līgums un tiesību iespējas līgums: akciju/obligāciju skaits * atsaucē bāzes instrumenta tirgus vērtība * delta koeficients;

c) mijmaiņas līgumi:

- tradicionālās fiksētās/mainīgās likmes procentu likmes un inflācijas mijmaiņas līgums: nosacītā līguma vērtība,
- valūtas mijmaiņas līgums: valūtas posma/posmu nosacītā vērtība,
- starpvalūtu procentu likmju mijmaiņas līgums: valūtas posma/posmu nosacītā vērtība,
- kopējā ienesīguma līmeņa mijmaiņas līgums: atsaucē aktīva/aktīvu bāzes tirgus vērtība,
- nestandarta kopējā ienesīguma līmeņa mijmaiņas līgums: abu kopējā ienesīguma līmeņa mijmaiņas līguma posmu kopējā bāzes tirgus vērtība,
- vienkāršs kredītsaistību mijmaiņas līgums:
 - aizsardzības pārdevējam — augstākā no šīm vērtībām: vai nu attiecīgo bāzes aktīvu tirgus vērtība, vai kredītsaistību mijmaiņas līguma nosacītā vērtība,
 - aizsardzības pircējam — atsaucē bāzes aktīva tirgus vērtība,
- finanšu līgums par starpībām: akciju/obligāciju skaits * atsaucē bāzes instrumenta tirgus vērtība;

d) nestandardizēti nākotnes līgumi:

- nestandardizēts ārvalstu valūtas nākotnes līgums: valūtas posma/posmu nosacītā vērtība,
- nestandardizēts procentu likmes nākotnes līgums: nosacītā vērtība;

e) riska darījumi, kuros izmantots saistību īpatsvars un kas veikti indeksiem, kuros iegults saistību īpatsvars.

Atvasinātajam instrumentam, kas, izmantojot saistību īpatsvaru, rada riska darījumu ar bāzes indeksu vai indeksiem, kuros iegults saistību īpatsvaru ietverošs riska darījums ar to portfeli, piemēro standarta piemērojamās riska vērtības pieeju konkrētajiem aktīviem.

2. Turpmākās konvertācijas metodes piemēro šādiem uzskaitītajiem (uzskaitījums nav izsmēlošs) finanšu instrumentiem, kuros iegulti atvasinātie instrumenti:

- konvertējamas obligācijas: atsaucēs akciju skaits * atsaucēs bāzes akciju tirgus vērtība * delta koeficients,
- ar kredītrisku saistītās parādzīmes: atsaucēs aktīva/aktīvu bāzes tirgus vērtība,
- daļēji apmaksāti vērtspapīri: akciju/obligāciju skaits * atsaucēs bāzes instrumenta tirgus vērtība,
- garantijas iespējas līgums un tiesību iespējas līgums: akciju/obligāciju skaits * atsaucēs bāzes instrumenta tirgus vērtība * delta koeficients.

3. Piemēru uzskaitījums nestandardizētiem atvasinātajiem instrumentiem, kur izmantota saistītās riska vērtības metode:

- dispersijas mijmaiņas līgumi. Dispersijas mijmaiņas līgumi ir līgumi, kas ļauj ieguldītājiem iegūt riska darījumu ar bāzes aktīva dispersiju (svārstīgumu, kas kāpināts kvadrātā) un, konkrētāk, tirgot nākotnes realizēto (vai vēsturisko) svārstīgumu pret pašreizējo implicēto svārstīgumu. Atbilstīgi tirgus praksei norunas cenu un dispersijas nosacīto vērtību izsaka kā svārstīgumu. Tādējādi dispersijas nosacītā vērtība ir:

$$\text{dispersijas nosacītā vērtība} = \frac{\text{vega nosacītā vērtība}}{2 \times \text{norunas cena}}$$

Vega nosacītā vērtība parāda teorētiski iespējamo peļņas vai zaudējumu apmēru, ko rada svārstīguma izmaiņas 1 % apmērā.

Tā kā realizētais svārstīgums nevar būt mazāks par nulli, garās pozīcijas mijmaiņas līgumam ir zināms maksimālais iespējamais zaudējumu apmērs. Īsās pozīcijas mijmaiņas līgumiem maksimālo iespējamo zaudējumu apmēru bieži ierobežo, nosakot svārstīguma augstāko robežu. Ja šāda nosacījuma nav, īsās pozīcijas mijmaiņas līguma potenciālie zaudējumi nav ierobežoti.

Konvertācijas metodoloģija, kas jāizmanto konkrētam līgumam laikā t , ir:

dispersijas nosacītā vērtība * (pašreizējā) dispersija _{t} (ja paredzēta augstākā robeža),

dispersijas nosacītā vērtība * min[(pašreizējā) dispersija _{t} , svārstīguma augšējā robeža²] (ja nav paredzēta augstākā robeža),

kur (pašreizējā) dispersija _{t} ir ir realizētā un implicētā svārstīguma, kas kāpināts kvadrātā, funkcija, t. i.:

$$(\text{pašreizējā}) \text{ dispersija}_t = \frac{t}{T} \times \text{realizētais svārstīgums } (0,t)^2 + \frac{T-t}{T} \times \text{implicētais svārstīgums } (t,T)^2$$

- svārstīguma mijmaiņas līgumi.

Pēc analogijas ar dispersijas mijmaiņas līgumiem svārstīguma mijmaiņas līgumiem piemēro šādas formulas:

— vega nosacītā vērtība * (pašreizējais) svārstīgums _{t} (ja nav paredzēta augstākā robeža),

— vega nosacītā vērtība * min[(pašreizējais) svārstīgums _{t} , svārstīguma augšējā robeža] (ja paredzēta augstākā robeža),

kur (pašreizējais) svārstīgums t ir realizētā un implicētā svārstīguma funkcija.

4. Barjeras iespējas līgumi:

līgumu skaits * nosacītais līguma apjoms * bāzes kapitāla daļas tirgus vērtība * delta koeficients.

III PIELIKUMS

Noteikta ilguma savstarpējā ieskaita noteikumi

1. Procentu likmes atvasināto instrumentu pārvērš līdzvērtīgā bāzes aktīva pozīcijā saskaņā ar šādu metodoloģiju.

Līdzvērtīga bāzes aktīva pozīciju katram procentu likmes atvasinātajam instrumentam aprēķina, tā ilgumu dalot ar atvasinātā finanšu instrumenta (AFI) ilgumu, ko pēc tam reizina ar līdzvērtīgu bāzes aktīvu pozīcijas vērtību:

$$\text{līdzvērtīga bāzes aktīva pozīcija} = \frac{\text{ilgums}_{\text{AFI}}}{\text{ilgums}_{\text{mērķis}}} \times \text{KV}_{\text{atvasinātais instruments}}$$

kur:

- $\text{ilgums}_{\text{AFI}}$ ir procentu likmes atvasinātā finanšu instrumenta ilgums (atvasinātā finanšu instrumenta tirgus vērtības jutīgums pret procentu likmes izmaiņām),
- $\text{ilgums}_{\text{mērķis}}$ ir saskaņā ar ieguldījumu stratēģiju, vadības pozīciju un sagaidāmo riska līmeni jebkurā laikā, citādi tas jānoregulē. Tas ir arī saskaņā ar portfeļa ilgumu normālos tirgus apstākļos,
- $\text{KV}_{\text{atvasinātais instruments}}$ ir atvasinātā instrumenta pozīcijas konvertācijas vērtība, kā noteikts II pielikumā.

2. Līdzvērtīgas bāzes aktīvu pozīcijas, kas aprēķinātas atbilstīgi 1. punkta noteikumiem, savstarpēji ieskaita šādi:

a) katras procentu likmes atvasināto instrumentu klasificē attiecīgajā termiņu pakāpju termiņu intervālā.

Termiņu intervāli:

1. 0–2 gadi
2. 2–7 gadi
3. 7–15 gadi
4. > 15 gadi;

b) garās un īsās līdzvērtīgu bāzes aktīvu pozīcijas savstarpēji ieskaita katrā termiņu intervālā. Viens attiecīgais apmērs, kas savstarpēji ieskaitīts ar otru, ir savstarpēji ieskaitītais attiecīga termiņu intervāla apjoms;

c) sākot ar īsāko termiņu intervālu, savstarpēji ieskaitītos apjomus starp diviem blakus esošiem termiņu intervāliem aprēķina, savstarpēji ieskaitot atlikušās savstarpēji neieskaitītās garās (vai īsās) pozīcijas apjomu termiņu intervālā (i) ar atlikušās savstarpēji neieskaitītās īsās (vai garās) pozīcijas apjomu termiņu intervālā (i + 1);

d) sākot ar īsāko termiņu intervālu, savstarpēji ieskaitītos apjomus starp diviem attālinātiem termiņu intervāliem, kurus atdala viens termiņu intervāls, aprēķina, savstarpēji ieskaitot atlikušās savstarpēji neieskaitītās garās (vai īsās) pozīcijas apjomu termiņu intervālā (i) ar atlikušās savstarpēji neieskaitītās īsās (vai garās) pozīcijas apjomu termiņu intervālā (i + 2);

e) savstarpēji ieskaitīto apjomu aprēķina starp atlikušajām savstarpēji neieskaitītajām garajām un īsajām pozīcijām divos visattālākajos termiņu intervālos.

3. AIF savu riska darījumu apjomu aprēķina kā absolūto vērtību summu:

- 0 % no savstarpēji ieskaitītā apjoma katram termiņu intervālam,
- 40 % no savstarpēji ieskaitītajiem apjomiem diviem blakus esošiem termiņu intervāliem (i) un (i + 1),
- 75 % no savstarpēji ieskaitītajiem apjomiem diviem attālinātiem termiņu intervāliem, kurus atdala viens intervāls, proti, termiņu intervāliem (i) un (i + 2),
- 100 % no savstarpēji ieskaitītajiem apjomiem diviem visattālākajiem termiņu intervāliem un
- 100 % no atlikušajām savstarpēji neieskaitītajām pozīcijām.

IV PIELIKUMS

AIFP pārskatu veidnes

(Direktīvas 2011/61/ES 3. panta 3. punkta d) apakšpunkts un 24. pants)

Pārskatā iekļaujamā informācija, kas attiecas uz AIFP

(Direktīvas 2011/61/ES 3. panta 3. punkta d) apakšpunkts un 24. panta 1. punkts)

		Vissvarīgākais tirgus/instruments	Otrais svarīgākais tirgus/instruments	Trešais svarīgākais tirgus/instruments	Ceturtais svarīgākais tirgus/instruments	Piektais svarīgākais tirgus/instruments
1.	Galvenie tirgi, kuros tas tirgojas pārvaldīto AIF vārdā					
2.	Galvenie instrumenti, ar kuriem tas tirgojas pārvaldīto AIF vārdā					
3.	Visu pārvaldīto AIF pārvaldīto aktīvu vērtība, kas aprēķināta atbilstoši 2. pantam	Bāzes valūtā (ja tā ir vienāda visiem AIF)			EUR	
Lūdzam norādīt tirgu oficiālo nosaukumu, atrašanās vietu un jurisdikciju.						

Visu AIFP pārvaldīto AIF sīks uzskaitījums

Iesniedz pēc pieprasījuma katra ceturkšņa beigās

(Direktīvas 2011/61/ES 24. panta 3. punkts)

AIF nosaukums	Fonda identifikācijas kods					Sākuma datums	AIF veids (riska ieguldījumu fonds, privāts kapitāls, nekustamais īpašums, fondu fondu struktūra, cits (*))	NAV	ES AIF: jā/nē

(*) Ja izvēlēties "cits", lūdzam norādīt stratēģiju, kas vislabāk raksturo AIF veidu.

Monētārās vērtības norāda AIF bāzes valūtā.

AIF pārskatu veidnes

(Direktīvas 2011/61/ES 3. panta 3. punkta d) apakšpunkts un 24. pants)

Pārskatā iekļaujamā informācija, kas attiecas uz AIF

(Direktīvas 2011/61/ES 3. panta 3. punkta d) apakšpunkts un 24. panta 1. punkts)

Datu veids		Pārskatā iekļautie dati	
AIF identifikācija			
1.	AIF nosaukums		ES AIF: jā/nē
2.	Fonda pārvaldnieks <i>(Juridiskais nosaukums un standarta kods, ja tas pieejams)</i>		ES AIF: jā/nē
3.	Fonda identifikācijas kodi, atbilstošā gadījumā		
4.	AIF sākuma datums		
5.	AIF pastāvīgās darbības vieta		
6.	AIF galvenā brokera/brokeru identifikācija <i>(Juridiskais nosaukums un standarta kods, ja tas pieejams)</i>		
7.	AIF bāzes valūta atbilstoši ISO 4217 un pārvaldīto aktīvu apjoms, kas aprēķināts saskaņā ar 2. pantu	Valūta	PA kopā
8.	Trīs galveno finansējuma avotu jurisdikcijas (neskaitot AIF ieguldījuma apliecības vai akcijas, ko nopērk ieguldītāji)		
9.	Dominējošais AIF veids <i>(izvēlieties vienu)</i>	Riska ieguldījumu fonds Privātā kapitāla fonds Nekustamā īpašuma fonds Fondu fonds Cits Nav	
10.	Ieguldījumu stratēģiju sadalījums <i>(Norādiet AIF ieguldījumu stratēģiju sadalījumu atkarībā no atbildes uz 1. jautājumu par dominējošo AIF veidu. Sīkākai informācijai par to, kā atbildēt uz šo jautājumu, sk. skaidrojošās piezīmes.)</i>		

Datu veids	Pārskatā iekļautie dati	
	Norādiet stratēģiju, kas vislabāk raksturo AIF stratēģiju	NAV daļa (%)
<p>a) Riska ieguldījumu fondu stratēģijas (Atbildiet uz šo jautājumu, ja 1. jautājumā norādījāt "Riska ieguldījumu fonds" kā dominējošo AIF veidu.)</p>		
<p>Norādiet riska ieguldījuma fondu stratēģijas, kas vislabāk raksturo AIF stratēģijas</p> <p>Kapitāla stratēģija: garā novirzes pozīcija Kapitāla stratēģija: garā/īsā pozīcija Kapitāla stratēģija: tirgum neitrāla pozīcija Kapitāla stratēģija: īsā novirzes pozīcija Relatīvās vērtības stratēģija: fiksēta ienākuma vērtspapīru arbitražā Relatīvās vērtības stratēģija: konvertējamu obligāciju arbitražā Relatīvās vērtības stratēģija: svārstīguma arbitražā No notikumiem atkarīga stratēģija: problemātiski apstākļi/pārstrukturēšana No notikumiem atkarīga stratēģija: riska arbitražā/apvienošanās arbitražā No notikumiem atkarīga stratēģija: īpašas kapitāla situācijas Kredīta stratēģija: garā/īsā pozīcija Kredīta stratēģija: uz aktīviem balstīta aizdošana Makrostratēģija Pārvaldītu standartizētu nākotnes līgumu/standartizētu preču nākotnes līgumu padomnieka stratēģija: pamata Pārvaldītu standartizētu nākotnes līgumu/standartizētu preču nākotnes līgumu padomnieka stratēģija: kvantitatīva Daudzstratēģiju riska ieguldījumu fonds Cita riska ieguldījumu stratēģija</p>		
<p>b) Privātā kapitāla ieguldījumu stratēģijas (Atbildiet uz šo jautājumu, ja 1. jautājumā norādījāt "Privātā kapitāla fonds" kā dominējošo AIF veidu.)</p>		
<p>Norādiet privātā kapitāla ieguldījumu stratēģijas, kas vislabāk raksturo AIF stratēģijas</p> <p>Riska kapitāla stratēģija Augsmes kapitāla stratēģija Mezonīna kapitāla stratēģija Daudzstratēģiju privātā kapitāla ieguldījumu fonds Cita privātā kapitāla ieguldījumu fonda stratēģija</p>		

Datu veids	Pārskatā iekļautie dati	
<p>c) Nekustamā īpašuma ieguldījumu stratēģijas (Atbildiet uz šo jautājumu, ja 1. jautājumā norādījāt "Nekustamā īpašuma fonds" kā dominējošo AIF veidu.)</p>		
<p>Norādiet nekustamā īpašuma ieguldījumu stratēģijas, kas vislabāk raksturo AIF stratēģijas</p> <p>Mājokļa nekustamā īpašuma ieguldījumu stratēģija Komerציālā nekustamā īpašuma ieguldījumu stratēģija Industriālā nekustamā īpašuma ieguldījumu stratēģija Daudzstratēģiju nekustamā īpašuma ieguldījumu fonds Cita nekustamā īpašuma ieguldījumu stratēģija</p>		
<p>d) Fondu fondu ieguldījumu stratēģijas (Atbildiet uz šo jautājumu, ja 1. jautājumā norādījāt "Fondu fonds" kā dominējošo AIF veidu.)</p>		
<p>Norādiet fondu fondu ieguldījumu stratēģijas, kas vislabāk raksturo AIF stratēģijas</p> <p>Riska ieguldījumu fondu fondu stratēģija Privātā kapitāla ieguldījumu fondu stratēģija Cita fondu fondu stratēģija</p>		
<p>e) Citas stratēģijas (Atbildiet uz šo jautājumu, ja 1. jautājumā norādījāt "Cits" kā dominējošo AIF veidu.)</p>		
<p>Norādiet citas ieguldījumu stratēģijas, kas vislabāk raksturo AIF stratēģijas</p> <p>Preču ieguldījumu fondu stratēģija Kapitāla ieguldījumu fondu stratēģija Fiksēta ienākuma fondu stratēģija Infrastruktūras ieguldījumu fondu stratēģija Cita fondu stratēģija</p>		

Datu veids		Pārskatā iekļautie dati	
Galvenie riska darījumi un svarīgākās koncentrācijas			
11.	Galvenie instrumenti, ar kuriem tirgojas AIF		
	Instrumenta veids/instrumenta kods	Vērtība (aprēķināta saskaņā ar AIFPD 3. pantu)	Garā/īsā pozīcija
	Vissvarīgākais instruments		
	2. svarīgākais instruments		
	3. svarīgākais instruments		
	4. svarīgākais instruments		
	5. svarīgākais instruments		
12.	Ģeogrāfiskais fokuss		
	Norādiet AIF ieguldījumu ģeogrāfisko sadalījumu – procentuālo daļu no AIF neto aktīvu vērtības	% no NAV	
	Āfrika		
	Āzija un Klusā okeāna reģions (izņemot Tuvos Austrumus)		
	Eiropa (EEZ)		
	Eiropa (izņemot EEZ)		
	Tuvie Austrumi		
	Ziemeļamerika		
	Dienvidamerika		
	Pārvalstiski/daudzreģionu ieguldījumi		

Datu veids	Pārskatā iekļautie dati
------------	-------------------------

13. **AIF desmit galvenie riska darījumi pārskata sniegšanas datumā** (vērtīgākie absolūtā izteiksmē)

	Aktīvu/saistību kategorija	Aktīvu/saistību nosaukums/apraksts	Vērtība (aprēķināta saskaņā ar 3. pantu)	% no bruto tirgus vērtības	Garā/īsā pozīcija	Darījuma partneris (atbilstošā gadījumā)
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						
8.						
9.						
10.						

14. **Piecas svarīgākās portfeļa koncentrācijas**

	Aktīvu/saistību kategorija	Tirgus nosaukums/apraksts	Kopējā riska darījumu vērtība (aprēķināta saskaņā ar 3. pantu)	% no bruto tirgus vērtības	Garā/īsā pozīcija	Darījuma partneris (atbilstošā gadījumā)
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						

Datu veids	Pārskatā iekļautie dati	
15. Standarta darījums/pozīcijas lielums (Atbildiet uz šo jautājumu, ja 1. jautājumā norādījāt "Privātā kapitāla fonds" kā dominējošo AIF veidu.)	[Izvēlieties vienu] Ļoti mazs Mazs Vidēji mazs Vidēji liels Liels Ļoti liels	
16. Galvenie tirgi, kuros AIF tirgojas		
<i>Lūdzam norādīt nosaukumu un identifikatoru (piemēram, MIC kodu) tirgum ar vislielāko riska darījumu apjomu</i>		
<i>Lūdzam norādīt nosaukumu un identifikatoru (piemēram, MIC kodu) tirgum ar otro lielāko riska darījumu apjomu</i>		
<i>Lūdzam norādīt nosaukumu un identifikatoru (piemēram, MIC kodu) tirgum ar trešo lielāko riska darījumu apjomu</i>		
17. Ieguldītāju koncentrācija		
Norādiet AIF kapitāla aptuveno procentuālo daļu, kas faktiski pieder pieciem faktiskajiem lielāko AIF kapitāla daļu īpašniekiem (procentos no neapmaksātajām AIF ieguldījuma apliecībām/akcijām; pēc caurskatāmības principa norāda faktisko īpašniekus, kad tie zināmi vai kad tas iespējams)		
Ieguldītāju koncentrācijas sadalījums pēc ieguldītāju statusa (ja nav pieejama precīza informācija, norāda aplēsi):	%	
— profesionālie klienti (kā noteikts Direktīvā 2004/39/EK (MiFID)); — privātie ieguldītāji:		

Monētārās vērtības norāda AIF bāzes valūtā.

Kompetentajām iestādēm sniedzamā informācija, kas attiecas uz AIF

(Direktīvas 2011/61/ES 24. panta 2. punkts)

	Datu veids	Pārskatā iekļautie dati	
AIF identifikācija			
1.	AIF nosaukums	ES AIF: jā/nē	
2.	Fonda pārvaldnieks	ES AIF: jā/nē	
1.	AIF nosaukums		
2.	Fonda pārvaldnieks		
3.	Fonda identifikācijas kodi, atbilstošā gadījumā		
4.	AIF sākuma datums		
5.	AIF bāzes valūta atbilstoši ISO 4217 un pārvaldīto aktīvu apjoms, kas aprēķināts saskaņā ar 2. pantu	Valūta	PA kopā
6.	AIF galvenā brokera/brokeru identifikācija		
7.	Trīs galveno finansējuma avotu jurisdikcija		
Tirgotie instrumenti un individuāli riska darījumu apjomi			
8.	Individuāli riska darījumi, ar kuriem AIF tirgojas, un galvenās aktīvu kategorijas, kurās tas ir ieguldījis pārskata sniegšanas dienā:		
	a) Vērtspapīri		Garās pozīcijas vērtība
			Īsās pozīcijas vērtība
	Naudas līdzekļi un to ekvivalenti		
	No kuriem:	Noguldījumu sertifikāti	
		Komerciāli vērtspapīri	
		Citi noguldījumi	
		Citi naudas līdzekļi vai to ekvivalenti (izņemot valdības vērtspapīrus)	
	Biržā tirgoti kapitāla instrumenti		
	No kuriem:	Finanšu iestāžu emitēti	
		Citi biržā tirgoti kapitāla instrumenti	
	Biržā netirgoti kapitāla instrumenti		
	Korporatīvās obligācijas, kuras nav emitējušas finanšu iestādes		
	No kurām:	Ieguldījuma kategorijā	

Datu veids		Pārskatā iekļautie dati	
	Ārpus ieguldījuma kategorijas		
Korporatīvās obligācijas, kuras emitējušas finanšu iestādes			
No kurām:	Ieguldījuma kategorijā		
	Ārpus ieguldījuma kategorijas		
Valsts obligācijas			
No kurām:	ES obligācijas ar 0–1 gada termiņu		
	ES obligācijas ar 1 + gada termiņu		
	Ārpus G10 esošo valstu obligācijas ar 0–1 gada termiņu		
	Ārpus G10 esošo valstu obligācijas ar 1 + gada termiņu		
Konvertējamas obligācijas, kuras nav emitējušas finanšu iestādes			
No kurām:	Ieguldījuma kategorijā		
	Ārpus ieguldījuma kategorijas		
Konvertējamas obligācijas, kuras emitējušas finanšu iestādes			
No kurām:	Ieguldījuma kategorijā		
	Ārpus ieguldījuma kategorijas		

Datu veids		Pārskatā iekļautie dati	
Aizdevumi			
No kuriem:	Aizņēmumi ar saistību īpatsvaru		
	Citi aizdevumi		
Strukturēti/vērtspapīroti produkti			
No kuriem:	ABS (ar aktīviem nodrošināti vērtspapīri)		
	RMBS (ar mājokļu hipotēkām nodrošināti vērtspapīri)		
	CMBS (ar komerciālām hipotēkām nodrošināti vērtspapīri)		
	Valdības MBS (valdības emitēti ar hipotēkām nodrošināti vērtspapīri)		
	ABCP (ar aktīviem nodrošināti komerciāli vērtspapīri)		
	CDO/CLO (nodrošināti aizdevumu vērtspapīri)		
	Strukturēti sertifikāti		
	ETP (biržā tirgoti produkti)		
	Citi		
b) Atvasinātie instrumenti		Garās pozīcijas vērtība	Īsās pozīcijas vērtība
Atvasinātie kapitāla instrumenti			
No kuriem:	Saistīti ar finanšu iestādēm		
	Citi atvasinātie kapitāla instrumenti		

Datu veids		Pārskatā iekļautie dati	
Fiksēta ienākuma atvasinātie instrumenti			
CDS (kredītriska mijmaiņas darījumi)			
No kuriem:		Vienkāršie finansiālie CDS	
		Vienkāršie valsts CDS	
		Citi vienkāršie CDS	
		Indeksa CDS	
		Nestandarta (tostarp kredītriska daļas)	
		Bruto vērtība	
Ārvalstu valūtas atvasinātie instrumenti (ieguldījuma mērķiem)			
Procentu likmju atvasinātie instrumenti			
		Garās pozīcijas vērtība	Īsās pozīcijas vērtība
Atvasinātie preču instrumenti			
No kuriem:		Enerģijas	
		No tiem:	
		— jēlnaftas	
		— dabasgāzes	
		— elektroenerģijas	
		Dārgmetālu	
		No tiem: zelta	
		Citu preču	
		No tiem:	
		— rūpniecības metālu	
		— lauksaimniecības dzīvnieku	

Datu veids		Pārskatā iekļautie dati	
	— lauksaimniecības produktu		
Citi atvasinātie instrumenti			
c) Fiziskie (reālie/materiālie) aktīvi		<i>Garās pozīcijas vērtība</i>	
Fiziskie: nekustamais īpašums			
No kura:	Mājokļa nekustamais īpašums		
	Komerciālais nekustamais īpašums		
Fiziskie: preces			
Fiziskie: kokmateriāli			
Fiziskie: mākslas darbi un kolekcionējami priekšmeti			
Fiziskie: transportlīdzekļu aktīvi			
Fiziskie: citi			
d) Kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (KIU)		<i>Garās pozīcijas vērtība</i>	
Ieguldījumi KIU, ko vada/pārvalda AIFP			
No kuriem:	Naudas tirgus fondi un naudas līdzekļu pārvaldības KIU		
	ETF (biržā tirgoti fondi)		
	Citi KIU		
Ieguldījumi KIU, ko nevada/nepārvalda AIFP			
No kuriem:	Naudas tirgus fondi un naudas līdzekļu pārvaldības KIU		
	ETF (biržā tirgoti fondi)		

Datu veids		Pārskatā iekļautie dati	
	<i>Citi KIU</i>		
e) Ieguldījumi citās aktīvu kategorijās		<i>Garās pozīcijas vērtība</i>	<i>Īsās pozīcijas vērtība</i>
Kopā citi			
9. Apgrozījumā vērtība katrā aktīvu kategorijā pārskata mēnešos			
a) Vērtspapīri		<i>Tirgus vērtība</i>	
Naudas līdzekļi un to ekvivalenti			
Biržā tirgoti kapitāla instrumenti			
Biržā netirgoti kapitāla instrumenti			
Korporatīvās obligācijas, kuras nav emitējušas finanšu iestādes			
<i>No kurām:</i>	<i>Ieguldījuma kategorijā</i>		
	<i>Ārpus ieguldījuma kategorijas</i>		
Korporatīvās obligācijas, kuras emitējušas finanšu iestādes			
Valsts obligācijas			
<i>No kurām:</i>	<i>ES dalībvalstu obligācijas</i>		
	<i>Trešo valstu obligācijas</i>		
Konvertējamas obligācijas			
Aizdevumi			
Strukturēti/vērtspapīroti produkti			

	Datu veids	Pārskatā iekļautie dati	
		Nosacītā vērtība	Tirgus vērtība
b) Atvasinātie instrumenti			
Atvasinātie kapitāla instrumenti			
Fiksēta ienākuma atvasinātie instrumenti			
CDS (kreditriskā mijmaiņas darījumi)			
Ārvalstu valūtas atvasinātie instrumenti (ieguldījuma mērķiem)			
Procentu likmju atvasinātie instrumenti			
Atvasinātie preču instrumenti			
Citi atvasinātie instrumenti			
c) Fiziskie (reālie/materiālie) aktīvi		Tirgus vērtība	
Fiziskie: preces			
Fiziskie: nekustamais īpašums			
Fiziskie: kokmateriāli			
Fiziskie: mākslas darbi un kolekcionējami priekšmeti			
Fiziskie: transportlīdzekļu aktīvi			
Fiziskie: citi			
d) Kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi			
e) Citas aktīvu kategorijas			
Riska darījumu valūta			

Datu veids		Pārskatā iekļautie dati	
10.	Kopējā vērtība garajām un īsajām riska darījumu pozīcijām (pirms valūtas risku ierobežošanas) šādās valūtu grupās:	<i>Garās pozīcijas vērtība</i>	<i>Īsās pozīcijas vērtība</i>
	AUD		
	CAD		
	CHF		
	EUR		
	GBP		
	HKD		
	JPY		
	USD		
	Cita		
11.	Standarta darījums/pozīcijas lielums (Atbildiet uz šo jautājumu, ja iepriekš norādījāt "Privātā kapitāla fonds" kā dominējošo AIF veidu.)	[Izvēlieties vienu] Ļoti mazs (< EUR 5 milj.) Mazs (EUR 5 milj. līdz < EUR 25 milj.) Vidēji mazs (EUR 25 milj. līdz < EUR 150 milj.) Vidēji liels (EUR 150 milj. līdz EUR 500 milj.) Liels (EUR 500 milj. līdz EUR 1 mljr.) Ļoti liels (EUR 1 mljr. un lielāks)	

Datu veids		Pārskatā iekļautie dati	
12.	Dominējošā ietekme (sk. Padomes Direktīvas 83/349/EEK (OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp.) 1. pantu) (Atbildiet uz šo jautājumu, ja iepriekš norādījāt "Privātā kapitāla fonds" kā dominējošo AIF veidu.) Lūdzam sniegt informāciju par katru uzņēmumu, pār kuru AIF ir dominējoša ietekme, kā noteikts Direktīvas 83/349/EEK 1. pantā (ja šādas ietekmes nav, atstājiēt tukšu lauku)	Nosaukums	% no balsstiesībām Darījuma veids
AIF riska profils			
	1. Tirgus riska profils		
13.	Sagaidāmais gada ienākums no ieguldījumiem/iekšējā ienesīguma norma (IRR) normālos tirgus apstākļos (%)		
	Neto kapitāla delta koeficients		
	Neto DV01:		
	Neto CS01:		
	2. Darījuma partnera riska profils		
14.	Tirdzniecības un tīrvērtes mehānismi		
	a) Aplēse % (no tirgus vērtības) no tirgotajiem vērtspapīriem: (atstājiēt tukšu lauku, ja vērtspapīri nav tirgoti)		%
	Regulētā tirgū		
	Ārpus biržas		
	b) Aplēse % (no tirdzniecības apjoma) no tirgotajiem atvasinātajiem instrumentiem: (atstājiēt tukšu lauku, ja atvasinātie instrumenti nav tirgoti)		%
	Regulētā tirgū		
	Ārpus biržas		

Datu veids		Pārskatā iekļautie dati	
c) Aplēse % (no tirdzniecības apjoma) no atvasināto instrumentu darījumiem, kam veikta tīrvērtē: <i>(atstājiet tukšu lauku, ja atvasinātie instrumenti nav tirgoti)</i>		%	
Ar centrālo klīringa iestādi (CCP)			
Divpusēji			
d) Aplēse % (no tirgus vērtības) no repo darījumiem, kam veikta tīrvērtē: <i>(atstājiet tukšu lauku, ja nav notikusi tirdzniecība ar repo darījumiem)</i>		%	
Ar centrālo klīringa iestādi (CCP)			
Divpusēji			
Trīspusēji			
15.	Nodrošinājuma un cita kredītbalsta vērtība, ko AIF piešķir visiem darījuma partneriem		
	a) Naudas līdzekļu un to ekvivalentu formā piešķirta nodrošinājuma vērtība		
	b) Citu vērtspapīru formā (izņemot naudas līdzekļus un to ekvivalentus) piešķirta nodrošinājuma vērtība		
	c) Cita piešķirtā nodrošinājuma un kredītbalsta vērtība (ieskaitot kredītvēstulju nominālvērtību un līdzīgu trešo pušu kredītbalstu)		
16.	No nodrošinājuma un cita kredītbalsta apjoma, ko pārskata sniedzējs fonds piešķir darījuma partneriem: kādu procentuālo daļu darījuma partneri ir atkārtoti izmantojuši hipotēkā?		
17.	Pieci lielākie riska darījumu apjomi ar darījuma partneriem (izņemot CCP)		
	a) Norādiet piecus lielākos darījuma partnerus, ar kuriem AIF ir lielākā darījuma partneru neto kredītriska darījumu apjoma tirgus vērtība, ko mēra % no AIF NAV	Nosaukums	Kopējais riska darījumu apjoms
	1. darījuma partneris		

Datu veids		Pārskatā iekļautie dati	
2. darījuma partneris			
3. darījuma partneris			
4. darījuma partneris			
5. darījuma partneris			
b) Norādiet piecus lielākos darījuma partnerus, kuriem ar AIF ir lielākā darījuma partneru neto kredītriska darījumu apjoma tirgus vērtība, ko mēra % no AIF NAV		Nosaukums	Kopējais riska darījumu apjoms
1. darījuma partneris			
2. darījuma partneris			
3. darījuma partneris			
4. darījuma partneris			
5. darījuma partneris			
18.	Tiešā tīrvērtē ar centrālo klīringa iestādi (CCP)		
a) Vai pārskata perioda laikā AIF ir veicis tīrvērti tieši ar CCP?		Jā Nē (ja "nē", pārejiet uzreiz pie 21. jautājuma)	
b) Ja uz 18. jautājuma a) punktu atbildējāt ar "jā", norādiet trīs lielākās centrālās klīringa iestādes (CCP) pēc neto kredītriska darījumu apjoma		Nosaukums	Vērtība
1. CCP (ja nav piemērojams, atstājiet tukšu)			
2. CCP (ja nav piemērojams, atstājiet tukšu)			
3. CCP (ja nav piemērojams, atstājiet tukšu)			
3. Likviditātes profils			
Portfeļa likviditātes profils			

Datu veids							Pārskatā iekļautie dati		
19.	Ieguldītāja likviditātes profils Procentuālā daļa no portfeļa, ko iespējams likvidēt:								
	1 dienas laikā vai ātrāk	2–7 dienu laikā	8–30 dienu laikā	31–90 dienu laikā	91–180 dienu laikā	181–365 dienu laikā	vairāk nekā 365 dienu laikā		
20.	Viegli pieejamu naudas līdzekļu vērtība								
	Ieguldītāju likviditātes profils								
21.	Ieguldītāju likviditātes profils Ieguldītāju kapitāla procentuālā daļa (% no AIF NAV), ko iespējams izpirkt								
	1 dienas laikā vai ātrāk	2–7 dienu laikā	8–30 dienu laikā	31–90 dienu laikā	91–180 dienu laikā	181–365 dienu laikā	vairāk nekā 365 dienu laikā		
22.	Ieguldītāju veiktā izpiršana								
	a) Vai AIF parasti nodrošina ieguldītājiem atsaukšanas/izpiršanas tiesības?							Jā	Nē
	b) Kāds ir ieguldītāju veiktās izpiršanas biežums (ja tas attiecas uz vairākām ieguldījuma apliecību vai akciju kategorijām, informācija sniedzama par lielāko akciju kategoriju atbilstoši NAV)							[Izvēlieties vienu] Reizi dienā Reizi nedēļā Reizi divās nedēļās Reizi mēnesī Reizi ceturksnī Reizi pusgadā Reizi gadā Cits Nav	
	c) Cik ilgu laiku (cik dienu) pirms izpiršanas ieguldītājiem par to jābrīdina (ja vairākas akciju vai ieguldījuma apliecību kategorijas – norādiet aktīvu svērto dienu skaitu)								

Datu veids		Pārskatā iekļautie dati	
d) Kāds ir ieguldītāju bloķēšanas (<i>lock-up</i>) perioda ilgums dienās (ja vairākas akciju vai ieguldījuma apliecību kategorijas – norādiet aktīvu svērto dienu skaitu)			
23.	Īpaši pasākumi un priekšrocības		
a) Uz cik lielu procentuālo AIF NAV daļu pārskata sniegšanas dienā attiecas šādi pasākumi:		% no NAV	
	Norobežotie konti		
	Barjeras		
	Darījumu pārtraukšana		
	Citi pasākumi nelikvīdo aktīvu pārvaldībai (<i>norādiet, kādi</i>)	[Veids]	[%]
b) Norādiet procentuālo neto aktīvu vērtības daļu tiem AIF aktīviem, uz kuriem saistībā ar to nelikviditāti pašlaik attiecas AIFPD 23. panta 4. punkta a) apakšpunktā paredzētie īpašie pasākumi (tostarp 25. jautājuma a) punktā minētie)			
	Īpaši pasākumi % no NAV		
c) Vai ir ieguldītāji, kuriem ir priekšrocības vai tiesības uz priekšrocībām (piemēram, kā noteikts atsaucēs vēstulē (<i>side letter</i>) un par kuriem tādejādi jāsniedz informācija AIF ieguldītājiem atbilstīgi AIFPD 23. panta 1. punkta j) apakšpunktam?		(Jā vai nē)	
d) Ja uz jautājumu c) punktā atbildējāt ar “jā”, tad lūdzam norādīt visas attiecīgās priekšrocības:			
	Attiecībā uz dažādu informācijas atklāšanu/pārskatu sniegšanu ieguldītājiem		
	Attiecībā uz dažādiem ieguldītāju likviditātes nosacījumiem		
	Attiecībā uz dažādiem maksas nosacījumiem ieguldītājiem		
	Citas priekšrocības, kas nav minētas iepriekš		

Datu veids							Pārskatā iekļautie dati	
24.	Norādiet AIF ieguldījuma apliecību īpašumtiesību sadalījumu pa ieguldītāju grupām (% no AIF aktīvu NAV; pēc caurskatāmības principa norāda faktisko īpašniekus, kad tie zināmi vai tas iespējams)							
25.	Finansējuma likviditāte							
	a) Norādiet AIF aizņēmumu apjomu un AIF pieejamo naudas līdzekļu finansējuma apjomu (ieskaitot visas izmantotās un neizmantotās, piesaistītās un nepiesaistītās kredītlīnijas, ka arī visu noteikta termiņa finansējumu)							
	b) Sadaliet a) punktā norādīto apjomu pa turpmāk norādītajiem periodiem atkarībā no tā, kāds ir ilgākais laikposms, uz kuru kreditoram ir līgumā noteikts pienākums šādu finansējumu nodrošināt:							
	1 diena vai mazāk	2-7 dienas	8-30 dienas	31-90 dienas	91-180 dienas	181-365 dienas	vairāk nekā 365 dienas	
	4. Aizņēmumu un riska darījumu risks							
26.	Naudas līdzekļu un vērtspapīru aizņēmumu vērtība, ko veido:							
	Nenodrošināti naudas līdzekļu aizņēmumi							
	Nodrošināts naudas līdzekļu aizņēmums – ar galvenā brokera starpniecību							
	Nodrošināts naudas līdzekļu aizņēmums – ar pārdošanas ar atpirkšanu/pirkšanas ar atpārdošanu līguma starpniecību							
	Nodrošināts naudas līdzekļu aizņēmums – citādi							
27.	Finanšu instrumentos iegulto aizņēmumu vērtība							
	Bīržā tirgoti atvasinātie instrumenti: bruto riska darījuma apjoms mīnus iesniegtā drošības rezerve							
	Ārpusbīržas atvasinātie instrumenti: bruto riska darījuma apjoms mīnus iesniegtā drošības rezerve							

Datu veids		Pārskatā iekļautie dati	
28.	Vērtspapīru aizņēmumu vērtība īso pozīciju segšanai:		
29.	Bruto riska darījumu apjoms finanšu un/vai juridiskām struktūrām, ko kontrolē AIF, kā definēts AIFPD 78. apsvērumā		
	<i>Finanšu un/vai juridiska struktūra</i>		
	<i>Finanšu un/vai juridiska struktūra</i>		
	<i>Finanšu un/vai juridiska struktūra</i>		
	...		
30.	AIF saistību īpatsvars		
	a) Aprēķināts saskaņā ar bruto metodi		
	b) Aprēķināts saskaņā ar saistību metodi		
	5. Darbības un citi riska aspekti		
31.	Kopējais atvērto pozīciju skaits		
32.	Vēsturiskais riska profils		
	a) AIF bruto ienākumi no ieguldījumiem vai IRR pārskata periodā (% , bruto pirms pārvaldības maksām un vērtības pieauguma maksām)		
	1. pārskata perioda mēnesī		
	2. pārskata perioda mēnesī		
	...		
	...		
	Pēdējā pārskata perioda mēnesī		
	b) AIF neto ienākumi no ieguldījumiem vai IRR pārskata periodā (% , neto pēc pārvaldības maksām un vērtības pieauguma maksām)		
	1. pārskata perioda mēnesī		

Datu veids		Pārskatā iekļautie dati	
2. pārskata perioda mēnesī			
...			
...			
Pēdējā pārskata perioda mēnesī			
c) AIF neto aktīvu vērtības izmaiņas pārskata periodā (% , ietverot parakstīšanās un izpirkšanas ietekmi)			
1. pārskata perioda mēnesī			
2. pārskata perioda mēnesī			
...			
...			
Pēdējā pārskata perioda mēnesī			
d) Parakstīšanās pārskata perioda laikā			
1. pārskata perioda mēnesī			
2. pārskata perioda mēnesī			
...			
...			
Pēdējā pārskata perioda mēnesī			
e) Izpiršana pārskata perioda laikā			
1. pārskata perioda mēnesī			
2. pārskata perioda mēnesī			
...			
...			
Pēdējā pārskata perioda mēnesī			

Monētārās vērtības norāda AIF bāzes valūtā.

Stresa testu rezultāti

Lūdzam norādīt **rezultātus stresa testiem**, kas veikti atbilstīgi **Direktīvas 2011/61/ES 15. panta 3. punkta b)** apakšpunktam [ar katru AIF ieguldījumu pozīciju saistītos riskus un to kopējo ietekmi uz AIF portfeli pastāvīgi var pareizi identificēt, izmērīt, pārvaldīt un uzraudzīt, tostarp izmantojot atbilstošas stresa testēšanas procedūras] (brīvā formā)

--

Monetārās vērtības norāda AIF bāzes valūtā.

Lūdzam norādīt **rezultātus stresa testiem**, kas veikti atbilstīgi **Direktīvas 2011/61/ES 16. panta 1. punkta otrajai daļai** [AIFP regulāri veic stresa testus normālos un ārkārtējos likviditātes apstākļos, kas tam ļauj izvērtēt AIF likviditātes risku, un attiecīgi uzraudzīt AIF likviditātes risku] (brīvā formā)

--

Monetārās vērtības norāda AIF bāzes valūtā.

Ar AIF saistītā informācija, kuru sniedz kompetentajām iestādēm

(Direktīvas 2011/61/ES 24. panta 4. punkts)

	Datu veids	Pārskatā iekļautie dati	
1.	No nodrošinājuma un cita kredītatbalsta apjoma, ko pārskata sniedzējs AIF piešķir darījuma partneriem: kādu procentuālo daļu darījuma partneri ir atkārtoti izmantojuši hipotēkā?		
	Aizņēmumu un riska darījumu risks		
2.	Naudas līdzekļu un vērtspapīru aizņēmumu vērtība, ko veido:		
	Nenodrošināti naudas līdzekļu aizņēmumi		
	Nodrošināts naudas līdzekļu aizņēmums – ar galvenā brokera starpniecību		
	Nodrošināts naudas līdzekļu aizņēmums – ar pārdošanas ar atpirkšanu/pirkšanas ar atpārdošanu līguma starpniecību		
	Nodrošināts naudas līdzekļu aizņēmums – citādi		
3.	Finanšu instrumentos iegulto aizņēmumu vērtība		
	Biržā tirgoti atvasinātie instrumenti: bruto riska darījuma apjoms mīnus iesniegtā drošības rezerve		

	Datu veids	Pārskatā iekļautie dati	
	Ārpusbiržas atvasinātie instrumenti: bruto riska darījumu apjoms mīnus iesniegtā drošības rezerve		
4.	Pieci lielākie naudas līdzekļu vai vērtspapīru aizņēmumu avoti (īsās pozīcijas)		
	Vislielākais:		
	2. lielākais:		
	3. lielākais:		
	4. lielākais:		
	5. lielākais:		
5.	Vērtspapīru aizņēmumu vērtība īso pozīciju segšanai:		
6.	Bruto riska darījumu apjoms finanšu un/vai juridiskām struktūrām, ko kontrolē AIF, kā definēts AIFPD 78. apsvērumā		
	<i>Finanšu un/vai juridiska struktūra</i>		
	<i>Finanšu un/vai juridiska struktūra</i>		
	<i>Finanšu un/vai juridiska struktūra</i>		
	...		
7.	AIF saistību īpatsvars:		
	a) ar bruto metodi		
	b) ar saistību metodi		

Monētārās vērtības norāda AIF bāzes valūtā.